

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

192

விலை :
ரூபா 100/=

நீநர்காணல்

கவிஞர்
சோமசுந்தரம்பிள்ளை பத்மநாதன்
(சோ.ப)

தரமான தங்க நகைகளுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளி:16
சுடர்:12
192

பகீர்தலின் மூலம் வீரவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் கீழ்வாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம்
விழிப்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாயகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

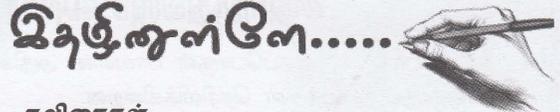
தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☎ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☎ 0094-11-2362862
இணையம் ☎ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☎ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☎ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☎ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☎ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்	
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ☉ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.
- ☉ புகைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☉ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வகப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரியையுண்டு.
- ☉ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- ☉ கவிதைகள்
 - பாலமுனை பாறாக்க 13
 - வேரற்கேணியன் 23
 - தமிழ் நேசன் 26
 - கலாநிதி கே. ஜயதிலக / எம்.எம்.மன்ஸூர் 33
 - த. ஜெயசீலன் 42
 - புலோலியூர் வேல்நந்தன் 42
- ☉ சிறுகதைகள்
 - திருமதி மைதிலி தயாபரன் 07
 - சிவனு மனோகரன் 16
 - செல்லையா சுப்பிரமணியம் 27
- ☉ கட்டுரைகள்
 - இப்பனு அஸூமத் 12
 - சக்திவேல் கமலகாந்தன் 34
- ☉ தீநர்காணல்
 - சோ.ப. 03
 - சந்திப்பு: கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்
- ☉ முந்தையோர் ஈழத்தவரீ
 - ஞா. பாலச்சந்திரன் 24
- ☉ ஈழத்தவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள்
 - என். செல்வராஜா 20
- ☉ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
 - கே. பொன்னுத்துரை 43
- ☉ பத்தி
 - பேரா. துரை மனோகரன் 39
 - கே.ஜி.மகாதேவா 31
- ☉ வாசகர் பேசுகிறார் 47

அதிகரித்துவரும் போதைப்பொருள் பாவனை

நாட்டில் போதைப்பொருள் பாவனை அதிகரித்துள்ளதை தினம் தினம் பத்திரிகைகளில் வெளிவரும் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன.

வடக்கில் சட்டவிரோதப் போதைப்பொருள் பாவனை அதிகரித்துள்ளதாக சமீபத்தில் ஜனாதிபதி அலுவலகத்தில் இடம்பெற்ற விசேட கூட்டமொன்றில் ஜனாதிபதி தெரிவித்துள்ளார்.

இன்று பலதரப்பட்ட பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கும் எமது சமுதாயத்தில் மாணவர்கள் போதைப் பொருளுக்கு அடிமையாகும் பிரச்சினை விலஸ்வரூபம் எடுத்துள்ளது.

போதைப்பொருள் பாவனையானது சிறு பராயத்தில் ஏற்பட்டுவிடுவதாகச் சில அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. பொதுவாகப் பாடசாலைப் பருவத்தில் தீய நண்பர்களின் சகவாசத்தால் இது ஏற்படுவதாகக் கூறுப்படுகிறது.

நண்பர்களுடன் பழகும்போது சிகரட் புகைத்தல், பியர்குடித்தல் போன்ற பழக்கங்களில் தொடங்கி காலப்போக்கில் ஹெரோயின் போன்ற பாவனைகளில் ஈடுபடத் தொடங்கிவிடுகிறார்கள்.

மாணவர்கள் தமது இளமைப் பருவத்தில் எதையும் அனுபவித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆவலும் ஆசையுமே அவர்களைப் போதைப்பொருள் பாவனைக்குத் தூண்டுகிறது என ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

போதைப்பொருட் பாவனையால் ஏற்படும் தீமைகள்பற்றி இவர்கள் அறிந்திருப்பதில்லை. போதை, தன்னிலை மறக்கச் செய்து உடல் உள பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தும். போதைப்பொருளைப் பயன்படுத்துபவன் தனது அறிவை இழக்கிறான். உடல் பலவீனமடைகிறது. உள்ளம் கெட்டுவிடுகிறது. போதை தலைக்கேறியவன் உறுதி தளர்ந்து நிற்கமுடியாமல் ஆடி அசைந்து விழுந்துவிடுகிறான். அதன்பின் அவன் எதையுமே உணர்வதில்லை. இளைஞர்கள் திடகாத்திரமாக, ஆரோக்கியமாக, ஆளுமையுள்ளவர்களாக வளர்வதற்குப் போதைப்பொருள் பாவனையும் அதனால் ஏற்படக்கூடிய தீய நடத்தைகளும் தடையாக மாறிவிடுகின்றன.

பிள்ளைகளும் பெரியவர்களும் போதைக்கு அடிமையாகும்போது குடும்பத்திலும் சமூகத்திலும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன. குடும்பத்திற்குள் ஒற்றுமை குறைந்துவிடுகிறது. முரண்பாடுகள் தோற்றம் பெறுகின்றன. அவநம்பிக்கை ஏற்படுகின்றது. முரண்பாடுகள் தோன்றுகின்றன. வீண் செலவுகளால் வறுமை ஏற்படுகின்றது. குடும்பத்தின் மானம் மரியாதை கௌரவம் இழக்கப்படுகிறது. இதனால் பலர் மனச்சோர்வு (Depression) ஏற்பட்டு விரகத்திநிலை அடைகின்றனர்.

பிள்ளைகளுடைய எதிர்காலக்கனவுகள், இலட்சியங்கள் நாசமாகின்றன. வாழ்வு சீரழிந்து விடுகிறது. பலர் பல்வேறு நோய்களுக்கும் ஆளாகிவிடுகின்றனர்.

போதைப்பொருள் தடுப்பு ஏற்பாடுகள், மற்றும் விழிப்புணர்வுக் கருத்தாடல்கள் எவ்வித தாக்கத்தையும் சமூகத்தில் ஏற்படுத்தவில்லை. மாறாக இப்பாவனை அதிகரித்துச் செல்கிறது எனச் சமூக ஆய்வாளர்கள் சிலர் கருதுகின்றனர்.

இந்நிலையில், போதைப்பொருள் பாவனையில் இருந்து சிறுவர்களைப் பாதுகாக்கும் நடவடிக்கைகள் வீட்டிலிருந்தே ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். பெற்றோர் பிள்ளைகளின்மீது அதிக அன்புகாட்டி அவர்களது வாழ்வைச் சீர்செய்வதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கவேண்டும். அவர்களது தீய நண்பர்களது சகவாசத்தைத் தவிர்க்கவேண்டும்.

சகல பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு உண்டு. அதனைச் சரியாகத் தேர்ந்துகொள்ள வழிகாட்டவேண்டும்.

போதைப்பொருள் பாவனையை ஒழித்தல் ஒரு சமூகக் கடமை என உணர்ந்து சகல மட்டத்தினரும் செயற்படவேண்டும்.

நேர்காணல்

கவிஞர்

சோமசுந்தரம்பிள்ளை பத்மநாதன்

(சோ.ப)

சோ.ப என அழைக்கப்படும் சோமசுந்தரம்பிள்ளை பத்மநாதன் ஆனைக்கோட்டை ஆறுகால்மடத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அசல் கிராமத்தானாக சுருட்டுக் கொட்டலில் கிடைத்த இலக்கிய அறிவுடன் யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் வித்துவான் காத்திகேசு ஆசிரியரிடம் பெற்ற தமிழ்க் கல்வியும், கொம்பூனிஸ்ட் கார்த்திகேசனிடம் பெற்ற ஆங்கில அறிவும் சமூகப் பார்வையும் சோ.ப. எனும் கவிஞனை உலகளாவிய ரீதியில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட கவிஞனாக அடையாளப்படுத்தியுள்ளது.

வடக்கிருத்தல் (1998), நினைவுச் சுவடுகள் (2001), சுவட்டெச்சம் ஆகிய சுய ஆக்கங்களுடன் காவழிச் சிந்து (1983) எனும் பாடல் தொகுப்பும், ஆயிரிக் கக் கவிதை (2000), தென்னிலங்கை கவிதை (2003) ஆகிய மொழிபெயர்ப்புக்கவிதைகளோடு சண்முகலிங்கம் - நாடகங்கள், இலங்கைத் தமிழ்ச்சிறுகதைகள் மற்றும் இலங்கைத் தமிழ்க் கவிதை - ஒரு தொகுப்பு (Sri Lankan Tamil Poetry) எனும் ஆங்கிலத் தொகுப்பு நூல்களையும் தந்துள்ளார். அத்தோடு பிக்கு சொன்ன கதைகள் எனும் பர்மிய கதைகள் தொகுப்பு இரு பிறெஞ்சிய மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகளும் சோ.ப. எனும் கவிஞனின் பன்முக ஆளுமையைச் சட்டிநிற்கின்றன.

அவரது ஆங்கில தமிழ் ஆக்கங்கள் உலகளாவிய பல்வேறு சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன.

ஈழத்தின் முன்னணிக் கவிஞராகப் பலராலும் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளீர்கள். இத்தகைய சூழ்நிலையில் சம்பந்திய தங்களது டெல்லிப் பயணத்தின் போது சார்க் இலக்கியத் திருவிழாவில் தாங்கள் ஆற்றிய உரை மற்றும் வாசித்த கவிதைகளின் முக்கியத்துவத்தை வாசகர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ள முடியுமா?

சார்க் இலக்கிய விழா இம்முறை புது தில்லியில் கடந்த பெப்ரவரி 27, 28, 29 ஆம் திகதிகளில் நடைபெற்றது. இந்தியா, பாகிஸ்தான், வங்காளதேசம், நேபாளம், இலங்கை பூட்டான், ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த 86 எழுத்தாளர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

நான் போர்க்கால, போருக்குப் பிந்திய காலத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் பற்றி ஒரு கட்டுரை சமர்ப்பித்தேன். ரஞ்சகுமார், ஓட்டமாவடி அறபாத், சண்முகம், சிவலிங்கம், கர்ணன் ஆகியோருடைய கதைகளை மையப்படுத்திய ஆய்வு அது.

கவிஞர்கள் தம் சொந்தக் கவிதைகளை வாசிக்குமாறு அழைக்கப்பட்டார்கள். நான் 'வீடுபேறு' 'உபாலி' 'அப்பினும் வெள்ளரியும்' ஆகிய (என்) கவிதைகளின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை முன்வைத்தேன். கவிதைகளுக்கு நல்ல வரவேற்பு இருந்தது.

குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய எதிர் வினை ஏதும்.....

வங்கதேச எழுத்தாளர்கள் பலர் அமர்வின் நிறைவில் என்னோடு கலந்துரையாடினர். எங்களைப்போலவே அவர்களும் விடுதலைக்காக அதிக விலை கொடுத்தவர்கள். கவிஞர்

சந்திப்பு: கலாநிதி கந்தையா ஸீகண்டேசன்

மஹ்பூப் சாதிக் ஒரு முன்னாள் போராளி. எம் பிரச்சனைகளையும் உணர்வுகளையும் புரிந்து கொள்கிறார். சில தமிழ்க் கவிதைகள் வங்காளத்தில் மொழிபெயர்க்கப்படும் சாத்தியமுண்டு.

உங்கள் கவிதைகள் ஜேர்மன் மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்படுவதாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

ஜேர்மன் கலாசார நிலையமாகிய GOETHE INSTITUT "Poets Translating Poets" என்றதொரு செயற்றிட்டத்தை முன்னெடுத்துள்ளது. 19 தென்னாசிய மொழிகள் பேசும் 48 கவிஞர்களுடைய கவிதைகள் ஜேர்மன் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றன.

மொழிபெயர்ப்பாளர் யார்?

ஜேர்மன் கவிஞர் குழு இதில் ஈடுபட்டுள்ளது. ஸ்ரீ லங்காவிலிருந்து சிங்களத்துக்கு ஆரியவன்ஸ ரணவீரவும் தமிழுக்கு நானும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டோம். எங்கள் கவிதைகளை மொழிபெயர்க்க பாபறா கோலர் என்ற ஜேர்மன் கவிஞர் வந்திருந்தார்.

நீங்கள் இதுவரை பின்பற்றிய மொழி பெயர்ப்பு முறைமைக்கும் ஜேர்மானிய முறைமைக்கும் ஏதும் வேறுபாடுண்டா?

நான் செய்த தமிழாக்கங்கள் பெரும்பான்மை ஆங்கிலம் வழி செய்யப்பட்டவை. ஆனால் ஜேர்மன் கவிஞர் ஆங்கிலத்தை ஒருபுறம் வைத்துவிட்டு மூலத்தை - வேரை அணுகுவார்.

எந்த மொழியில் உரையாடுவீர்கள்?

உரையாடல் ஆங்கிலத்தில் நடக்கும். ஆனால் ஜேர்மன் மொழிதெரிந்த ஈழத்து உதவியாளர்களும் கூட இருந்தனர். எனக்கு ஜெயசேகரம் அடிகள். ஆரியவம்ஸவிற்கு களனிப்பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்...

ஈழத்துக் கவிதைகளின் ஆங்கிலத் தொகுப்பு ஒன்றை அண்மையில் வெளியிட்டீர்கள். அதற்கான கவிதைகளின் தெரிவு பற்றியும் மொழிபெயர்ப்பு அனுபவங்களையும் எடுத்துச் சொல்லுங்கள்

ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைகளை நான் கடந்த 30, 35 வருடங்களாக மொழிபெயர்த்து வந்துள்ளேன். Journal of South Literature (1987) தொடக்கம் Mirrored Images (2013) வரை பல தொகுதிகளில் அவ்வப்போது வெளிவந்தன. இது ஒரு தன்னார்வ முயற்சி.

யாரும் ஊதியம் தந்ததில்லை.... உதிரியாகக் கிடந்தவற்றுக்கு நூலுருவம் கொடுக்கலாமே என்ற எண்ணம் எழவே 72 மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளைக் கொண்ட Sri Lankan Tamil Poetry என்ற தொகுதியைச் சென்ற ஆண்டு வெளியிட்டேன்.

அதற்கு வரவேற்பு எப்படி?

ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஈழத்துத் தமிழர் என்ற சிறு வட்டத்துக்குள் நின்றால் எம் இலக்கியங்களை உலகறியும் வாய்ப்பில்லை. உலகறிவதற்கு முன்பு இந்நாட்டின் பெரும் பான்மையினராகிய சிங்கள வாசகர்கள் அறிய வேண்டும். இந்தக் கவிதைத் தொகுதியும், அதற்கு முன் வந்த சிறு கதைத்தொகுதியும், 2007 இல் நான் வெளியிட்ட குழந்தை சண்முகலிங்கத்தின் நாடக மொழிபெயர்ப்பும் எனக்குப் பல வாசக நண்பர்களைத் தந்தன.

ஆங்கில வாசகர்களை உங்கள் மொழி பெயர்ப்பு இலக்கு வைக்கிறதா?

அது ஒரு பகுதி உண்மை. புலம்பெயர் நாடுகளில் ஈழத்தமிழரின் மூன்றாம் தலைமுறை வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது... எல்லோருக்கும் தமிழறிவு இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. அங்கு வாழும் இந்தத் தலைமுறையினர் நம் படைப்புக்களை வாசிப்பர் என்று நம்பி நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது. அவர்களுக்காகவும்தான் நான் மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபடுகிறேன்.

சம காலத்தில் பல்வேறு இளங்கவிஞர்கள் கவிதை நூல்களுடன் களம் இறங்கியுள்ளார்கள். அவர்களின் கவித்துவ வீச்சு மொழியாளுகை பற்றியும் சற்று விளக்குங்கள்.

நான் தமிழ்ப்பண்டிதன் அல்லன். நன்றூலார் பட்டியலிடும் பத்துக் குற்றங்களுள் ஒன்று "வெற்றெனத் தொடுத்தல்". இளங்கவிஞர்களிற் பலர் இதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மென்றும் முன்னே எழுநூறும் எண்ணூறும் அம்மென்றால் ஆயிரமும் பாடவல்ல காளமேகங்கள், இவர்கள். படைப்பு முயற்சியில் 'அடைகாத்தல்' எனும் கட்டம் உண்டு. chaikovsky என்ற இசைவாணன் 4வது சிம். பனியை அமைத்தவன். அவன் சொல்கிறான் : "ஒரு புதிய முளை எதிர்பாராமல், திடீரெனத்தோன்றும். நம் ஆத்மா செழுமையாய் இருந்தால் அது வேர் விடும்!". கற்பனை ஒரு பொறி அதைக்கனன்றெழுச்செய்ய வேண்டும்.

“ஒரு மின்னற் பொறி தோன்றினால் - அதை உரசிக்கொள் கலைஞானம் தரிசிக்கலாம்!”

மொழியாளுகை பற்றிக் கேட்டீர்கள். தமிழ் கற்றவர்களுடைய மொழி ஞானமே கேள் விக் கிடமாகியுள் ளது. தமிழைச் சிதைப்பதில் ஊடகங்கள் முன்னிற்கின்றன. முந்திய தலைமுறையைச் சேர்ந்த பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியர்களோடு தமிழ்க்கல்வி போய் விட்டதோ என அங்கலாய்க்கிறேன்.

சற்றுப் பின் நோக்கிப் பார்க்கையில் 70க்கு முற்பட்ட காலத்தின் கவிதைகளின் போக்கையும் 70க்கு பின்பாக எழுந்த சாதிப்போராட்டம் தொழிலாளர் விடுதலை சீதனம் மற்றும் சமூக மாற்றம் பற்றிய கருத்துக்களையும் கவிஞர்கள் எவ்வாறு கையாண்டார்கள்.

எழுபதுகளுக்கு முன், பின் என்று பார்த்தால் ஈழத்துக் கவிதையில் ஏற்பட்ட மாற்றம் உருவம் சார்ந்ததென்றே நினைக்கிறேன். உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தவரை 1956இன் பின் மொழியுரிமையும், சாதியெதிர்ப்பு, தொழிலாளர் போராட்டம் என்பன முதன்மை பெறுகின்றன. எண்பதுகளிலிருந்து பெண்ணியக்கருத்துக்கள் ஓங்கியொலித்து வருகின்றன. இக்காலத்தில் புதுக்கவிதை பிரபலம் அடைந்துள்ள போதும் மரபு வழிப்பட்ட செய்யுள் வடிவங்கள் வழக்கொழிந்து போய்விடவில்லை.

தமிழ்த் தேசிய இனப்பிரச்சனை ஈழத்துக் கவிதையுடனும் மேற்கொண்ட பதிவினைப் பற்றி தங்கள் கருத்து என்ன?

1961 இல் மொழியுரிமைக்கான அறப்போர் மூண்டபோது எழுதப்பட்ட கவிதைகளைத் ‘தேவன்’ தொகுத்து வெளியிட்டார். தலைப்பு நினைவில்லை. 1977 இன் பின் அவ்வப்போது இனக்கலவரம் வெடிப்பதும் தமிழர் கப்பலேறலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. 1983 இனசங்காரத்தின் பின் இனப்பிரச்சினை சர்வதேசமயப்பட்டதும் இந்தியத் தலையீடும் வரலாற்றுப்பதிவுகள், ஆயுதப் போராட்டம் முனைப்புப் பெறவே, ஈழத்துக் கவிதை போரையும் அழிவையும் அகதிவாழ்க்கையையும் பாடுபொருளாக வரித்துக் கொண்டது. இக்காலத்தில் ஈழத்தில் தலைசிறந்த இசைப் பாடல்கள் தோன்றின. விடுதலைப்புலிகளின் அரசவைக் கவிஞராகப் ‘புதுவை’ வலம் வந்தார். இதன் மற்றொரு

பரிமாணம் புலம்பெயர் கவிதை.

ஓர் ஆசிரியராக, ஆங்கில விரிவுரை யாளராக, ஆசிரியர் கலாசாலை அதிபராக, பல்கலைக்கழக வருகைதரு விரிவுரை யாளராக தாங்கள் சந்தித்துக் கொண்ட மாணவர் உலகங்களும் அவர்களை தங்கள் கவிதை உலகத்தினூடாக எந்த வகைகளில் ஆற்றுப்படுத்தினீர்கள் என்பது பற்றியும் எமக்கு அறியத்தாருங்கள்.

பதினெட்டு வயதில் அஞ்சல் திணைக் களத்தில் சேர்ந்து அதில் திருப்தியுறாமல் 20வயதில் எழுதுவினைஞனாகி, அதிலும் திருப்தியுறாமல் ஆசிரினாகியவன் நான். ஆங்கில ஆசிரியன், விரிவுரையாளன் என்ற பதவிகள் தொழில் ரீதியாக வந்தடைந்தவை. என் முகற்காதல் தமிழ்தான், கவிதைதான். தமிழ் இலக்கியப் பயிற்சி சூழலாலும் ஆர்வத்தாலும் வாய்த்தது. ஆங்கிலத்தின் மூலம் உலக இலக்கிய அரங்கில் நுழைய முடிந்தது. மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட முடிந்தது. ஆசிரியர் கல்லூரியிலும், உயர் தொழில் நுட்ப நிறுவகத்திலும், பல்கலைக்கழகத்திலும் என் மாணவர்களிடத்தே இலக்கிய ஆர்வத்தையும் கவிதை ரசனையையும் தூண்டியிருக்கிறேன். ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் நடத்திய பால பண்டித, பண்டித வகுப்புக்களில் யாப்பிலக்கணம் கற்பித்திருக்கிறேன். இவை எல்லாம் மனநிறைவு தரும் விஷயங்கள். “தம்மில் தம்மக்கள் அறிவுடைமை” என்பர் திருவள்ளுவர். என் பிள்ளைகளை விட மாணவர்களை அதிகம் நேசிப்பவன் நான். என் மாணவர்கள் என்னைத்தாண்டிப் போவதைப் பார்த்து மகிழ்வேன். என்னிடம் ஆங்கில இலக்கியம் கற்ற குருபரன் ஓக்ஸ். போட் வரை சென்றார். திருவரங்கன் அமெரிக்காவில் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். நீங்கள் ELT துறையில் நுழைந்து இந்தியாவின் பல மாநிலங்களிலும் சர்வதேச மாநாடுகளில் கால்பதித்துள்ளீர்கள். உங்கள் எல்லோரையும் விட பெரிய சாதனையாளனாக நான் கருதுவது குலசிங்கத்தை. மூதூர்த் தொகுதியின் பின் தங்கிய பகுதியைச் சேர்ந்த குலசிங்கம் G.C.E. (O/L) வரை என்னிடம் தமிழும் ஆங்கிலமும் கற்றவன். From Log Cabin to White House என்பார்கள். குலசிங்கம் Cambridge போனான். சிலிர்த்துப்போனேன்.

ஒரு சமூகத் தொண்டனாக அதாவது திருநெல்வேலி சைவ வித்தியாவிருத்தி

சங்கத்தின் தலைவராகவும் நல்லூர் இளங்கலைஞர் மன்ற பொருளாளராகவும் தாங்கள் ஆற்றும் பணி பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்.

சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் 82ஆண்டு கண்ட பெரியதோர் ஆலவிருட்சம் சேர் பொன் இராமநாதன் சேர் வைத்திலிங்கம் துரைசாமி இந்து போட் இராசரத்தினம் எஸ்.ஆர்.கனக நாயகம் முதலிய பெரியவர்களால் கட்டி வளர்க்கப்பட்ட நிறுவனம். அதன் தலைமை காலம் தந்த பொறுப்பு. குறிப்பிட்ட பெரியவர்கள் சந்திக்காத பிரதிகூலத்தை நான் சந்தித்தேன். போர் உக்கிரமாக நடந்த காலத்தில் அதைப் பொறுப்பேற்றேன். இன்று போரால், இடப்பெயர்ச்சியால், குடும்ப உடைவால், வறுமையால் பாதிக்கப்பட்ட 250க்கும் அதிகமான பிள்ளைகளுக்கு நாம் நிர்வகிக்கும் இல்லங்கள் உண்டியும் உறையுளும் கல்வியும் மருத்துவ வசதியும் தொழிற்பயிற்சியும் அளிக்கின்றன.

சுருட்டுக் கொட்டிலில் தொடங்கிய தங்களது கவி யாத்திரை இன்று மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் ஊடாக உலகெங்கும் பயணிக்கக் காண்கிறீர்கள். கவிதையின் எதிர்காலம் பற்றிய தங்கள் கணிப்பு என்ன?

சிலர் இது உரைநடையுடைய, கவிதைக்கு 'மவுசு' இல்லை என்கிறார்கள். கவிதையை வாசிக்கத் தெரியாத ஒரு தலைமுறை சபிக்கப்பட்ட தலைமுறை என்பேன். கவிதை ஏதோ படித்தவர்கள் சமாச்சாரம் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். கல்வியறிவு இல்லாத பாமரர்களும் அற்புதமான கவிதை செய்திருக்கிறார்கள் - எங்கள் தாலாட்டும் ஒப்பாரியும் போல. கவிதை கலைகளின் அரசி.

"கவிதைக்குள் உயிரொன்றி வாழ!"

○○○

பவளவிழாக்கானும் ஞானம் ஆசிரியர் ஞானசேகரன்

புன்னாலைக்கட்டுவனில் இருந்து
தமிழர் புலம்பெயர் நாடுகள் வரையில்
பயணத்த யாத்திரிகள்

அவுஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம் கன்பராவில் 04-06-2016 இல் ஒழுங்கு செய்யும் பாராட்டு நிகழ்வு

அவுஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச் சங்கத்தின் ஏற்பாட்டில் எதிர்வரும் 04-06-2016 சனிக்கிழமை கன்பரா தமிழ் மூத்த பிரஜைகள் சங்க மண்டபத்தில் நடைபெறும் சங்கத்தின் கலை இலக்கியம் - 2016 நிகழ்ச்சியில் ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளியும் ஞானம் இதழின் ஆசிரியருமான டொக்டர் தி. ஞானசேகரன் அவர்களின் இலக்கியப்பணிகளை பாராட்டும் பவளவிழா இடம்பெறவுள்ளது.

அனைவரும் அன்புடன் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

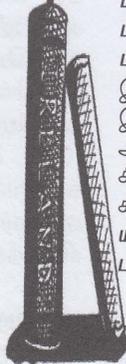
- முருகபதி

நூல் : வாகரைவாணனின் மட்டக்களப்புக் காவியம்
ஆசிரியர் : தமிழ்நிதி வாகரைவாணன்
வெளிமீடு : உகை நண்பர்கள் அமைப்பு,
மட்டக்களப்பு.

விலை : ரூபா 200/=

மட்டக்களப்பில் பலம்வாய்ந்த

இராசபரம்பரைகள் உருவாகாத காரணத்தால், மட்டக்களப்பு மண்ணின் வரலாறு பொலிவு பெறவில்லை, காவியம் எதுவும் தோன்றவில்லை என்ற குறைபாட்டை நீக்கும் வகையில் இக்காவியத்தை ஆக்கியுள்ளார் ஆசிரியர். மட்டக்களப்பு வரலாற்றின் ஒரு பழைய நிகழ்வை மையப்படுத்தி அதனைச் சுற்றியுள்ள மட்டக்களப்பு மக்களின் பாரம்பரியம், கலை, பண்பாடு, அம்சங்களைப் பின்னிப்பிணைந்ததாக இக்காவியம் அமைந்துள்ளது. இக்காவியம் 34 இயல்களில் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. சிறந்த நல்ல கவிதைகளில் சுவைமிக்க இக்காவியத்தை யாத்த ஆசிரியர் பெரும் பாராட்டுக்கு உரியவர்.

துணைவனை ஒன்று

வைத்தியசாலையின் ஐந்தாம் இலக்க வார்ட்டின் முன்பாக அங்கும் இங்கும் நடந்துகொண்டிருந்த அமுதாவின் எண்ணம் ஒரு நிலையில் இருக்கவில்லை. உள்ளே என்ன நடந்திருக்குமோ என்ற பதைபதைப்பில் மனம் அலைந்து கொண்டிருந்தது.

உள்ளே சென்று பார்க்கலாமா என்று எழுந்த எண்ணத்தை மாற்றிக் கொண்டாள். மகப் பேற்று வைத்திய நிபுணர் உள்ளுக்கு சென்றது நினைவுக்கு வந்தது. அவரின் கண்களில் பட்டுவிட்டால் பிள்ளை பெறவிருக்கும் அம்மாமாரைக் குழ்ப்புவதற்கு வந்ததாகப் பேசுவர்கள் என்பது நினைவுக்கு வரவே முன் நின்ற காலையும் பின்னால் எடுத்துக் கொண்டாள்.

எப்பொழுது பார்வையாளர் நேரம் வரும் என்பதுபோல இருந்தது. யோசனையுடன் முன்னோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டவள், அருகில் வந்தபோது கேள்விக்குறியுடன் நோக்கிய தாதியைக் கண்டு வெகுவாக நெளிந்துவிட்டு சற்றுத் தூரத்தில் நின்றாள்.

மகள் களைத்துவிடுவாளோ என்ற கவலை மறுபடியும் எழுந்தது. பேசாமல் சத்திரசிகிச்சை செய்து குழந்தையை எடுத்திருக்கலாம். இவ்வாறான உபாதைகள் எழாமல் இருந்திருக்குமே என்று அந்தத் தாயின் மனம் சிந்தித்தது.

எப்படியாக வாழ்ந்தாலும் பெண்ணாகப் பிறந்த ஒவ்வொரு பெண்ணும் அநுபவிக்க வேண்டிய சோதனைதான் இது. ஆனால் இங்கு விளைவு மகிழ்ச்சியூட்டுவதால், ஒரு புதிய பிறப்பை உலகிற்கு எடுத்துச் சொல்லுவதால், அந்த வருத்தங்களையெல்லாம் அம்மாமார் கணப்பொழுதில் மறந்துவிடுகின்றனர் என்று நினைத்தாள்.

குழந்தை பிறந்தவுடனும் நாற்பத்தோராவது நாளில் அதனை, பிள்ளையார் கோயிலுக்குக் கொண்டுசெல்ல வேண்டும் என்று நேர்ந்து கொண்டாள். அந்த ஆலையடிப் பிள்ளையாரின் அருள்தான், இவ்வாறு திருமணம் நடந்து ஒரு வருடத்திலே குழந்தை பெறக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை நினைக்கும்போதே அவளையறியாமல் கண்களில் நீர் சுரந்தது.

மூன்றாவது பரிசு பெற்ற கதை

3

திருமதி மைதிலி தயாபரனி

மகளை அழைத்துக்கொண்டு சென்றதும் செய்யவேண்டிய அடுக்குகள் அனைத்தையும் நினைவுபடுத்திப் பார்த்தாள். சரக்குத் தூள், கோப்பித்தூள் முதலாக கருவாடு வரைக்கும் அவள் வாங்கி வைத்திருந்ததை மறுபடியும் நினைவுபடுத்திப் பார்த்தாள்.

குழந்தைக்குத் தேவையான குழந்தைச் சட்டை, நப்பி துணிகள், சோப்பு சாமான்கள், நுளம்புவலை என ஒவ்வொன்றாக அவளின் மனக்கண் முன்னாக வந்து நின்றன. கூடவே சிரிப்பும் வந்தது.

எத்தனை பிள்ளைகள் பெற்றுவிட்டாலும், எத்தனை பிள்ளைகளை எடுத்து வளர்த்திருந்தாலும் பிள்ளை பெறப் போகும்போது பதட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அதிலும் ஐந்து பிள்ளைகளைப் பெற்று வளர்த்த அவளுக்கு, மகளை உள்ளே அனுப்பிவிட்டு இத்தனை பதட்டத்துடன் இருக்கவேண்டியதாக இருக்கிறதே என்று யோசித்தாள்.

யாரும் இல்லாத அநாதைகளும், வசதியில்லாதவர்களும், உதவியில்லாதவர்களும், சேமமாகப் பிள்ளை பெற்றுத்திரும்பவில்லையா. எதற்காக இந்தப் பதட்டம் என்று தன்னைத் தானே கேட்டுக் கொண்ட அவள் நிமிர்ந்தபோது, பைகளுடனும் சத்தத்துடனும் வரும் மக்களைக் கண்டதும் பார்வையாளரின் நேரம் நெருங்கிவிட்டதை உணர்ந்துகொண்டு, தன் மகளைக் காண விரைந்தாள்.

குழந்தையைப் பெற்றுவிட்டு வெளியில் அழைத்துச் செல்வதற்குக் காத்திருந்த அந்தப் பெண்ணின் கண்கள், தனக்கு அருகாகக் குழறிக் கொண்டு கிடந்த பெண்ணிடம் சென்று வந்தது.

பாவம்.. செல்லமாக வளர்ந்து வந்தவள் போல.. வலியினைத் தாங்காது துடித்துக் கொண்டிருந்தாள் என நினைத்தாள். அவளுக்குத் தன்னுடைய உடல் வலியை விடவும் மற்றையவளின் கதறலே அவளைக் கலவரப்படுத்துவதாக இருந்தது.

அவளுக்கு சீக்கிரத்தில் குழந்தை கிடைக்க வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டாள். 'ஓ' வென்ற அவளின் அலறலைக் கேட்டுச் சற்றுத் தூரத்தில் நின்ற குடும்ப சுகாதார சேவகிகள் அவசரமாக வந்து அவளைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். ஒருத்தி அவளின் தலையைத் தடவவும் மற்றையவள் வயிற்றை மெதுவாக அழுக்கிக் கொண்டாள்.

திடீரென அவளது கதறல் உச்சஸ்தாயிக்குச் சென்றது. தொடர்ந்து குழந்தை

வெளியே இழுப்பது தெரிந்தது. தலையைத் திருப்பியவாறு அனைத்தையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் அவள்.

'அப்பாடா.. பிள்ளை பிறந்துவிட்டது என்ற சந்தோசம் அவள் முகத்திலும் தெரிந்தது. நேற்று இரவில் இருந்து அவள் குழறிக் கொண்டதைப் பார்க்க முடியாமல் இருந்தது. ஆனால் அரை மணித்தியால வயிற்றுக் குற்றலின் பின்னால் தனக்கு ஓரளவு சுகமாகவே குழந்தை கிடைத்ததை நினைவுபடுத்திப் பார்த்தாள்.

தையல் போடுவதற்கு வைத்தியர் வருவதில் தாமதம் ஏற்பட்டதால் அந்தக் குழந்தையுடன் அந்த இடத்தில் வெகு நேரமாகக் காத்துக் கிடந்ததைப் போல் இருந்தது. அன்று அந்தப் பிரசவ விடுதியில் அவர்கள் இருவரைத் தவிர வேறு யாரும் இல்லாததால் அந்தப் பெண்ணையே அவதானித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அருகில் நின்றுகொடிருந்த தாதியர் விலத்தியதும் பிறந்துவிட்ட சிசுவின் முகம் தெளிவாகத் தெரிந்தது. தனது தலையை மேல் நோக்கி உயர்த்தி அந்தக் குழந்தையைப் பார்த்தாள்.

குழந்தை அமைதியாக உறங்கிக் கொண்டிருந்தது. அழகான வெள்ளை நிறக் குழந்தையாக இருந்தது. நன்கு உடம்பாக கொழுக்கொழு வென்று இருந்தது.

தலையை மறுபக்கமாகத் திருப்பி தனது பக்கத்தில் இருந்த குழந்தையைப் பார்த்தாள். கண்களை மூடி உறங்கிக் கொண்டிருந்த அந்தச் சிசுவும் அழகில் குறைந்தது கிடையாது என்பதை யாரும் சொல்லிவிடுவர்.

தன்னுடைய அத்தனை துயரங்களையும் மறந்து முகத்தில் ஒரு புன்னகை பிறந்தது. எதையோ சாதித்துவிட்ட திருப்தி மனதில் எழுந்தது. உடம்பைச் சற்றுத் திருப்பி பிள்ளையைப் பார்த்தவாறு நித்திரை கொள்ளுவதற்காக விழிகளை மூடினாள்.

தன்னை யாரோ தட்டுவது போல இருக்கவும் திரும்பிப் பார்த்தாள். வைத்தியசாலையில் சிற்றூழியரில் ஒருத்தி அவளைக் கண்டு புன்முறுவல் பூத்தாள்.

"வார்ட்டுக்குப் போகலாம் அம்மா. லுங்கிய எடுத்துப் போடு" என்று சொன்னாள். அவள் கையில் எடுத்தவுடன் குழந்தையை எடுத்து கால் மாட்டில் வைத்துவிட்டு கூடையையும் எடுத்துக் கொண்டு ஸ்ரெச்சரைத் தள்ளிக் கொண்டே போனாள்.

பிரசவ அறையின் கதவை இன்னொரு ஊழியர் நின்று திறந்துவிடுவது தெரிந்தது.

மெதுவாக ஸ்ரெச்சரை முன்னுக்குத் தள்ளவும் முன்னாலே வந்துநின்றனர் அம்மா, அப்பா, அண்ணா, அக்கா, அண்ணி என பெருமளவு உறவினர்கள்.

சிசுவில் குத்திட்டு நின்ற அந்தக் கண்கள் மேல்நோக்கிச் சென்றதும் ஏமாற்றத்தைக் காட்டவும் அவர்கள் முகத்தைத் திருப்பி மறுபடியும் கதவைப் பார்க்க முற்பட்டனர். தனது பக்கத்தில் இருந்த அந்தப் பெண்ணின் உறவினர்கள் அவர்கள் என்பதை கணப்பொழுதில் புரிந்து கொண்டாள் அவள்.

தொடர்ந்து அவளைத் தள்ளிக் கொண்டு சென்ற தாதி ஒருவரும் காணப்படாத அந்த வார்ட்டின் கட்டில் ஒன்றுக்கருகில் கொண்டு சென்று அவளது கூடையை இறக்கி வைத்தாள். குழந்தையை கட்டிலில் கிடத்திவிட்டு, அவள் இறங்குவதற்கு உதவி செய்தாள்.

மெதுவாக அவளின் கைகளைப் பிடித்தபடியே இறங்கியவள், லுங்கியை ஒழுங்காகக் கட்டிவிட்டு கட்டிலில் மேற்பகுதியை ஆதரவாகப் பிடித்தபடியே ஆறுதலாகக் கட்டிலில் அமர்ந்தாள். அவளுக்கு மிகவும் களைப்பாக இருந்தது.

“எதும் சாப்பிடம்மா... பாக்க ஆராவது வருவாங்களா?” என்று தாதி கேட்டார். இல்லையென அவள் தலையாட்டியதால் வைத்திய சாலையில் கொடுக்கும் சாப்பாட்டை அவளுக்கு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டுச் சென்றார்.

அவள் சென்றபிறகு குழந்தையின் தலையை ஆதரவாகத் தடவிய போது, அது அரவத்தினால் எழும்பிக் கத்தத் தொடங்கியது. அதை ஆசுவாசப்படுத்துவதற்காகக் கையில் எடுத்தாள்.

தன்னை ஆதரவுடன் தடவி அணைத்துக் கொள்ளும் தந்தையாரின் முகம் ஏனோ மனத்திரையிற் தோன்றி மறைந்தது. உச்சிமோந்து அணைத்து உணவூட்டும் அன்னையின் கரங்கள் அவளைத் தொடுவது போல இருந்தது. ஆளுக்கொரு கையைப் பிடித்தபடி அவளை ஊஞ்சலாட்டும் அண்ணாவினதும் அக்காவினதும் எண்ணம் திடீரென எழுந்தது.

மனது கல்லாக இறுகியதைப் போல இருந்தது. அமுதுகொண்டிருந்த குழந்தையின் குரல் தூரத்தில் ஒலிப்பதைப் போலக் கேட்டது.

“களைச்சுப் போன அம்மாவுக்கு சாப்பாடு எதுவும் குடுக்க வேணும் என்று உங்களுக்குத் தெரியேல்லயா. எங்க ரோசியக் கூப்பிட்டு சாப்பாட்டக் கொண்டரச் சொல்லுங்கோ” என்று யாரோ சொன்னதும் திடீரென விழித்தெழுந்தாள்.

தனக்கு அருகில் நின்றவாறு பிரதம தாதி பேசிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்ததும் அவளுக்கு என்ன நடந்தது என்பது புரிந்தது. தொடர்ந்து வந்த களைப்பாலும் சாப்பாடு இல்லாமல் இருந்ததாலும் அவளுக்கு மயக்கம் வந்திருக்க வேண்டும் என்பதை ஊகித்துக் கொண்டாள்.

தாதியர் கொண்டு வந்து கொடுத்த அந்த சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டதும் மறுபடியும் தெம்பு வந்ததைப் போல இருந்தது. குழந்தையைத் தன்னோடு அணைத்தெடுத்து பாலூட்ட ஆரம்பித்தாள். தன்னையும் மீறிய சோர்வில் மறுபடியும் உறங்கிவிட்டாள்.

நூல் : சமயகுரவர் வாழ்வில் கண்ட அற்புதங்களும் சான்றுகளும்

வெளியீடு: வெளியீடு: சைவநீதி வெளியீடு, கொழும்பு.

சமயகுரவர் நால்வர் வாழ்வில் கண்ட அற்புதங்களின் உண்மையையும், மேன்மையையும் சாதாரணமானவர்களும் புரிந்துகொள்ளும் வகையிலும் மயக்க நிலையிலுள்ள உலோகாயத்தார்களும் மாயாவாதிகளும் தெளிந்துகொள்ளும் வகையிலும் சமயகுரவர் வாழ்விற்கண்ட அற்புதங்களையும் சான்றுகளையும் இந்த நூல் வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

அற்புதங்களை நம்ப முடியாதெனச் சொல்லும் சகல நிலையில் உள்ளவர்களும் இந்நூலில் தரப்பட்டிருக்கும் அகச்சான்றுகள், புறச்சான்றுகளைக் கொண்டு தெளிவுபெற இந்நூல் வழி சமைக்கிறது.

பயன்மிக்க இந்நூலை வெளிக்கொணர்ந்த திருவாவடுதுறை ஆதீனச் சைவசித்தாந்தப் பயிற்சிமையத்தினர் (கொழும்பு) பெரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

சமயகுரவர் வாழ்வில் கண்ட அற்புதங்களும் சான்றுகளும்

ஆளாரவாரம் கேட்டபோது மறுபடியும் உறக்கம் கலைந்தது. தன்னுடைய அறைக்குள் அத்தனை பேர் எதற்காக வந்தனர் என்பது அவளுக்குப் புரியவில்லை. ஏதோ தோன்றவும் சஞ்சலத்துடன் குழந்தையைப் பார்த்தபோது அது உறங்கியபடி கிடந்தது.

அடுத்த கட்டிலிற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தாயையும் பிள்ளையையும் பார்ப்பதற்காக அத்தனை பேரும் வந்திருக்கிறார்கள் என்பது விளங்கியது. தங்களைப் பார்ப்பதற்கு வருவதற்கு யாரும் இல்லை என்பது நினைவுக்கு வந்தது.

அத்தனை நேரமும் கடமையை மறந்திருந்த இயற்கை உபாதைகள் தலைகாட்டத் தொடங்கின. கழிவறைக்குச் சென்றுவரவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மெதுவாக எழுந்து தன்னுடைய கைத்தடியைத் தேடினாள்.

அவளின் தலைமாட்டில் இருந்த அதை அங்கிருந்த பெண் ஒருத்தி அறிந்து எடுத்துக் கொடுக்கவும் அதைக் கவனமாக ஊன்றிய படியே வலது கைப்பக்கமாகத் திரும்பி வந்தாள். மாபிள் இடப்பட்ட நிலத்தில் அதை ஊன்றிக் கொண்டு வருவது சிரமமாக இருந்தது. ஒருவாறு சென்று கழிவறையை அடைந்தாள்.

அவள் திரும்பவும் தன்னுடைய கட்டிலுக்கு வந்தபோது குழந்தை விழித்திருந்தது. அவளை அழ விடாதவாறு ஒரு வயதானவர் விளையாட்டுக் காட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

அவளுக்கு நிம்மதியாக இருந்தது. அருகில் அமர்ந்தவாறே அடுத்த கட்டிலை நோட்டம் விட்டாள். அவளுக்கு அருகாக இருந்து பிள்ளை பெற்ற பெண் என்பது அவளுக்குப் புரிந்ததும் அறிமுகமாகப் புன்முறுவல் செய்தாள்.

அவளின் தந்தையார்தான் தன்னுடைய குழந்தையை அழவிடாது வைத்திருந்தவர் என்பது தெரிந்தது. குழந்தையின் தலையைத் தடவிவிட்டு அனைவரும் சென்றனர்.

அன்று இரவு தூக்கம் இல்லாமற் கிடந்தவள், தன் குழந்தையையும் அருகில் இருந்தவளின் குழந்தையையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். அசதி காரணமாக அசைய முடியாத நிலையில் மற்றைய பெண் படுத்திருந்தாள். பிள்ளையைப் பெற்ற களைப்பில் இருந்து இன்னமும் மீண்டு கொள்ளவில்லை. வெகு செல்லமாக வளர்ந்திருப்பாள் போலும் என்று நினைத்துக் கொண்டாள்.

மறுநாள் காலையில் தன்னுடைய குழந்தையின் உடையை மாற்றிக் கொண்டிருந்த

வேளையில் யாரோ அழைப்பதைப் போல இருக்கவும் திரும்பிப் பார்த்தாள். அருகில் கட்டிலில் படுத்திருந்த பெண்தான் அழைத்தாள்.

தன்னுடைய குழந்தையையும் முகத்தைக் கழுவித் துடைத்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டாள். அவள் கொடுத்த புதிய உடைகளை வாங்கிக் குழந்தையைத் துடைத்துவிட்டுப் போர்த்திவிட்டாள். அந்தத் தாயின் முகத்தில் திருப்தி ஏற்பட்டது.

மெதுவாகக் கைகளைக் கொடுத்து எழுந்து அமர்ந்தவள் அவளைப் பற்றிக் கேட்டாள். சொல்லுவதற்கு எதுவும் விசேடமாக இல்லாததால் தான் ஒரு அநாதை என்பதை மட்டும் தெரிவித்தாள். அவளின் அனுதாபப் பார்வை அவளின் மீது படர்வதைப் போல இருந்தது.

“நேற்று இரவு சாப்பிட்டிருக்கவில்லையா. இரவு முழுதும் நித்திரை இல்லாமல் இருந்த மாதிரித் தெரிஞ்சது” என்று கேட்டாள். உண்மைதான் வைத்தியசாலையின் கொடுத்த வெறும் பாணை சாப்பிட முடியாமல் வயிற்றைக் காயப் போட்டது அவளுக்கும் தெரிந்திருக்கிறது என்று நினைத்தாள்.

அடுத்த வேளை அவளைப் பார்க்க வந்திருந்த அவளின் தாயார் இவளுக்கும் சாப்பாடு கொண்டுவந்தார். அதை வாங்கிக் கொள்ளுவதற்கு அவளின் மனம் ஒப்பவில்லை. அவர்களின் தொந்தரவிற்காக கூச்சத்துடன் அதைப் பெற்றுக் கொண்டாள்.

வைத்தியசாலையில் இருக்கும்போது எதையும் நினைக்கத் தோன்றவில்லை. தாதிமாரின் அன்பான உபசரிப்பும் அந்தப் புதிய பெண்ணின் அன்பான பேச்சுக்களும் ஆறுதலும் அவளின் நிலைமையை மாற்றிவிட்டதைப் போல உணர்ந்தாள். புதிய அவதாரத்தின் தொடர்ந்த தொந்தரவுகள் அவளிடம் மீதமிருந்த நித்திரையையும் தொலைக்க வைத்தன.

மாற்றங்கள் என்பது சடுதியாகத்தான் நிகழ்கின்றது. ஒரே நாளில் தன்னை அநாதியாக்கிய விதியும் அப்படித்தானே!

குழந்தை பிறந்து இரு நாட்கள் கடந்து விட்டன. அவர்கள் இருவரையும் வீட்டுக்குச் செல்லலாம் என்பதைத் தெரிவித்த தாதியர், பிள்ளைகளுக்கான பீ.சீ.ஜீ ஊசியை ஏற்றிவிட்டுச் சென்றனர்.

குழந்தையை பார்த்துக் கொள்ளச் சொல்லி விட்டு வீட்டுக்கு தகவல் சொல்வதற்காக அந்தப் பெண் தொலைபேசி இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றுவிட்டாள். தன் குழந்தையைக் கையில்

வைத்திருந்தவாறே அவளின் குழந்தையைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சிறிது நேரத்தில் அவளுடைய தாய் அமுதாவும், தந்தையும் அக்காவும் வந்திருந்தனர். அவளின் பொருட்கள் எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டபின்னாக அவளின் பெற்றோர் இவளை நோக்கி வந்தனர்.

“நீ வெளிக்கிடேல்லயா அம்மா” என்று அவளின் தாயார் கேட்டார்.

“எல்லாம் ஆயத்தம். நான் வெளிக்கிடுறேன்” என்றவாறே அந்தப் பெண் குழந்தையை ஒரு கையிற் தாங்கியவாறே மற்றைய கையில் தடியையும் எடுத்தபடி நிமிர்ந்தாள். மெதுவாக அவளை பையை எடுத்துக் கொடுத்தவாறே

“நீ பிழையா நினைக்காட்டி நாங்க ஒண்டு சொல்லுறம். இந்தப் பிள்ளைய உனக்கு விருப்பமெண்டா எங்களிட்டத் தா. எங்கட பேரப்பிள்ளையோட சேத்து வளத்தெடுக்கிறம்” என்று தயங்கியவாறே அந்தப் பெண்மணி சொன்னார்.

அவளுக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. அப்படி ஒரு எண்ணம் அவளுக்கு வந்திருக்க வேயில்லை. அவர்கள் ஏன் அவ்வாறு சொல்கிறார்கள் என்று யோசித்தாள்.

“உனக்கு ஒருத்தரும் இல்ல. கஸ்டத்தில் இருக்கிறாய் ஒண்டு என்ற மகள் சொன்னாள். அது தான்...” என்றவாறு இழுக்கவும், அவளுக்கு ‘ஓ’ வென்று கதறியழ வேண்டும்போல தோன்றியது.

அன்னை தந்தையின் அன்பிற்குள் அக்கா, அண்ணாவின் செல்லமாய் செல்வத்தில் சிறகடித்துப் பறந்தவள், வன்னியில் இருந்து புறப்பட்டு வவுனியா நோக்கி வந்தபோது, விழுந்த குண்டில், ஒரே நேரத்தில் அனைவரையும் இழந்து தனது ஒரு காலும் நடக்கச் சக்தியற்று வவுனியா வைத்தியசாலையினால் உயிர்மீட்கப்பட்டது அப்போது நினைவுக்கு வந்து நின்றது.

கண்ணில் இருந்தும் நீர் சொரிய தன்னுடைய குழந்தையை நன்றாக மார்போடு இழுத்து அணைத்துக் கொண்டாள். அவளிடம் இருந்து வார்த்தைகள் எதுவும் வந்திருக்கவில்லை. குழந்தையை உற்றுப் பார்த்தபடி மௌனமாக இருந்தாள்.

“உனக்கு ரொம்பச் சின்ன வயசு அம்மா. பிள்ளை எங்களிட்டத் தந்துபோட்டு, உனக்குத் துணையொண்டத் தேடிக் கொள்ளுறதுதான் நல்லம்” என்று அந்தப் பெண்மணியின் கணவர் சொல்லவும், விறைத்தபடி நிமிர்ந்தாள்.

‘இப்படித்தானே சொந்தக்காரன் ஒண்டு சொல்லி ஒருத்தன் கூட்டிக் கொண்டு போய், தன்ர வீட்ட வச்சுப் படிப்பிக்கிறதாச் சொல்லி, அவன்ர மனுசியும் இல்லாத நேரத்தில் இப்பிடி வேட்டையாடி. இப்ப கையில குழந்தையையும் குடுத்திருக்கிறான். துணை ஒண்டும் உதவி ஒண்டும் ஒவ்வொருத்தனும் சொல்லுறது எதுக்காக ஒண்டு தெரியும்தானே’ அவளின் மனம் கசப்போடு நிகழ்ந்தவற்றை எடைபோட்டுக் கொண்டது.

அவள் தொடர்ந்து மௌனமாக இருக்கவும் அவர்கள் இருவரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். பிறகு ஏதோ நினைத்த வளாக அந்தப் பெண்

“நீ என்ன நினைக்கிறாய் ஒண்டது எங்களுக்கு விளங்குது. உனக்கு வேண்டிய நேரத்தில் வந்து பிள்ளையப் பாக்கலாம். அதினர் நீ அம்மா ஒண்டு சொல்லாம விட்டாச் சரி” என்று சொல்லவும் அவளின் வாய் தானாகவே திறந்துகொண்டது.

“என்ற பிள்ளை நான் வச்ச வளப்பன். அத யாருக்கும் குடுக்க மாட்டன். எனக்கு ஒண்ட பிள்ள வேணும்” என்றாள்.

“எப்பிடயம்மா வளப்பாய். உனக்குத்தான் உதவிக்கு ஆரும் இல்லையே!” என்று பெரியவர் சொன்னார்.

“என்னப் போல இன்னும் எத்தினயோ அம்மாமார் வன்னியில இருந்து வந்தவங்க கூலி வேல செய்து பிள்ளைகள் பாக்கிறாங்க. எனக்கும் முடியும். ஏதாவது செய்து பிள்ளையப் பாக்க முடியும். எனக்கு இருக்கிற ஒரேயொரு துணை இந்தப் பிள்ளை நான் விட்டுக் குடுக்கமாட்டன்” என்று அவள் மறுத்தாள்.

அவர்கள் இருவரும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டனர். பார்வையில் பேசிவிட்டு அவர்கள் நகர்ந்ததும், குழந்தையின் உடையை எடுக்கக் குனிந்தவளுக்கு கண்ணில் பட்டது, அவர்கள் தந்துவிட்டுப்போன அவர்களின் விலாசம் எழுதப்பட்ட தாள்.

‘வெளியாட்களின் உதவி எத்தின நாளுக்கு ஒன்றபடியே சிந்தித்த அவளின் கால்கள் நகரத் தொடங்கின.

அவர்கள் வைத்துவிட்டுப் போன அந்தக் காகிதம் காற்றில் அகப்பட்டு ஊசலாடத் தொடங்கியது, அவளைப்போல.

○○○

எழுத்தாளராகவும், திரைப்பட இயக்குநராகவும் திகழ்ந்த ஆபிரிக்க திரைப்படத்துறையின் தந்தை செம்பின் உஸ்மான்

ஆபிரிக்கக் கண்டத்தின் முதல்தர எழுத்தாளராகவும், செனகல் நாட்டுத் திரைப்படத் துறையின் தந்தையாகவும், ஆபிரிக்கக் கலை முன்னோடியாகவும் இனங்காணப்படுகின்ற செம்பின் உஸ்மான் (Sembene Ousmane) கடந்த வருடம் ஜூன் மாதம் 09ஆம் திகதி தனது 84 வயதில் காலமானார். 'செனகல் திரைப்படத்துறையின் தந்தையினது மரணம்' என்றே இவரது மரணம் குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததன் காரணமாக ஓர் எழுத்தாளராகவும் சமூக செயற்பாட்டு முன்னோடியுமாக இவர் புகழ் பெற்றிருந்தவிதம் மறைக்கப்பட்டு விட்டதாகவே பலரும் எண்ணுகின்றனர்.

'ஒரு திரைப்படக் கலைஞரின் மரணம்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் கூட, கேன்ஸ் திரைப்பட விழாவில் விருது பெற்ற கலைஞராக இருந்த போதிலும் கூட, செனகல் நாட்டுத் திரைப்படத்துறை குறித்து அறிந்தவர்களும் அத்துறை பற்றி கவனம் செலுத்துபவர்களும் எம்மிடையே எத்தனை பேர் உண்டு?...

எனவேதான் செம்பின் உஸ்மானை நினைவுகூரும் முகமாகவும் அவரைக் கௌரவப் படுத்தும் முகமாகவும் இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது.

காலனித்துவவாதிகள் ஆபிரிக்காவைப் பிரித்து ஒதுக்கிக் கொண்டதன் பிரகாரமும், அதன்படி ஆபிரிக்க வரைபடத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டதன் பிரகாரமும், ஆபிரிக்கா ஏனைய நாடுகளுக்குக் கூறிவந்ததன் பிரகாரமும் செனகல் நாடு பிரான்ஸ் காலனித்துவ வாதிகளுக்கு உரித்தாகியது. இதன்படி செனகல் பிரான்ஸ் மொழி பேசுகின்ற ஆபிரிக்காவுக்கு (Francophone Africa) உரித்தாகியது. ஆபிரிக்கர்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இலக்கியம்கூட பரவியிருந்த மொழி மற்றும் காலனித்துவவாதிகளால் பிரித்து ஒதுக்கப்பட்டிருந்த மொழிகளைக் கொண்ட பிரதேசங்களின் பிரகாரம் பிரிந்திருந்தது. இந்த வகையில்தான் ஆபிரிக்க இலக்கியத்தில் ஆங்கில, பிரான்ஸ், போர்த்துகேய ஆதிக்கங்கள் ஏற்படலாயின. அராபி மற்றும் தேசிய மொழியிலான இலக்கியங்கள் பின்னர் உருவாகின.

பிரான்ஸ் மொழியில் இலக்கியப் படைப்புக்களைப் படைத்த எழுத்தாளர்கள் சுமார் 16 ஆபிரிக்க நாடுகளுக்குள் அடங்கினர். இவற்றில் எல்ஜீரியா, செனகல், கெமரூன், கொங்கோ, கினி ஆகிய நாடுகள் முக்கியமானவையாகும். ஆபிரிக்க தேசிய வாத இயக்கத்துடன் ஆரம்பமான, பின்னர் யுத்த காலகட்ட சவடுகளான ஆபிரிக்க இலக்கியத்தின் ஆரம்பம் பிரான்ஸ் மொழி பேசுகின்ற நாடுகளான செனகல், கெமரூன், கினி போன்ற நாடுகளில் உருவாகின.

எமானுவெல் ஒபிச்சினா (Emmanuel obiechina) – 1975) சுட்டிக் காட்டுகின்ற வகையில், ஆபிரிக்க தேசியவாத அமைப்புக்கள் காலனித்துவ ஏகாதிபத்தியத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வருவதை

இப்போது இஸ்மீத்

பாவமுனை பாழாகி

கவிதைகள்

மண்ணின் மைந்தன்

கும்பிட்டான் நின்று குழைந்தான், உறவென்றான்
நம்பித்தான் இட்டோமே நம்வாக்கை -
தும்பியவன்

வென்றான் மீளவே

மைந்தனாம் மண்ணுக் கிவன்!!

வேட்பாளன்

ஊருக்குள் மக்களிடம் ஓடோடி “வோட்” கேட்டு

“காருக்குள் வந்தவனைக் கண்டீரோ? -

பாரங்கே

“பார்” வைத்துச் சேர்த்துப்

பெயர்வருத்த “பேராளன்”

தேர்தலிலே நிற்கின்ற னாம்!

(Vote, Car, Bar)

எம்பி வேலை - தேசியப்பட்டியல்

ஊருக்கு ஓவிரம்பீ கேட்டவரே, நானுங்கள்

ஊருக்கே கொண்டுவிடுதேன் ஓவிரம்பி -

தூருங்கள்,

பேரென்று கேட்கும்

மிரிந் விதழ்ந்த சண்டையினால்

ஊரே இரண்டாய் தாம்!

நோக்கமாகக் கொண்ட அதேவேளை, அதனுடன் இணைந்து பயணித்த கலாசார தேசிய வாதமானது சுதேசிகளின் கலாசார மற்றும் கலைத்துவமிக்க படைப்புகளின் எழுச்சியை நிலை நிறுத்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தது. இவ்வாறான தொரு பின்னணியின் கீழ் பிரான்ஸ் மொழி பேசுகின்ற ஆபிரிக்க நாடுகளில் இலக்கிய மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டது. பிரான்ஸ் மொழி பேசுகின்ற நாடுகள் தோறும் பரவிய இந்த செயற்பாடு நீக்கிரிட்யூட் (Negritude) என்றழைக்கப்படுகிறது. அதாவது நீக்ரோ - ஆபிரிக்க

கலாசார மறுமலர்ச்சியை நோக்கமாகக் கொண்ட கருத்தியல் ரீதியிலான செயற்பாடாகும். நீக்கிரிட்யூட் கருத்தியலை விளக்கியவரும் அதன் முதன்மைப் பேச்சாளராக விளங்கியவருமாக லெஓபோல் செதார் சென்க்ச்சோர் (Leopold Sedar Senghor) திகழ்ந்தார். இவர் ஆபிரிக்காவின் முதல்தர கவிஞராகவும் அரசியல் வாதியாகவும் சுதந்திர செனகல் நாட்டின் முதலாவது ஜனாதிபதியாகவும் (1960 - 1981 வரை) விளங்கினார். இவ்வாறானதொரு பின்னணியில்தான் செம்பின் உஸ்மான் இலக்கியத் துறையினுள் பிரவேசித்துள்ளார். இதன் காரணமாகவே இவர் செனகல் நாட்டின் முதலாவது நாவலாசிரியராகவும் திகழ்கின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

1923ம் வருடம் பிறந்துள்ள செம்பின் உஸ்மானின் தந்தை மீனவராவார். கல்வித் துறையில் ஈடுபட்டு வந்த உஸ்மான் ஆரம்பத்தில் மீன்பிடித் தொழிலில் ஈடுபட்டு வாழ்ந்து வந்துள்ளார். பின்னர் பலவந்தமாக பிரான்ஸ் இராணுவத்தில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்ட இவர் இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் போது இத்தாலி மற்றும் ஜேர்மன் ஆகிய நாடுகளில் இடம்பெற்ற மோதல்களில் பங்கெடுத்துள்ளார். இராணுவத்தில் மிகவும் கடினமான அனுபவங்களைப் பெற்ற உஸ்மான் உயரதிகாரி ஒருவரைத் தாக்கியதன் காரணமாக இராணுவத்தில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டார். மீண்டும் செனகல் நாட்டுக்கு வந்த அவர் தனது இலக்கிய ஆர்வம் காரணமாக பிரான்ஸ் செல்லத் தீர்மானித்து அதன்படி அங்கு சென்று மர்செய் பகுதியில் குடியேறி துறைமுக ஊழியராகப் பணியாற்றினார்.

அக்கால கட்டத்தில் மிகவும் பிரபலமாகியிருந்த பிரான்ஸ் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உறுப்புரிமையைப் பெற்றுக் கொண்ட செம்பின் உஸ்மான், தொழிற்சங்க அமைப்பாளராகவும் திகழ்ந்தார். இக்கால கட்டத்தில் இலக்கியத் துறையில் பிரவேசித்த உஸ்மான், காலனித்துவக்கால ஆபிரிக்க நாவல் இலக்கியத்தின் முன்னோடிகளில் முக்கியமானவராகக் கருதப் படுகின்றார்.

1956ம் வருடம் வெளியிடப்பட்ட ‘த ப்ளெக் டோக்கர்’ (The Black Docker) எனும் இவரது முதலாவது நாவல் துறைமுக ஊழியராகப் பணியாற்றி இவர் பெற்ற அனுபவங்களைக் கருப்பொருளாகக் கொண்ட சுயசரிதம் சார்ந்த படைப்பாகும். துறைமுக ஊழியர்களின் தலைவராக விளங்கிய உஸ்மான் இப்படைப்பின் மூலம் துறைமுக ஊழியர்களின் துன்ப துயரங்களையும், வறுமை நிலையையும் இவ்வூழியர்கள் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு வருவதையும் வெளிக்காட்டியுள்ளார்.

அதன்பின் மீண்டும் செனகலுக்கு வருகை தந்துள்ள உஸ்மான், 1947ல் ஆபிரிக்கா முழுதும் எதிரொலிக்கப்பட்ட டகார் - நைஜர் புகையிரத வேலை நிறுத்தத்தில், கலந்து கொண்டார். 1956ல் வெளிவந்த 'கோட்ஸ் பிட்ஸ் ஒப் வூட்' (God's Bits of wood) எனும் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள நாவல் உஸ்மானின் புகழ்பெற்றதும் பிரபலமானதுமான நாவலாகும். இது ஆபிரிக்காவின் வீரகாவியங்கள் என்ற வகையில் உருவான ஒரு சில நாவல்களிடையே முன்னோடி நாவலாகவும் விளங்குகின்றது.

1947 - 1948 டகார் - நைஜர் புகையிரத வேலை நிறுத்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த நாவல், முக்கிய மூன்று நகரங்களில் இடம்பெற்ற வேலை நிறுத்தங்கள் பற்றிய விபரங்களை முன்வைத்து போராட்டத்தின் விசித்திரத் தன்மை பற்றியும், தொழிலாளர்களது கோபங்கள் பற்றியும், வேலைநிறுத்தம் காரணமாகத் தொழிலாளர்களது குடும்பங்கள் முகங்கொடுக்க நேர்ந்த துயரங்கள் பற்றியும், பெண்களும் வேலை நிறுத்தத்தில் முன்வந்து கலந்துகொண்ட விதம் பற்றியும் மிகவும் விரிவான முறையில் எடுத்துக் கூறுகிறது. பொதுமக்களது கருத்தியல்கள் குறித்தும் பொதுமக்களது போராட்டம் குறித்தும் விபரித்துள்ள வேறொரு நாவலாசிரியர் மேற்கு ஆபிரிக்காவில் உருவாகவில்லை என்றே கூற முடியும்.

வரலாறு மற்றும் விடுதலையை நோக்கிய பாதையை மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க முடியுமென செம்பின் உஸ்மான் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். இந்த வகையில் இவர், நைஜீரியாவின் சொயின்சா போன்ற எழுத்தாளரை விட முன்னணியில் திகழ்பவராவார்.

செம்பின் உஸ்மான் இந்த நாவலின் மூலம் ஒரு போராளியாக பெண்கள் மத்தியிலிருந்து தோன்றும் பென்டா எனும் மிக முக்கிய பாத்திரமொன்றை உருவாக்குகிறார். விபச்சாரியான இந்தப் பெண்ணிடம் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு வருகின்ற தொழிலாளர்களின் மனைவிமாரிடையே உணவு வகைகளைப் பகிர்ந்தளிக்கும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படுகிறது. இவளுக்கு இதில் தனிப்பட்ட வகையில் இலாப மேதும் இல்லாதவிடத்தும் வேலைநிறுத்தம் தொடர்பிலான பணிகளுக்காக

அலுவலகத் திற்குச் செல்லும் இவள் தொழிலாளர்களது பாராட்டுதல்களுக்கு உட்படுகின்றாள். ஒரு சபையில் உரையாற்றும் போது, நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மைல்களைக் கொண்ட பாதயாத் திரைக்கான யோசனை ஒன்றை முன்வைக்கும் இவள், அதில் தங்களது மனைவிமாரைக் கலந்து கொள்ளச் செய்யுமாறு தொழிலாளர்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கின்றாள். வேலை நிறுத்தத்தின் நல்லதொரு எதிர்காலத் திற்காக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற பாதயாத் திரையை அதிகாலை இரண்டு மணிக்கு ஆரம்பிக்கும் பெண்களிடையே விழிப்பு பார்வையற்ற ஒரு பெண்ணும் கலந்து கொள்கிறாள்.

இப் பெண்களது வேதனைகள், களைப்பு, தாகம், நோய்வாய்ப்படுதல், உஷ்ணம் மற்றும் தூசுகளால் பாதிக்கப்படுதல் இவற்றுடன் வெளிப்படுகின்ற ஒற்றுமை, சகோதரத்துவம் மற்றும் மக்கள் பங்களிப்பு என்பன இந்நாவலில் முன்னிலைப்படுத்தப்படுகின்றன. பெண்களுக்குத் தைரிய மூட்டியவாறு தலைமை தாங்கும் பென்டா, பொய்மையான நம்பிக்கைகளையும், கோத்திரத் தடைகளையும் தகர்த்தெறிகின்றாள். அதிக சூரிய வெப்பத்தைக்கூட அவர்கள் பொருட்படுத்தாமல் விடுவதற்குக் சூரியன் சுதேசியாக இருப்பதுவே காரணம் என்கிறார் உஸ்மான். இப் பெண்களை டகார் நகருக்குள் புகவிடாது சிப்பாய்கள் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மேற்கொள்ளும்போது பென்டா உயிரிழக்கிறாள். இவ்வாறான வீரப் பெண்களின் பாத்திரங்களை நகுனியின் நாவல்களிலும் காணக் கூடியதாக இருக்கிறது.

ஆபிரிக்க இலக்கியத்தின் உயரிய நாவல்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்ற இந்நாவலில் ஆசிரியரின் குறிப்புப் பகுதியில் செம்பின் உஸ்மான் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நல்லதொரு வாழ்க்கைக்காக வேண்டி 1947 ஒக்டோபர் 10ஆம் திகதி முதல் 1948 மார்ச் 19ஆம் திகதி வரையிலான இந்தப் போராட்டத்துடன் தொடர்புபட்டிருந்த ஆண்களும் பெண்களும் எந்தவொரு பண்பாட்டினையும் கொண்டுவரக் கூடிய தூதுவர்களாக இருக்கவில்லை. இவர்கள் எந்தவொரு பாராளுமன்றத் திற்கோ அல்லது பராளுமன்ற வாதத் திற்கோ எவ்வகையிலும் கடனில்லாதவர்களாகின்றனர். இவர்களது முன்மாதிரி வீண் போகவில்லை. அது முதற்கொண்டு ஆபிரிக்கா மறுமலர்ச்சி கண்டது.

பின்னர் திரைப்படமான இவரது க்ஷலா (Xala) எனும் நாவல் (1973) சுதந்திரத்தின் பின்னர் பிறந்த புதிய வர்க்கத்திற்குரிய வர்த்தகர் ஒருவரைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இந்நபர் வர்த்தக மற்றும் கைத்தொழில் சபையின் தலைவராக நியமனம் பெற்ற முதலாவது செனகல் நாட்டவராவார். மேற்படி நியமனம் பெற்றுக் கொண்டதைக் கொண்டாடுமுகமாக இவர் தனது மூன்றாவது மனைவியைத் திருமணம் செய்து கொண்ட நாளன்று முதலிரவின் போது தனக்குக்ஷலா அதாவது மேகநோய் இருப்பதை அறிந்து கொள்கிறார்.

இதன் பின்னர் இவர் தனது வர்த்தக நடவடிக்கைகளைக் கைவிட்டு விட்டு, நோயைக் குணப்படுத்திக் கொள்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றார். இதன் மூலம் பலதாரமணம் குறித்து விமர்சிக்கின்ற இந்நாவல், இளம் மனைவிமாரை திருமணஞ் செய்துகொள்ளும் கணவன்மாரினது ஏனைய மனைவிமாரினது விதி பற்றியும் கூறுகிறது. அதே நேரம் புதிய செனகல் செல்வந்தர்களது நப்பாசைகளையும், சுயநலவாதத்தையும் அவர்கள் எவ்வகையிலுமான ஆக்கத்திறமைகளையும் கொண்டவர்களல்லர் என்பதையும் கேலியுடன் சித்திரிக்கின்றது. இவர்கள் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்காகவே ஆபிரிக்கமயம் பற்றிப் பேசுகின்றனர். புதிய ஆபிரிக்க முதலாளித்துவ வர்க்கமானது காலனித்துவத்திற்குப் பின்னர் சுரண்டும் வர்க்கமாக மாறிய விதம் குறித்து இந்நாவல் சுட்டிக் காட்டுகிறது. இது சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் முழு ஆபிரிக்காவிலும் நிலவிய நிலைமையாகும். மக்கள் தங்களது புதல்வர்களாலேயே காட்டிக் கொடுக்கப் படுகின்றனர். வர்க்கங்களுக்கிடையிலான சமானத்துவமின்மை சீர் செய்யப்படுகின்றபோது இதற்கான தீர்வு கிட்டுகின்றது.

செம்பின் உஸ்மானால் எழுதப் பெற்றுள்ள மேலும் இரு நாவல்கள் 'Ohpays, Mon beau peuple' (எனது நாடு - நல்ல மனிதர்கள் - 1957), "L Harmattan" (ஹமடான் - 1964) என்பவையாகும்.

1962 வருடம் செம்பின் உஸ்மான் வெளியிட்டுள்ள சிறுகதைத் தொகுப்பில் (Voltaigue) இடம்பெற்றிருந்த "...இருந்து வந்த கறுப்பு யுவதி" எனும் சிறுகதை பின்னர் அவரால் விருது பெற்ற திரைப்படமாக

கப்பட்டது. இவரது இன்னுமொரு சிறுகதையான 'Lemander' (காசுக்கட்டளை) பின்னர் திரைப்படமாக்கப்பட்டு வெனிஸ் திரைப்படவிழாவில் விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது. இதன் மூலம் திரைப்பட இயக்குநர் என்ற வகையில் செம்பின் உஸ்மான் புகழ்பெற்றார். 1981ம் வருடம் இவர் இரண்டு பாகங்களைக் கொண்ட நாவலையும் 1987ம் வருடம் இரு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

மொஸ்கல் திரைப்படக் கல்லூரியில் திரைப்படத்துறை பற்றிக் கற்ற இவர் நாவல்களை மையமாகக் கொண்ட திரைப்படங்களின் மூலம் சர்வதேச ரீதியில் புகழ்பெற்று விளங்கினார். 'ஆபிரிக்க திரைப்படத்துறையின் தந்தை' எனவும் அழைக்கப்படும் இவர் எழுத்தறிவில்லாத பெரும்பான்மையோர் வசிக்கின்ற நாட்டில் - குறிப்பாக பிரான்ஸ் மொழியில் எழுதப் படுகின்ற இலக்கியத்தின் உரிமைகளைத் தெரிந்துகொண்டு திரைப்படத்துறைக்கு வந்தவராவார். பெரும்பாலானவர்களுடன் பேசக்கூடிய நல்லதொரு ஊடகம் திரைப்படத்துறையாகும் என்பதில் உஸ்மான் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். சுமார் பத்துத் திரைப்படங்களை உருவாக்கியுள்ள இவரது இறுதித் திரைப்படமான 'மூலாத்' (Moolade) 2004ல் கேன்ஸ் திரைப்பட விழாவில் விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது. இவரது க்ஷலா உட்பட ஏனைய திரைப்படங்கள் தடைசெய்யப்பட்டிருந்த வேளை மக்கள் திரைப்பட மாளிகைகளை பகிஷ்கரிப்பு செய்ததன் காரணமாக அத்தடைகள் நீக்கப்பட்டன.

உஸ்மானின் கருத்துக்கள் காரணமாக அவர் நாட்டின் ஜனாதிபதியான செக்ஜோருடனும் மோதல்களை உருவாக்கிக் கொண்டார். உஸ்மான் சோஷலிஸ்க் கொள்கை சார்ந்த எழுத்தாளராகத் திகழ்ந்தார். அதற்காகத் தன்னையே அர்ப்பணித்திருந்தார். மக்களது பிள்ளையாக எப்போதும் மக்களுடனே இணைந்திருப்பதையே அவர் விரும்பினார். அறிவு ஜீவியாக மட்டும் தனித்திருக்க அவர் விரும்பவில்லை. காலனித்துவ யுகத்திலும் சுதந்திர யுகத்திலும் தீமையை வெளிக்காட்டிய எழுத்தாளராகவும் திரைப்படக் கலைஞராகவும் அவர் விளங்கினார்.

○○○

வாசலில் நிற்கும் மாமரம் வசந்த காலத்தில் துளிர்ப்பதும் இலையுதிர் காலத்தில் இலைகளை வெளிநடப்புச் செய்து மொட்டையாய் நிற்பதும் கண்டால், மரம் காலத்தை அனுசரித்து வாழப்பழகியிருக்கும் முதிர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

விடியலில் மரங்கள் உதிர்க்கும் இலைகளைக் கூட்டிப் பெருக்கி தண்ணீர் தெளித்து முற்றத்தைச் சுத்தப்படுத்தி விட்டுத்தான் வீட்டு வேலைகளைத் தொடங்குவாள் பொட்டு. அதுவும் வெள்ளி, செவ்வாய் கிழமைகளில் என்றால் சொல்லவே வேண்டாம். வாசல் வளவுகளைக் கூட்டிப் பெருக்கி, குளித்து மெழுகி, பக்திப் பெருக்கோடு காளி கோயிலில் விளக்கேற்றி ஊதுவர்த்தியும் சாம்பிராணியும் மணக்கும் வரை அவள் ஓய மாட்டாள்.

கன்னியப்பில் பொட்டுவின் சொந்தபந்தம் பற்றிப் பேசாதவர்கள் யாரும் இல்லை. அதிலும் அவள் அடுப்பு மெழுகி கோலமிடும் அழகிருக்கிறதே அதைக் கண்டு வாயுறிப் பேசாதவர்கள் எவரும் இல்லை. வாசலை அலங்கரிக்கும் மரத்தடியில் கச்சிதமாய் நிற்கும் காளி சக்தியின் சொருபமென்பதால் காளியை மனதார நினைத்துக்கொண்டு முத்துக்கல் போட்டு குறி சொன்னால் சொன்ன சொல் தப்பாது. நூல் மந்திரித்து கட்டுவதானாலும் மைபோட்டுப் பார்ப்பதானாலும் சுற்றுவட்டாரத்தில் அவளை விட்டால் ஆளில்லை. தோட்டத்தில் யாராவது நோயில் விழுந்தால் டொக்டரைப் பார்க்கிறார்களோ இல்லையோ கட்டாயம் அவளிடம் விழுதி வாங்கிப் போடுவார்கள்.

பொட்டக்கா பற்றி "அவ தெய்வப் பொறப்பாச்சே" "ஆம்பளைங்க வாடையே அவளுக்கு ஒத்துக்காது" "குளிச்சி மொழுகி சுத்த பத்தமா நின்னா அந்தக் காளியே அவ கண்ணுல தெரிவாளே" என்று அம்மா சொல்லக் கேட்கும் போதெல்லாம் அவர் மீதான பக்தியும் மரியாதையும் இன்னும் கூடும்.

அந்தி நிறுவைக்குப் பின், நெற்றி நிறைய திருநீறைப் பூசிக் கொண்டு உட்கார்ந்து விட்டால் எட்டொன்பது மணிவரைகூட எழுந்திருக்க முடியாது. அதுவும் சூனியம் வெட்டுவதென்றால் ஒரு மணியானாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. அப்போதெல்லாம் பொட்டுக்கு எடுபிடி வேலைகளைச் செய்வவன் கைத்தம்பிதான்.

கைத்தம்பி கன்னியப்புக்கு எப்படி வந்தான் என்பது பெரியகதை. முன்பெல்லாம் பாப்பாத்திதான் தோட்டந்தோட்டமாய் சாமி பார்ப்பதற்கும், மை போடுவதற்கும் போவாள். அப்படியொரு நாள் புதுக்காட்டுக்குப் போயிருந்த போதுதான் கைத்தம்பியைக் கண்டாள்.

வெற்றுடம்பு வரிவரியாய் ஓடியிருக்கும் நெஞ்செலும்புகளைக் காட்ட, காற்சட்டையின் ஒரு பக்க இடுப்பு ஓரத்தைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு ஊழை ஒழுக்கும் வாயோடு நின்றிருந்தவனைக் கண்ட மாத்திரத்தில் அவளின் நெஞ்சில் இரக்கம் சுரந்து விட்டது. விசாரித்துப் பார்த்ததில் தாய் யாரோ

சிறுகதை

யொட்டு

சிவனு மனோகரன்

வெளிநாட்டுக்காரனோடு சோடை போனதால் வயிற்றில் வாங்கிக் கொண்டு பிள்ளையைப் பெற்றுப் போட்டுவிட்டு வெளிநாட்டுக்கு ஓடியவள்தான். கைத்தம்பியும் வளர்ந்து நிற்கிறான். ஆனால் இன்னும் அவள் பற்றிப் தகவலில்லை என்பது தெரிய வந்தது.

நீலம் பூத்த கண்களும் செம்பட்டைத் தலையும் குங்குமப்பூ நிறமும் தான் அவனை ஏனையோரில் இருந்து வெட்டி விலக்கிக் காட்டும் தனித்துவங்கள். ரொபட் கென்னடியாகவோ, ஜோன் டெய்லராகவோ பிறக்க வேண்டியவன் பாவம் பார்வதி வயிற்றில் வந்து விழுந்ததால் பரமசிவனானான். ஆனால் தோட்டத்துக்கு அவன் வெள்ளையன்தான். சோறு கண்ட இடம் சுகமென்று இருந்து விடுவான். தோட்டத்தில் எல்லா வீட்டு கைவேலைகளுக்கும் கைப் பிள்ளையானதால் பின்னர் கன்னியப்பு கைத் தம்பியானான்.

தனியனாய் சுற்றித்திரிந்த கைத்தம்பிக்கு பாப்பாத்தியின் அரவணைப்பு இதமாய் இருந்தது. காடே வனமென சுற்றித்திரிந்து விட்டு வந்தாலும் பொட்டுவின் கண்ணைக் கட்டிவிட்டு அவனை உபசரித்து விடுவான். அதனால் இருவருக்கும் இடையில் சண்டை மூளும். அப்போதும் கைத்தம்பியை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டான் கிழவி. தனக்குப் பின் பொட்டுக்கு கைத்தம்பிதான் துணை நிற்பான் என்று நம்பியிருந்தான்.

பொட்டு தன்னை ஓடவிட்டு விரட்டுவதைப் பாப்பாத்தியிடம் முறையிட்டுக் கொண்டே யிருப்பான் அவன். தொட்டதற் கெல்லாம் கையோங்கி விடும் பொட்டு அவனை சாதாரணமாய் அலட்சியப்படுத்தி விடுவான். அப்போதெல்லாம் உள்ளுக்குள் குமுறும் அவன் அவளைக் கெட்ட வார்த்தைகளில் திட்டித் தீர்ப்பான்.

கைத்தம்பி தோட்டத்தில் பத்து நாள் பேர் போடுவதே குதிரைக் கொம்பாகத்தான் இருக்கும். அப்படியே பேர் போட்டாலும் சம்பளத்தைக் கண்ணில் காட்டமாட்டான். சம்பள நாட்களில் கிழவியின் வாயடைப்பதற்கு கால் போத்தல் சாராயத்தை வாங்கி ஊத்தினால் போதும் மட்டாகி விடுவான். ஆனாலும் பொட்டுவின் வாயை அவனால் அடைக்க முடியாது.

“ஓன்ன வச்சி சொமக்கிறதே இங்க பெரும் பாடா இருக்கு, இதுல ஊரு நாய்க்கெல்லாம் வடிச்சி கொட்ட வேண்டியிருக்கு” என்று சொல்லிக் கொண்டே அருகில் கிடந்த கிழவியின் எச்சில் பனிக்கத்தை எடுத்துச்

சென்று காணில் கொட்டிக் கொண்டே “மானங் கெட்டதுக பொம்பள ஓழப்புல திங்குறதுக்கு போயி எவனயாவது நக்க வேண்டியதுதானே? என்று சொல்லிக் கொண்டே இரவு சாப்பிட்டு, காய்ந்துகிடக்கும் தட்டுகளை அருகில் கிடக்கும் பேசனில் எடுத்து கோபமாய் எறிய அவை ஒவ்வொன்றும் நங் நங்கென விழுந்து ஒலியெழுப்பிக் கொண்டிருந்தன.

இது எதையும் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாமல் தலையோடு போர்வையைப் போர்த்திக் கொண்டு மல்லாந்து கிடந்தான் அவன்.

டவுனில் எடுபிட வேலைகளுக்கு சென்றான் என்றால் உலகத்தையே மறந்து விடுவான். கிடைக்கின்ற வேலைகளைச் செய்துவிட்டு செல்லமுத்து பார் வாசலே தஞ்சமென்று கிடப்பான். அப்போதெல்லாம் பொம்பிளைகளையே இதுவரை பார்த்திராத மாதிரி போற வாற பெண்களை வெறித்துப் பார்த்துக் கிடப்பான்.

அப்போது உள்ளுக்குள் முட்டி மோதும் மோகம் அவனை அணுஅணுவாய் சிதைக்கும்.

யாரும் தன்னை ஏறெடுத்துப் பார்ப்பதில்லை. அப்படியே பார்த்தாலும் முகம் உமிழும் அருவருப்பின் அடையாளங்கள் தன்னை அதிகமாய் காயப்படுத்தும் போதெல்லாம் செல்லமுத்து பாரில் நுழைந்து விடுவான். அவமானச்சின்னமாய் தன்னை பெற்றவள் மீது தூசண வார்த்தைகளை அள்ளி இறைப்பதோடு சமாதானமடைவான் கைத்தம்பி.

பொட்டு தனிமரமாய் நிற்பதைக் கண்டு பாப்பாத்தி உள்ளுக்குள் புழுங்கிக் கிடந்தான்.

“காலம் இப்பிட்யே ஓடாதுடி, தனிமரமா நிக்கிறது நெருப்புல நிக்கிற மாதிரி இப்பையே சதாசரிச்சிக்க இல்லனா நாலு நக்கு நக்கித்தான் சீபடனும் சொல்லிப்புட்டேன்.” என்று சொல்லிக் கொண்டே சிக்காய் கிடக்கும் தலை மயிரில் சீப்பை விட்டு இழுத்து போராடிக் கொண்டிருந்தான் கிழவி.

“ஊரு ஓலகத்துல எவன்தான் குடிக்கல பொம்பளனா கொஞ்சம் பொறும் வேணும்” அரும பெருமையாத்தான் தேடிவச்சேன் மவராசன் சத்தமாக் கொட நாலு வார்த்த பேச மாட்டது” “என்னா தண்ணிய போட்டுட்டு சாஞ்சிருவான் அது ஒன்னுத்தான்” “ஓனக்குத்தான் வாழ குடுத்து வைக்கல” பிச்சலும் புடுங்களுமா எத்தன காலத்துக்குத்தான் வாழறது அதுத்தான் மவராசன் சாதி சனத்தோட போயி சேர்ந்துட்டது”

“அள்ளி ஏறச்சிட்ட இப்ப அள்ள முடியுதா? எதயும் ஒரு தடவைக்கு நாலு மொற

யோசிக்கனும்” என்று சொல்லிக் கொண்டே தலைவாரி கொட்டிய பேன்களை தேடித் தேடி குத்திக் கொண்டிருந்தாள் கிழவி.

“கொஞ்சம் பொத்துவியா? விடிஞ்சோன லொட லொடனு தொடங்கிற வேண்டியதுதான்”

“ச்சீ இந்த வீட்டுல மனுசென் நிம்மதியா தூங்கக் கொட முடியாது” என்று போர்வையை விருட்டென விலக்கி எழுந்தபோது போர்வை கிழவியின் முகத்தில் பட்டென அறைந்து சுருண்டது.

“ஆம்பள ஆயிரஞ் செய்வாண்டி நீதான் பொறுத்துப் போகணும்” என்று தன்மீதுள்ள அக்கறையை கோபமாயும் ஏசிப்பேசியும் கிடந்த வாய் ஓய்ந்து இரண்டு மாதங்களாயிருந்தது.

கிழவியின் மறைவுக்கு பின்தான் பொட்டு தனிமையின் கூர்மையை உணர்ந்து தவித்தாள். தனிமையை விரட்டுவதற்கும் உள்ளூக்குள் புகைந்து கிடக்கும் வலிகளை ஆற்றுவதற்கும் காளி கோயிலே தஞ்சமெனக் கிடந்தாள். அதன் பின்தான் பொட்டு பொட்டம்மா ஆனாள்.

பாப்பாத்தி கிழவியின் மறைவு கைத்தம்பிக்கு

பெரும் அதிர்ச்சியாய் இருந்தது. தலை மகனாய் நின்று எல்லாக் காரியங்களையும் அவனே செய்தான். கிழவியின் மறைவுக்குப் பின் சில நாட்களாய் பார் பக்கமே போகாமல் இருந்த வரைக்கும் பொட்டு நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டாள். ஆனால் அந்நிம்மதி நீடிக்கவில்லை.

அன்றொரு சம்பள நாள் தன் தவத்தைக் கலைத்து விட்ட கைத்தம்பி வயிறு முட்டக் கள்ளைக் குடித்து நிதானத்தைத் தொலைத் திருந்ததோடு முழுப் போதையில் வந்து வாயிற் கதவினில் வீழ்ந்து அப்படியே தூங்கிப் போயிருந்தான்.

விடியல் காற்று குளிர்ந்திருந்தது.

இன்னும் தெளியாத போதை கைத்தம்பியின் கண்களை விடியல் வானமாக்கியிருந்தது.

அசந்து தூங்கிக் கிடந்தவனின் கால்கள் வீட்டு வாசல் கதவை மறித்துக்கிடக்க விடியலில் சாணித் தண்ணியோடு வந்து கதவைத் திறந்தவளுக்கு கோபம் தலைக்கேறியது.

“ஏன்டா சனியனே ஓனக்கு எவ்வளவு நெஞ்சமுத்தம் இருந்தா இங்க வந்து படுப்ப”

“ராத்திரி முழுக்க லாம்ப எரிச்சிகிட்டு பாத்துக்கிட்டு இருந்தா இங்க வந்து படுப்பியோ? நாயே”

“ஓன்ன சொல்லிக் குத்தமில்ல இந்த வீட்டுல கெடந்த கெழவிய சொல்லனும் நாய கழுவி நடு வீட்டுல வச்சாலும் நக்குமினு சும்மாவா சொன்னாங்க”

என்று கையில் இருந்த ஈர்க்குமாரினால் சரமாரியாக அவனைத் தாக்கத் தொடங்கியதும் நிலை குலைந்த கைத்தம்பிக்கு அப்போதும் போதை தெளிந்திருக்கவில்லை. கையில் இருந்த சாணி வாளியை தலையிற் கொட்டியதோடு சமாதானமடைந்தாள் அவள்.

“அட என்னா? இப்பிடி பண்ணிப்புட்ட, ஆயிரந்தான் இருந்தாலும் அவென் ஆம்பளடி”

“நாலு பேரு பாக்க இப்பிடி அடிக்கிறது நல்லது இல்ல” “வயசுல சின்னவேன்கிறனால் பொறுத்துக்கிட்டுப் போறான். ஒருநாள் இல்லாம

ஒருநாள் எதுத்துட்டா அப்பொறம் நம்ம முஞ்சில நாங்களே துப்பிக்கிற மாதிரி ஆயிரும்” என்று அம்மாளக்கா வந்து அவளை உழுக்கும்வரை அவளின் கோபம் தணிந்திருக்கவில்லை.

எகிறிக் கொண்டு எழுந்தவன் அவிழ்ந்து கிடந்த சாரத்தைச் சுருட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு ஓடத் தொடங்கினான். அன்று ஓடியவன்தான் அதற்கு பின் தோட்டப்பக்கமே தலை வைத்துப் படுக்கவில்லை.

நூல் : தாய் நிலம்

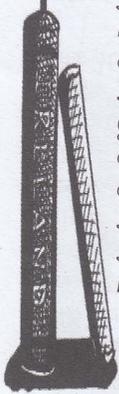
ஆசிரியர் : ஆ. முல்லைதிவ்யன்

வெளியீடு : வர்ணா வெளியீடு

விலை : ரூபா 200/=

ஆ. முல்லைதிவ்யன் முல்லை மண் தந்த படைப்பாளி. ஏற்கனவே நான்கு கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டவர். இவரது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி இது. இந்த நாட்டில் இடம்பெற்ற போர்காரணமாக ஆசிரியர் பெற்ற அனுபவங்களின் வெளிப்பாடாக இவரது பேனாவில் உதித்த ஏழு கதைகளின் தொகுப்பு இது. மானிட நேயமும் மண்ணின் நிலைகண்டு ஏற்படும் துயரும், புரட்சி வீரர்களை நேசிக்கும் மனப்பாங்கும் தமிழினத்து விடிவும் இவரது எழுத்தின் சுருப்பொருள்களாக அமைந்துள்ளன. சுத்தியின்றி இரத்தம் இன்றி தமிழ் இனம் விடிவுகாண வேண்டும் என்பதில் ஆசிரியர் அவாக்கொண்டுள்ளார். ஆசிரியரின் படைப்புத் திறன் பாராட்டும்படியாகவுள்ளது.

தாய்நிலம்

அன்றுடன் விட்டது பீடை என்று அவரும் முழுமையாய் ஆன்மீகத்தில் கலந்தான். பல தடவைகள் இப்படி வீட்டைவிட்டு ஓடியிருக்கிறான் அப்போதெல்லாம் வயிறு பசித்தால் இரண்டு நாட்கள் கூட நிற்க மாட்டான். ஆனால் இம்முறை ஐந்து நாட்களாகியும் வராமல் இருந்தது அவளுக்கு வியப்பாக இருப்பது அப்போதெல்லாம் அவனுக்காய் ஆக்கப்பட்ட சோறு விடியலில் நாய்களுக்குத்தான் கொட்டப்பட்டது.

தோட்டத்தில் பலரும் கைத்தம்பியை அங்கு கண்டதாகவும் இங்கு கண்டதாகவும் வந்து சொல்வர். ஆனால் அவன் பேச்சை எடுத்தாலே எரிந்து விழுவான் அவள். அந்த நாட்களில்தான் கிழவியின் மறைவு அதிகமாய் அவள் நெஞ்சை உருக்கியது. விடிய விடிய சிமிலி லாம்புக்கு எண்ணெய் வார்த்து எரித்துக் கொண்டே கைத்தம்பிக்காய் காத்துக் கிடந்தவளுக்கு அவன் வராமலே போனது இன்னும் பெருந்த வேதனையைத் தந்திருந்தது.

ஆடி மாதத்தில் பொட்டுக்கு ஓய்வென்பதே கிடையாது. சாமம் வரைக்கும் அண்டை அயல் தோட்டங்களில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் வரிசை கட்டி நின்று விடுவதால் விபூதி மந்திரித்துக் கொடுப்பதும் முத்துக்கல் போட்டுப்பார்ப்பதும் என்று இயங்கிக் கொண்டேயிருப்பாள். சில நேரங்களில் தோட்டத்து வேலைக்கும் போகாமல் இருந்து விடுவாள். ஆனால் இப்போதெல்லாம் சூனியம் வெட்டுவதற்கு மட்டும் ஒப்புக் கொள்வதில்லை.

மழை ஆடிக்காற்றுடன் சோவெனப் பெய்து கொண்டிருந்தது.

குரலைத் தாழ்த்தி ரோசி லயத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி குரைத்துக் கொண்டிருந்தது. பொட்டுவுக்கோ இருப்புக் கொள்ளவில்லை. வழமையாகவே கைத்தம்பியைக் கண்டு விட்டால் குரலைத் தாழ்த்திக் குரைக்கும் அதே தொனியில் ரோசி குரைத்துக்கொண்டிருந்தது அவளுக்கு பெரும் ஆறுதலாய் இருந்தது. உள்ளக்குள் அவனை எதிர்பார்த்துக் கிடக்கும் பொட்டு தாழிட்டுக்கிடக்கும் கதவை விடிந்தது கூட தெரியாமல் வெறித்துக்கிடந்தான்.

இப்படி பல இரவுகளை அவள் அழுதே கரைத்திருந்தாலும் யாராவது அவன் பற்றி பேச்செடுத்து விட்டால் போதும் அவன் வீடு வந்து சேராத துயரினைத் தூசண வார்த்தைகளை அள்ளித் தெளித்து சமாதானம் அடைந்துபோவாள்.

ஆடிக்காற்றும் தொடர்ச்சியான மழையும் பாட்டியை இருமலில் போட்டுத் தாக்க, இடைவிடாது இருமி இருமி எச்சில் பணிக்கத்தை நிறைத்துக் கொண்டிருந்தான். பொதுவாகவே பாட்டி நோயில் விழுந்து விட்டால் பொட்டக்காவிடம்தான் விபூதி வாங்கிப் போடுவோம். அன்று மிகவும் முடியாதவளாகி மூச்சு விடுவதற்கே கஸ்ட்பட்டுக் கிடந்ததான் பாட்டி. அம்மா நொய் நொய்யென குடையத் தொடங்கி விட்டாள் என்னை.

“எத்தன மொற சொன்னாலும் காதுல வாங்கிக்கவே மாட்டியே! இருட்ட முன்னுக்கு போயி கொஞ்சம் விஷதி வாங்கிட்டு வாடினா கேக்க மாட்ட இப்ப பாத்தியா?” என்று என்னைத் திட்டிக் கொண்டே ஐடெக்ஸ் தைலத்தை பாட்டியின் தொண்டையில் இருந்து நெஞ்சு வரை பூசித் தேய்விட்டுக் கொண்டே

“ஏன்டி இப்பிடி கத்திக்கிட்டு இருக்கேன் காதுலயே போட்டுக்க மாட்டேன்கிற, ஒரு எட்டு எழும்பி போயி பொட்டு வூட்டுல லயிட் எரியுதானு பாரு” என்றதும் எழுந்து வந்து கதவைத் திறக்கிறேன். முகத்தில் அறைந்த காற்றும் சாரலும் உச்சி முதல் உள்ளங்கால் வரை நடுக்கியது.

வாசலில் நின்றவாறே “அம்மா... பொட்டக்கா வூட்டுல லைட்டு எரியுது” என்றதும் “அடச்சீ ஏன் இப்பிடி காட்டு கத்து கத்துற அப்பிடியே ஒரு எட்டு போயி நான் சொன்னேனு கொஞ்சம் விஷதி வாங்கிட்டு வா!” என்றதும் அறைக்கதவை விருட்டெனத் திறந்து கொண்டு மழையையும் பொருட்படுத்தாமல் பிடித்த ஓட்டத்தை என்னாலேயே கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. ஓடி வந்த வேகத்தில் தொப்பென பொட்டுவின் வாசல் கதவில் விழுந்த வேகத்தில் தாழ்பான் தெறித்துவிழ படாரெனத் திறந்த கதவு சுவரில் மோதியடங்கியது. அங்கே பொட்டு ஆவேசக் காளியென கயிற்றில் தொங்கிக் கிடந்தான். அது என்னை மீள முடியா அதிர்ச்சியில் தள்ள குப்பென வியர்த்துக் கொட்டி உடல் நடுங்கத் தொடங்கியது. விருட்டென எழுந்து கத்திக் கொண்டே வீட்டை நோக்கி ஓடுகிறேன்.

ஊதுவர்த்தியும் சாம்பிராணியும் கமகமக்கும் பணிய லயத்தை கோர மரணத்தின் நெடி ஆக்ரமித்திருந்தது. தோட்டம் கூடிக் கூடி வாயோயாமல் ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருந்தது. அது அவளின் கோர மரணத்தைப் பற்றி அல்ல அவள் வயிற்றில் ஜீவித்திருந்த கருவைப் பற்றி.

ஈழத்தவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள்

ஒரு நூலியல்சார்ந்த பார்வை - 10

கடந்த இதழ்களில் ஒரு நூலின் வெளியீட்டுக்கான அடிப்படைத் தகவல்களையும் அவற்றின் முக்கியத்துவத்தையும் உதாரண விளக்கங்களுடன் குறிப்பிட்டு வந்திருந்தேன். அடுத்ததாக ஒரு நூலுக்குப் பக்கங்களைக் குறிப்பிடும் பாரம்பரியம் எவ்வாறு என்றும், பின்னாளைய அச்சக/வடிவமைப்புத்துறை மாற்றங்களை உள்வாங்கி பக்கங்களுக்கு எண்ணிடப்படும் முறைமை எவ்வாறு மாற்றங்கண்டது என்பது பற்றியும் இவ்விதழில் பார்ப்போம்.

பக்கங்களுக்கு எண்ணிடல் என்பது நூலியல் மரபுமுறையில் ஆரம்பம் தொட்டே இருந்து வந்துள்ளது. எழுத்தாணிகொண்டெழுதிய ஏடுகளின் பக்கங்கள் மாறாமலிருக்க ஆரம்ப காலத்தில் இலக்கமிடப்பட்டன. பின்னர் அச்சுவகைமேறும் காலம் தோன்றிய வேளையில் அது ஒருநூலியல் மரபாகத் தொடர்ந்து வந்தது. ஆங்கிலப் படைப்பிலக்கியச் சூழலில் பக்க எண்ணிடல் ரோமன் இலக்கம் (I, II, III, IV, V, VI), அரபிலக்கம் (1,2,3,4,5) என்ற இரு வகை இலக்கமுறைகளே பயன்படுத்தப்பட்டன. தமிழ் பதிப்புலகச் சூழலில் அக்காலத்தில் வழக்கிலிருந்த தமிழ் இலக்கங்கள் (க,உ.) ரோமன் இலக்கப் பயன்பாட்டிற்கு மாற்றாக தமிழகத்திலும், சமகாலத்தில் இலங்கையிலும் உள்வாங்கப்பட்டன. ஆரம்பகால நூல்களின் பக்கங்கள் அரபு இலக்கங்களுக்குப் பதிலாகத் தமிழ் இலக்கங்களையே கொண்டிருந்திருக்கின்றன என்பதை ஆறுமுக நாவலர் காலத்திலும் அதற்கு முற்பட்ட காலத்திலும் அச்சிடப்பட்ட தமிழ் நூல்களின் வழியாக அறியமுடிகின்றது. அக்காலங்களில் வெளியான பல நூல்கள்

முற்றிலும் தமிழ் இலக்கங்களையே பிரதான பக்க இலக்கங்களாகவும் கொண்டிருந்தன. ஐரோப்பியரின் வருகையினால் ஆரம்பப் பக்கங்களுக்கு ரோமன் இலக்கங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

அச்சிடப்படும் ஒரு நூலில் ஏன் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இலக்கமுறைகள் பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்று நீங்கள் சிந்திக்கக்கூடும். பொதுவாக ஒரு நூல் உள்ளடக்க அடிப்படையில் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படுவது வழமை. நூலின் முதலாவது பகுதி, நூலின் பிரதான விடயதானத்துக்கு முன்னதாக அமைவதாகும். நூலின் தலையங்கப் பக்கம் வேர்சோ உள்ளிட்ட வெறும்பல பக்கங்களை உள்ளடக்கியதாகும். நூல் பற்றியும் அதன் வருகை, நோக்கம் என்பன பற்றியுமான தகவல்களைக்கொண்ட ஆரம்பப் பக்கங்களுடன் நூலின் உருவாக்கத்துக்கான தேவை, நூல் பற்றியும் நூலாசிரியர் பற்றியுமான பிற பிரமுகர்களின் கணிப்பு, நூலின் உள்ளடக்கம் என்பன இந்தப் பகுதியில் அடங்கும். இரண்டாவது பகுதி- நூலின் பிரதான விடயதானமாகும். இதுவே நூலின் அதிக பக்கங்களை உள்வாங்கியிருக்கும் பிரதான பகுதியாகும். மூன்றாவது பகுதி - நூலின் விடயதானத்துக்கு உதவுவதும், அதற்கான ஆதாரக் குறிப்புகளும், நூலில் முழுமையாகக் குறிப்பிடப்படாத பிற பட்டியல்கள், நூலை ஆக்குவதற்குப் பயன்படுத்திய பிற நூல்கள் ஆவணங்களின் பட்டியல், பின்னிணைப்புக்கள், சுட்டிகள், பிழை திருத்தங்கள் என்பனவற்றின் தொகுப்பாகும்.

இவை மூன்றையும் தனித்தனியாகப் பிரித்துக் காட்டுவதற்காகவே வேறுபட்ட பக்க

0	௧	௨	௩	௪	௫
சுழியம்	ஒன்று	இரண்டு	மூன்று	நான்கு	ஐந்து
chuliyam	onru	irantu	mūnru	nānku	aintu
0	1	2	3	4	5
௭	௮	௯	௧௦	௧௧	௧௨
ஏழு	எட்டு	ஒன்பது	பத்து	நூறு	ஆயிரம்
ēlu	ettu	onpatu	paththi	nūru	āyiram
7	8	9	10	100	1000

எண்ணிக்கைகள் நூலில் வழங்கப்பட்டுள்ளன. தலைப்புப் பக்கத்தில் பக்க எண் இடுவது மரபல்லவாயினும் அதுவும் நூலின் ஒருபக்கமாகவே கணிக்கப்படவேண்டும். நூலின் தலைப்புப் பக்கம் தொடங்கி அதன் வேர்சோ, பதிப்புரை, வெளியீட்டுரை மற்றும் பல்வேறு வாழ்த்துரைகளுடன் பொருளடக்கம் ஈறாக பக்க ஒழுங்கை ரோமன் இலக்கத்தில் குறிப்பிடுவது இன்றைய வழமை. அறிமுகம் உள்ளிட்ட நூலின் பிரதான விடயதானம் (முதலாம் அத்தியாயம் அல்லது முதலாவது இயல்) தொடங்கும் பக்கத்திலிருந்து அரபு எழுத்தில் பக்கங்கள் குறிப்பிட ஆரம்பிக்கப்படும். மூன்றாவது பின்னிணைப்புப் பகுதி இலக்கமிடப்படாமலோ, மீண்டும் ரோமன் எழுத்துகளுடன் தொடங்கியோ, பிரதான விடயதானத்தின் பக்க எண்ணிக்கையைத் தொடர்ந்தோ எண்ணிடப்படுவதுண்டு.

ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு பிரிவுகளையே பிரதானமாகக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

- (1) நூலின் ஆரம்பப்பக்கங்கள்.
- (2) பிரதான விடயதானமும் பின்னிணைப்புகளும் கொண்ட பக்கங்கள் என்பனவே அவை.

ஒரு நூலின் ஆரம்பப்பக்கங்களின் கூறுகள்:

ஒரு நூலின் ஆரம்பப்பக்கங்களின் கூறுகள் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்று திட்டமிட்ட வரன்முறையொன்று தமிழ்ப் பதிப்புச் சூழலில் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை.

இருப்பினும் பொதுமைப்பாடமைந்த ஒரு ஒழுங்கு நிலையை ஆரம்பப்பக்கங்களுக்கு நாம் தயாரித்துக்கொள்ளலாம்.

1. தலைப்புப்பக்கம்
2. வேர்சோ (இரண்டாம் பக்கம்)
3. பதிப்புரை/ பதிப்பாசிரியருரை
4. வெளியீட்டுரை
5. ஆசியுரை
6. அணிந்துரை/மதிப்புரை
7. ஆசிரியர் உரை/என்னுரை
8. பொருளடக்கம்

மேற்கண்ட ஒழுங்கில் அமைந்த ஆரம்பப் பக்கங்களைத் தொடர்ந்து இரண்டாவது பிரிவு அமைகின்றது. இப்பிரிவின் இறுதியில் பின்னிணைப்புகள் காணப்படலாம். அல்லது பாடப் பரப்பில் பயன்படுத்தப்பட்ட முக்கியமான சொற்களுக்கான சுட்டி (Index) காணப்படலாம். இவற்றை பெரும்பாலும் பிரதான பக்கங்களின் நீட்சியாகக் கருதித் தொடர் இலக்கம் வழங்கப்படுவதுமுண்டு. சில பழைய நூல்களில் இவை எண்ணிடப்படாத பக்கங்களாகக் கருதப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. என்னைப் பொறுத்தவரை இவற்றையும் பிரதான பகுதியின் பக்க ஒழுங்கிலேயே அதன் நீட்சியாகக் கருதிப் பக்க எண்களைத் தொடர்வது உசிதமானது.

நூலில் தகடுகளின் பக்க ஒழுங்கமைப்பு

அச்சுக்கலையின் ஆரம்பகாலத்தில் வெளிவந்த நூல்களில் தகடுகள் முக்கிய வகிபாகத்தைக் கொண்டிருந்தன. அக்காலத்தில் நூலின் தேவைக்கான படங்கள் தனியானதொரு

அச்சியந்திரத்திலேயே புறம்பாக அச்சிடப்பட்டு, நூலின் பிரதான பகுதியில் இடையிடையே மட்டை கட்டும் (Binding) வேளையில் நூலில் இடையிடையே பொருத்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டு நூல் மட்டை கட்டப்படுவதால் பிரதான நூலுக்கான எண்ணிடப்படும்போது அவற்றுக்கும் தொடர்ச்சியாக எண்ணிட முடிவதில்லை. இவற்றை தகடுகள் (Plates) என்பார்கள். நூலை அச்சிடப் பயன்படுத்திய நியூஸ்பிரின்ட் அல்லது வெள்ளைத் தாளில் இவை அச்சிடப்படாமல், வழுவழுப்பான தடித்த தாள்களில் அச்சிடப் பட்டிருக்கும். இன்று கணினிப்பதிப்பு யுகத்தில் புகைப்படத் தகவல்களை சேர்க்கும் வேளையில் இத்தகைய அச்சீட்டுச் சிக்கல்கள் ஏற்படுவதில்லை. அதனால் நவீனகால நூல்களில் தகடுகளைக் காண்பதரிது. காரணம் அச்சாக்கம் செய்யும் முன்னதாக பக்க வடிவமைப்பு நிலையிலேயே அவற்றின் படங்கள் உரிய இடங்களில் பொருத்திக்கொள்ள வாய்ப்புள்ளது. ஆயினும் பழமை விரும்பிகள் சிலர் இன்றும் புகைப்படங்களைத் தனியாகத் தடித்த வழுவழுப்பான தாள்களில் அச்சீட்டுச் சேர்ப்பதைக் கண்டிருக்கின்றேன். குறிப்பாக சிறப்பு மலர்களை வெளியிடும்வேளையில் இப்பழமையான முறை கடைப்பிடிக்கப்படுவதுண்டு.

நூல் எண்ணிடப்படுதலின் முக்கியத்துவம்

முன்னைய காலத்து ஏடுகள் போலல்லாது சமகால நூல்கள் முறையாக மட்டைகட்டப்பட்டு (Binding) விநியோகிக்கப்படுவதால் பக்கங்களை அவற்றில் ஏன் குறிப்பிடவேண்டும் என்று கருதும் ஒருசிலர் இன்றும் உள்ளனர். அண்மையில் மிக அழகாக வடிவமைக்கப்பட்ட வண்ணப்படங்களுடன் ஒரு கவிதைத் தொகுதியாக இலங்கையில் ஒரு முஸ்லீம் இளங்கவிஞரின் நூலொன்று வெளிவந்திருந்தது. அழகியலில் அதிக நாட்டம் கொண்டு வண்ணப்படங்களுக்கிடையே

உதாரணம்:

௫௪

நியாய இலக்கணம்.

“வெழிடுகசாதனம் தம்மில்லனுயிதமேயின்று”¹ என்றானர்த்தது எண்ணையோவெனின், அச்சாதனங்களிலே சாத்தியபாதயிரண்டும் மத்தியபத்தத்தடன் உறழ்வ

சிறுகவிதைகளாகப் பொதித்து வெளிவந்திருந்த அந்த அறுபது பக்க நூலில் பக்கங்கள் எதுவுமே எண்ணிடப்பட்டிருக்கவில்லை. பக்க வடிவமைப்பாளரின் கவனயினத்தால் இத்தவறு ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

இத்தகைய நிலைமையை பரவலாகச் சிறப்பு மலர்களிலேயே காணமுடிகின்றது. சும்பாபிஷேக மலர்கள் மற்றும் வெள்ளிவிழா மலர்களை அச்சிடும் மலர்க்குழுவினர் பக்கங்களை எண்ணிடுவதில் குழப்பமடைவதைக் காணமுடிகின்றது. ஒரு சிறப்பு மலரின் இடையிடையே முழுப்பக்க, அரைப்பக்க விளம்பரங்கள் தலைகாட்டுவதால், அவற்றுக்கு இலக்கமிடுவதா விட்டுவிடுவதா என்ற குழப்பம் அவர்களிடம் காணப்படுவதுண்டு. ஒரு முழுமையான நூல் என்ற வகையில் அனைத்துப்பக்கங்களும் இனம் காணப்படும் வகையில் பக்க இலக்கமிடப்படவேண்டும் என்பதே எழுதாச் சட்டமாக பதிப்புலகச் சூழலில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. ஒரு சிறப்பு மலரின் மொத்தப் பக்கங்கள் என்பது அதன் விளம்பரப் பக்கங்களையும் உள்ளடக்கியதாகவே இருக்க வேண்டும். மேலும், சிறப்பு மலர்களில் தனியான உள்ளூடல் அல்லது பிரதான விடயதானம் என்றிருப்பதில்லை. வாழ்த்துரைகள், ஆசியுரைகள் என்பவற்றுக்கிடையே கட்டுரைகளும் காணப்படுவதால் தாம் தொகுத்த மலரின் பக்க மிடலின்போது, எதுவரை ரோமன் இலக்கத்தைப் பயன்படுத்துவது அல்லது, எதிலிருந்து அரபு இலக்கங்களைத் தொடங்குவது என்ற கேள்வி, மலர் வெளியீட்டுக் குழுவினரிடத்தே பொதுவாகவே எழுவதுண்டு. இத்தகைய நிலையில் சிறப்பு மலர்களில் ரோமன் இலக்கங்களையே தவிர்த்து முதலாம் பக்கத்திலிருந்து அரபிலக்கங்களைக் குறிப்பிட்டு அச்சிடலாம். (முதலாம் பக்கமான தலைப்புப் பக்கத்தில் இலக்கத்தை அச்சிடும் வழமையில்லை).

மலர்களின் இடையே தகடுகள் பயன்படுத்தப்படின் அவை எண்ணிடப் படுவதில்லை. எத்தனை தகடுகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை வேர்சோ பக்கத்தில் குறிப்பிடலாம். இன்று இலங்கையில் வெளிவரும் 90 வீதமான சிறப்பு மலர்களில் வேர்சோ பக்கம் என்றொன்றைக் குறிப்பிடுவதேயில்லை என்பது

கவலைக்குரிய விடயமாகும். இதற்குக் காரணம் மலர்க்குழுவினர் மிகுந்த பிரயத்தனத்துடன் விளம்பரதாரர்களைக் கண்டறிந்து பணத்தைச் சேர்த்து ஒரு மலரை அச்சிடுவதுடன் தமது பணி நிறைவெய்திவிட்டதாகக் கருதுகின்றார்கள். அந்தச் சிறப்பு மலர் நீண்டகாலம் நிலைத்து நின்று தகவல்களை வழங்கவேண்டும் என்று நினைப்பதில்லை. தமது மலர் இலங்கையின் முக்கிய நூலகங்களில் பட்டியலிடப்பட்டு பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்று நினைப்பதில்லை. அத்தகைய சிந்தனை கொண்ட சிலரே தமது மலர்களை அதிக சிரத்தையோடு நூலியல் தகவல்களோடு வெளியிட்டு உரிய நூலகங்களில் வைப்பிலிட்டுப் பாதுகாக்க வழிசெய்திருக்கிறார்கள். காலம் கடந்தும் பேசப்படும் மலர்கள் பல இன்று எமது நூலகங்களில் இவ்வாறு பாதுகாக்கப்படுகின்றன. மீள்பதிப்புக்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. (இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி வெள்ளிவிழா மலர், நாவலர் நூற்றாண்டு விழா மலர்).

பக்கங்களை எண்ணிடுவதன் தற்கால நோக்கம், உரிய பந்தியொன்றை அல்லது கட்டுரையொன்றினை நூலின் பிறிதொரு பகுதியில் அடையாளப்படுத்துவதற்கும் நூலின் பக்கங்கள் எண்ணிடப்படுவது முக்கியமாகும்.

சில நூல்களில் ஆரம்பப் பக்கங்கள் முற்றிலும் எண்ணிடப்படாமல், திடீரென்று பிரதான பகுதியில் மாத்திரம் - முதலாம் அத்தியாயத்திலிருந்து 1,2,3 என அரபிலக்கங்கள் குறிக்கப்படுவதுண்டு. சிலர் இன்னும் ஒரு படி கடந்து, ஆரம்பப்பக்கங்களில் எண்ணிடப்படாமல், ஆனால் அதைக் கணக்கிட்டு, முதல் அத்தியாயத்தில் 17, 18, 19 என்று அரபிலக்கங்களைப் பாவிக்கத் தொடங்கி விடுவதுமுண்டு. முடிந்தவரை ரோமன் இலக்கத்தை நூலின் ஆரம்பப் பக்கங்களுக்கும், அரபு இலக்கத்தை முதலாம் அத்தியாயத்திலிருந்து 1,2,3 என்றவாறாக முதலிலிருந்தும் தொடங்குவதே முறையானதாகும்.

இனி வரும் பத்தியில், ஒரு நூலுக்கான சர்வதேச தராதர நூல் எண் வழங்கும் முறை பற்றி ஆராய்வோம்.

(இன்னும் வரும்)

○○○

அர்க்கும் பரிசிறுது

வேற்கேணியன்

அன்புடன் எங்கள்
எம்.பி. அய்யாவுக்கு

அன்பு

எங்கள் பிள்ளையன்
ஒன்றாய் எழுந்தனர்.

நீங்கள்

ஓரணியில் செருக்களம்
சென்றனர்.

பார் வியக்கும் வண்ணம்

புகை விரட்டி

விளையாடினர். அதனை,

மெத்தப் படித்த

நீங்கள் அறிவீங்கள்.

இன்று

ஒன்றுபட்டுச் சென்று

எங்கள் அகலத்தை

எடுத்துக்கொடுக்கப் புத்தியில்லாமல்

பிளவுபட்டு திருக்கீரீங்கள்

மெதுகு மாமுதல்வர்

சொன்னாரே ஒரு கிராமம்

"நீங்கள் முதல்

ஒன்றுகாம்புருங்கள்" என்று.

அதன் அர்த்தம்

புரிந்து எங்களுக்கு.

உங்களுக்கு?

இப்படிக்கு

இரவல் வீட்டில்

வசிக்கும் அகதி.

முந்தையோர் ஈழத்தவரே

தமிழில் செய்தி பிரசுரிக்க
முதல் இதழ் :
இலங்கை அரசிதழ்
(1802)

“தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், 1802-லேயே தமிழ் இதழ் அச்சு கண்டுவிட்டது. அந்த ஆண்டில் ‘இலங்கை அரசிதழ்’ வெளிவந்தது. அதில் ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மூன்று மொழிகளும் இடம்பெற்றன. தமிழ்ப்பகுதிக்கு ‘அரசாங்க வர்த்தமானி’ என்று பெயரிட்டு இருந்தார்கள்.”

- அ.மா.சாமி, 1987, தமிழ் இதழ்கள் தோற்றம்-வளர்ச்சி (பக் 149)

தமிழ் நாட்டில், சென்னையில் 1802ற்கு முன்னரே இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன எனும் செய்திகள் உள்ளன. 1785இல் “சென்னை கூரியர்”, “அரசிதழ்” (1795), “சென்னை கெசட்டு” (1795) ஆகிய இதழ்கள் 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலேயே வெளிவந்துள்ளன. ஆனால், மேற்கூறிய இதழ்கள் யாவும் ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே செய்திகளை வெளியிட்டுள்ளன.

19ஆம் நூற்றாண்டு உதயமாயிற்று. ஈழத்தவரால் இதழ்களில் தமிழ்ச் செய்தி உதயமாயிற்று!

1802ஆம் ஆண்டு ஈழத்தில் வெளிவந்த சிலோன் கெசட் என்ற இதழின் அரசாங்க வர்த்தமானி எனும் தமிழ்ப் பகுதியில் முதன்முதலாக தமிழில் செய்தி பிரசுரமாகியது. தற்காலத்தில் வருகின்ற ‘கெசட்’ என்னும் அமைப்பிலில்லாமல் இதில் செய்திகளும் விளம்பரங்களும் உள்ளடக்கப்பட்டு செய்தித்தாள் என்னும் அமைப்பில் காணப்பட்டது என்பது கவனத்திற்குரியது.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றிய முனைவர் ச. சக்திவேல் இக்கருத்தினைத் தம்நூலிலே தெளிவாகப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

“முதன் முதல் தமிழ் இடம்பெற்ற பத்திரிகை ‘சிலோன் கெசட்’-டாகும். 1802 இல் தொடங்கப்பட்ட இவ்விதழ் ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் கலந்த மும்மொழி இதழாகும்.”

- முனைவர். ச. சக்திவேல், 2004 (மணிவாசகர் பதிப்பகம்), இதழியல் (பக் 38)

திருச்சியில் தற்பொழுது (2015) வசிக்கும் அரிமா பொறிஞர் க. பட்டாபிராமன் அவர்கள், தனிமனிதராக 6500-7000 தமிழ் இதழ்களை தம்மகத்தே சேகரித்து தமிழ் இதழியலுக்கு ஓர் அரிய பணியைச் செய்துவருபவர். இவர், கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறார்.

“தமிழில் வெளிவந்த முதல் இதழ் ‘மாசத்தினச் சரிதை’. இவ்விதழ் 1812இல் வெளியானது. இல்லை... இல்லை... 1831இல் வெளிவந்த ‘தமிழ் மேகசின்’ இதழ்தான் முதல் இதழ் என்ற கருத்தும் தமிழ் இதழியல் வரலாற்றில் உண்டு. தமிழின் முதல் இதழ் கிடைக்காததால் வரும் குழப்பம் இது. இலங்கையில் அரசு இதழான ‘அரசாங்க வர்த்தமானி’ 1802 இல் வெளியானது. அவ்விதழ் ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ் ஆகிய மும்மொழி இதழாக அமைந்தது.”

- க. பட்டாபிராமன், 2011 (கௌரி பதிப்பகம்), பன்னாட்டு தமிழ் இதழ்கள் (பக் 4)

முனைவர் முகிலை இராசபாண்டியன் அவர்கள் இதழியல் உலகம் என்னும் நூலில் தமிழுக்கு மேலும் பெருமையைச் சேர்க்கும் தகவலைப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

“இந்தியாவில் உள்ள மாநில மொழிகளில் முதன்முதலில் வங்காள மொழியில்தான் இதழ் வெளிவந்தது என்று குறிப்பிடுகின்றனர். 1818 ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த ‘சமாச்சார் தர்பன்’ தான் அவ்விதழ். ஆனால் 1802ஆம் ஆண்டே இலங்கையிலிருந்து ‘சிலோன் கெசட்’ என்னும் இதழ் ஆங்கிலம், தமிழ், சிங்களம் ஆகியவற்றுடன் வெளிவந்துள்ளது.”

- முகிலை இராசபாண்டியன், 2011 (உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறு.), இதழியல் உலகம் (பக் 19)

1802 இல் ஈழத்தில் வெளியான சிலோன் கெசட் (இலங்கை அரசிதழ்) இதழானது அரசாங்க வர்த்தமானி எனும் தமிழ்ப்பகுதியில் தமிழ்ச்செய்திகளை அச்சிட்டு, இதழியலில் இந்திய மொழிகளில் முதலாவதாக அச்சேறிய பெருமையைத் தமிழ் அன்னைக்கு வழங்கியுள்ளது.

தமிழ் இலக்கியக் காலவகுப்புச் சிந்தனைக்கு வித்திட்டவர் :

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை

“தமிழ் இலக்கியவரலாறு பற்றி முதன்முதல் சிந்தித்தவர் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை ஆவார்.”

- பேரா. அ. சண்முகதாஸ், 1990, ஈழத்துத் திறனாய்வு முன்னோடி பேரா. வி. செல்வநாயகம், பக்-7

மேற்கொண்ட கூற்றினைப் புரிந்துகொள்வதற்கு 1886ஆம் ஆண்டு சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் வீரசோழியம் நூலிற்கு எழுதிய பதிப்புரையை நாம் பார்க்கவேண்டும். தமிழ் மொழியில் எழுந்த நூல்களை காலவகுப்பில் வைத்த முதலாவது தமிழரின் முயற்சியை இப்பதிப்புரையில் கண்டுகொள்ளலாம். தமிழோடு சேர்த்து பிற திராவிட மொழிகளை இதற்கு முன்னர் 1856ஆம் ஆண்டு Robert Caldwell அவர்கள், திராவிட மொழிகளுக்கான ஒப்பியல் இலக்கணம் என்னும் நூலில் காலவகுப்பு செய்யமுனைந்துள்ளார்.

“தமிழ்ப்பாஷையின் காலவகுத்தமானம் அயோதகாலம், அஷ்டகாலம், இலக்கணகாலம், சமுதாயகாலம், அநாதரகாலம், சமணகாலம், இதிகாசகாலம், ஆதினகாலம் என எண்ணுபுடும்”

- சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, 1886, வீரசோழியம், பக்-11

சி.வை.தா. அவர்கள் மேற்கூறிய எட்டு வகுப்புகளாக தமிழ் மொழியின் காலத்தை வகுத்துள்ளார். இந்த காலவகுப்பு சிந்தனையே இங்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. மேற்கூறிய கூற்றை 11ஆம் பக்கத்தில் தொடங்கி காலங்களைப் பற்றி 13 பக்கங்களுக்கு தமது பதிப்புரையில் விபரித்துச் செல்கிறார். பின்னர் 23ஆம் பக்கத்தில்,

“.... மேல்வகுத்த காலங்களுள் இந்நூலுடையார் காலஞ் சமணர் காலம் என்று கொள்க”

- சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, 1886, வீரசோழியம், பக்-23

என்றுகூறி, தாம் பதிப்பிக்கும் வீரசோழியம் எனும் இலக்கணநூல் வகிக்கும் காலவகுப்பினைப் பதிவுசெய்கின்றார். சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் காலவகுப்புகளின் முக்கிய அம்சங்களைக் கீழ்க்காணலாம்.

அயோதகாலம் - வரிவடிவின்றி ஒலிவடிவம் மாத்திரமாய் நிகழ்ந்தகாலம்

அஷ்டகாலம் - அகத்தியரால் நெடுங்கணக்கு ஏற்பட்டதுமுதல் அகத்தியம் நிறைவேறியது வரைக்குஞ் சென்ற காலம்

இலக்கணகாலம் - தொல்காப்பியர் உட்பட 12 சீடர்களும் அகத்தியரிடம் அவர்செய்த பேரகத்தியம் சிற்றகத்தியம் இரண்டும் முற்றுக்கற்றுத் தத்தமது பெயரால் வேறுவேறிலக்கணமும் அனை வரும் ஒருங்குசேர்ந்து புறப்பொருட் பன்னிருபடலமும் எழுதிய காலம்.

சமுதாயகாலம் - இது மதுரைச் சங்கத்தார் காலமாகும். இது தலைச்சங்கம் இடைச்சங்கம் கடைச்சங்கம் என மூன்றாகும். சங்கத்துள் அரங்கேறியவற்றுள் தேவர்குறளே கடைசியானது.

அநாதரகாலம் - சங்கம் முடிந்தபின்னர் ஏறக்குறைய இருநூறு வருஷங்கள். ... அதனைப் புத்தர்காலம் எனினும் இழுக்காதென்று கொள்க.

சமணகாலம் - தமிழில் மிக அருமையான இலக்கிய இலக்கண கலைக்கியான நூல்கள் அனைகஞ் சமண வித்துவான்களாற் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இதிகாசகாலம் - சமணகாலத்திற்கு அப்பால் முன்பின் எண்ணூறு வருஷம் இதிகாசகாலம். பற்பல புராண காவியங்களுங் கலைஞான நூல்களும் இக்காலத்தில் எழுதப்பட்டனவாயினுங் தமிழிற் சிறந்த இதிகாசங்களாகிய நடைதம பாரதம், இராமாயணம், இரகுவமிசம் என்பன தோன்றிய காலமாதலில் இதிகாசகாலமென்றாம்.

ஆதினகாலம் - இற்றைக்கு (1886) எழுநூறுவருஷத்து முன்தொடங்கியது.

1886 ஆண்டுக்குப் பின்னர்வந்த இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் சி.வை.தா.வின் காலவகுப்பினை குறைகூறினார்கள். தரவுகளும் வசதிகளும் விசாலப்பட்ட பிற்பட்ட நிலையிலே குறைகூறுவது சலபமே. வீரசோழியம் பதிப்பித்து 6 வருடங்களுக்கு பின்னர் 1892ஆம் தொல்காப்பிய எழுத் ததிகாரத்தை வெளியிடுகின்றார். இதன் பதிப்புரையினைக் கீழ்க்கண்டவாறு தொடங்கியுள்ளார்.

“சங்கம் மரீஇய இலக்கியங்களுக்கெல்லாம் இலக்கணமாயுள்ளது தொல்காப்பியம்”

- சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, தொல். எழுத்து. 1892, (தாமோதரம், மறுபதிப்பு 2004, பக்-132)

1886இல் தான் வகுத்த காலவகுப்பையே விடுத்து சங்கமரீஇய இலக்கியம் என்னும் சிந்தனையையும் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்திய ஆராய்ச்சி நேர்மையை என்னவென்பது!!

நேற்று இன்று

- தர்ஜீ் சிந்தன்

முழு நிலவு
அமைதியான கடல்
வெண்மணற் பரப்பு
கூழ்க்களித்து குதூகலித்திருந்தோம்.

உள் பீர் அறியா உறவுகள்
இலட்சியம் ஒன்றிற்காய்
ஒருமணப்பட்டிருந்தோம்.

.....

நீண்ட நினைவுகள்
நெஞ்சில் நிழலாட
கனவென மறைந்துபோன
காலங்கள் கண்ணெதிரே!

பேற்று
விடுதலையை தாக்கிக்கும்
வீரன் என்ற மிடுக்கு.

இலட்சியத்திற்காக
எதையும் செய்யத் துணிந்த மனம்.

சவ்வுபட்டிகளோடு
சமராட்சி சென்ற சரித்திரம்.

ஆக்கரமிப்பாளரை
அழிப்பதில் தீவிரம்.

மண்மீட்புப் பணியில்
மாறாத் தாகம்.

வாழ்ந்தால் போராளி
வீழ்ந்தால் வீரச்சாவு.

உண்மையாய் உறுதியாய்
நாழிக் களைத்த காலங்கள்!

நீண்ட நினைவுகள்
நெஞ்சில் நிழலாட
கனவென மறைந்துபோன
காலங்கள் கண்ணெதிரே!

இன்று
முகவரி இழந்த
முன்னாள் போராளி நான்.
காற்றுக்கூட என்னைக் கண்டுக்கொள்ளாமல்
கடந்து செக்கிறது.

நிவாரணம் வேண்டி
நீண்ட வரிசையில்

நலத்திட்ட அறிவிப்புக்காய்
நாளாந்தம் காத்திருப்பு.

குடும்ப வறுமைக்கும்
குழந்தைகளின் படிப்புக்கும்
கடன்கேட்டு நடையணம்.

புலம்பெயர் உறவுகளிடம்
உதவிகேட்டுக் கடிதம்

இழப்பும் இழைப்பும்
இறுக்கிய வாழ்வு.

பெருமூச்சோடு
உயிர்ப்புச்சு அடங்கும் நிலை

எரிமலைக் குழம்பாய்
என்னிதயம்.

வாழ்வின் நீட்சியை
வலிந்து நிறுத்தினால்
தற்கொலையாம்!

இன்றும்
அதே முழு நிலவு
அமைதியான கடல்
வெண்மணற் பரப்பு
ஆனால் வெறுமையாய்
என் மனதைப்போல.

என் கடந்த காலத்தை
துருவித் துருவித் கேட்கும்
என் சின்ன மகனுக்கு
உங்களில் யார்
பதில் சொல்லப்போகிறீர்கள்?

சிறுகதை

செல்வையா சுப்ரமணியம் -

“பெற்றெடுத்த உள்ளம் என்றும்

தெய்வம் தெய்வம் - ௮து

பேசுகின்ற வார்த்தை என்றும் மௌனம் மௌனம்”

- கவிஞர் கண்ணதாசன்

நோயாளிகள் வரிசையில் நிற்கிறார்கள். ஒருவர் பின் ஒருவராக அவர்களை சோதித்து மருந்துச்சிட்டை எழுதிக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். வழக்கமாக கருமமே கண்ணாக இருக்கிற நான் வரிசையை நோட்டமிடுவது அபூர்வம். இன்று வழக்கத்துக்கு மாறாக பார்த்தபொழுது எனது இருப்பிடத்திலிருந்து ஆறாவதாக ஒரு இளம்பெண் நின்றிருந்தாள்.

மனதில் ஏதோ பொறி தட்டியது. எங்கேயோ பார்த்த ஞாபகம். தினமும் நூற்றுக்கணக்கான நோயாளிகளை பரிசோதிக்கிற எனக்கு இப்படி ஞாபகங்கள் வருவது சகஜமென்றாலும் இது கொஞ்சம் வித்தியாச உணர்வாக இருந்தது. அவளது முறை வந்ததும் கேட்டுப்பார்க்கலாம் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் போதே அவள் முறையும் வந்தது.

திடீரென்று சாஸ்டாங்கமாய் என் காலில் வீழ்ந்தாள். “ஐயா நீங்கள்தான் எங்கடை கடவுள்...என்றை உயிரைக் காப்பாத்திக் குடுத்த தெய்வம்” என்று சொல்லிக்கொண்டு என் காலடியில் கிடந்தாள்.

“எழும்பு பிள்ளை... இதெல்லாம் தேவையில்லாத மரியாதை. நான் என்றை கடமையைத்தானை செய்தனான்” என்றபடி அவளைத் தூக்கி நிறுத்தினாலும் இவளுக்காக அப்படி என்ன செய்துவிட்டேன் என்ற கேள்விக்கு விடை கிடைக்காத ஆதங்கத்தில் பக்கத்திலே நின்ற அவள் தாயைப் பார்த்தேன். அப்பதான்

2,3 மாதங்களுக்கு முன்பு நடந்த அந்த அல்லோல கல்லோலம் மனதில் திரைப்படம் காட்டியது.

பெற்றெடுத்த உள்ளத்தின் தவிப்புத்தான் நோயாளியாய் மகள் பட்ட வேதனையை விடவும் என் மனதில் ஓட்டியிருந்தது. அதுதான் அன்னையைப் பார்த்ததும்தான் அந்த நிகழ்வு நிழலாடியது.

அது ஒரு சிறிய அரசு வைத்தியசாலை. நான்தான் அங்கே ஒரே ஒரு வைத்தியன். One man station என்று சொல்வார்களே அது மாதிரி. என்னைச் சுற்றி ஏனைய ஊழியர்கள் - தாதியர், மருத்துவிச்சியர், மருந்தாளர், சிற்றூழியர்கள் என அனைவரும் உண்டு.

வைத்தியரைப் பொறுத்தவரை தேவைக்கு விடுப்பு எடுப்பதென்றாலும் மிகச் சிரமமான காரியம். முற்கூட்டியே விண்ணப்பம் பிரதேச சுகாதார பணிமனைக்கு அனுப்பி அனுமதி கிடைத்து அங்கிருந்து ஒரு வைத்தியர் வந்து என்னை விடுவிப்பதற்குள் போதும் போதுமென்றாகிவிடும். இத்தகைய சூழலில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த போதுதான் அன்று அந்த நிகழ்வு நிகழ்ந்தது.

முச்சக்கர வண்டியொன்று உறுமிக்கொண்டு வந்து கிறீச்சென்று பிரேக் போட்டு வெளி நோயாளர் பிரிவுக்கு முன்னால் நின்றது. குய்யோ முறையோவென்று அரற்றியபடி ஒரு பெண் முச்சக்கர வண்டியிலிருந்து இறங்கி என்னை நோக்கி ஓடி வந்தாள்.

“ஐயா என்றை பிள்ளையை பாம்பு கடிச்சப்போட்டுது. உங்களைக் கையெடுத்துக் கும்பிடுறன். என்றை பிள்ளையை காப்பாத்தித் தாங்கோய்யா” என்று என் காலைக் கட்டிக்கொண்டு அழுது அந்தத் தாயுள்ளம்.

அடுத்த கணம் பம்பரமாகச் சுழன்றது ஆஸ்பத்திரி. தேவையான மருந்துகள், உபகரணங்கள், உயிர் காக்கும் கருவிகள் என்று எல்லாம் அந்த பாம்பு கடித்த பெண்ணின் கட்டிலைச் சுற்றிக் குவிந்தன.

“மிஸ் clotting time பாருங்கோ” என்று தாதி உத்தியோகப் பெண்மணிக்குச் சொன்னேன். 30 நிமிடங்கள் தாண்டியும் எடுத்த குருதி மாதிரி உறையவில்லை. எனவே இது இரைக் கடியல்ல விஷக்கடிதான் என்பது உறுதியாயிற்று. இப்படியான ஒரு வைத்தியசாலையில் இந்த நிலைமையில் வரும் ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றப் போராடுவதென்பதே ஒரு விஷப் பரீட்சைதான். இரத்த நாள வழியைத் (IV line) தயார் நிலையில் வைக்கவேண்டி ஏற்கனவே சேலைன் கொடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. எனவே இனி சேலைனில் பாம்பு விஷத்தை முறிக்கும் மருந்தை சேர்க்கச் சொல்லி நேர்ஸிடம் கூறினேன்.

இந்த விசுமுறி மருந்திலேயுள்ள பிரச்சினையே அதன் ஒவ்வாமைத் தன்மைதான். இந்த மருந்தை ஏற்றுப்போது நோயாளிக்கு ஒவ்வாமை ஏற்பட்டால் அது நோயாளிக்கு மாத்திரமல்ல வைத்தியனுக்கும் போதாத காலம்தான். இங்கேயும் அதுதான் நடந்தது. உடனே மருந்து போய்க்கொண்டிருந்த சேலைனை நிறுத்தி ஒவ்வாமைையைப் போக்குவதற்கான மருந்துகள் ஏற்றப்பட்டன. ஒவ்வாமை ஓரளவு தணிந்தது.

ஒவ்வாமையென்று சொல்லி விசுமுறி மருந்தை முற்றுமுழுதாக நிறுத்தவும் முடியாது. ஏனெனில் கிடைக்கக்கூடிய விசுமுறி மருந்து இது ஒன்றுதான். இதை விட்டால் வேறு நாதியில்லை. எனவே இருவகை மருந்துகளையும் ஒருசேர ஏற்றி விஷத்தை முறிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தபோது மற்றச் சோதனையும் வந்தது.

நோயாளியின் சுவாசம் மெதுமெதுவாகக் குறையத் தொடங்கியது. இதயத்துடிப்பும் அதற்கேற்ப தப்புத் தாளும் போடத்தொடங்கியது. இனி வேறு வழியில்லையென்ற நிலையில் செயற்கைச் சுவாசத்தையும் வெளியழுத்த இதய இயக்கத் தொழிற்பாட்டையும் (intubated ambu bag respiration & external cardiac massage) ஏற்படுத்த ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கும் போதுதான் என்னை நிலைகுலைய வைத்த அந்த அலைபேசி அழைப்பு வந்தது.

பக்கத்திலே நின்ற நேர்ஸ் “டொக்ரர்! கோல்... உங்கடை தங்கச்சி போலை.” என்று எனது செல்பேசியை என்னிடம் நீட்டினாள், அதன் displayயில் sister calling என்றிருந்ததைப் பார்த்துவிட்டு.

“இப்ப எனக்குக் கதைக்க நேரமில்லை. என்னெண்டு கேளும்” என்று கூறிக்கொண்டே அந்ந நோயாளியைக் காப்பாற்றப் போராடிக் கொண்டிருந்தேன். எனது தங்கையுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்த தாதிப் பெண்ணின் முகத்திலே

ஒரு கலவரம் ஓடி மறைவதை லேசாக என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. “டொக்ரர் உங்கடை அம்மாவுக்குக் கடுமையாம்.... உடனே வரட்டாம்...சாகமுதல் உங்கடை முகத்தை ஒருக்காப் பார்த்திடோணும் என்று முனங்கிறாவாம்” என்றாள் நேர்ஸ்.

“இங்கேயுள்ள பிரச்சினையைச் சொன்னீரா?”

“சொல்லிட்டன் டொக்ரர்”

“ஓகே” என்று உரையாடலை முடித்தாலும் என் மனம் ஒருநிலையில் இல்லை. பத்து மாதம் சுமந்து பெற்றெடுத்து தாலாட்டிச் சீராட்டிப் பாராட்டிப் படிக்க வைத்து என்னை ஒரு வைத்தியனாய் உயர்த்திவைத்த அந்தத் தாயுள்ளம் கடைசி நேரத்தில் என்னைக்காணத் துடிக்கிறது. இங்கே என் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒரு இளம் உயிர் இப்பவோ அப்பவோ என்று ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கிறது.

‘கடமை...கடமை...கடமைதான் முதல்’ என்று மனம் சொன்னது. உயிரைக்காப்பது கடமை மட்டுமல்ல. மனிதாபிமானம்.. மனிதகாருண்யம்! அப்படியானால் தாயின் ஆசையை நிறைவேற்றுவது கடமையில்லையா? எனக்குப் புரியவில்லை.

ஆயத்த நிலையில் தரித்து வைக்கப் பட்டிருந்த நோயாளர் காவு வண்டியில் (Ambulance) கிட்டத்தட்ட நினைவு முற்று முழுதாக இழந்த நிலையிலிருந்த அந்தப்பெண்ணை 50 மைல்களுக்கப்பாலுள்ள பெரிய வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு சேர்க்கும்வரை அவளது உயிரைக் கையில் பிடித்து வைத்திருப்பதற்குரிய வகையில் எல்லாக் கருவிகளும் பொருத்தப்பட்டு செயற்கைச் சுவாசம் வெளியழுத்த இதய இயக்கம் என்பனவற்றைச் செய்த வண்ணம் அவளை ஏற்றிக்கொண்டோம்.

அபாயச் சங்கொலி எழுப்பிய வண்ணம் விண்கூவிக் கொண்டு காற்றாய் பறந்தது அம்புலன்ஸ். இந்த வீதியெல்லாம் ஒரு வருடத்துக்கு முன்னென்றால் குண்டும் குழியுமாக இருக்கும். ஒரு நோயாளியை அவசரமாக இங்கிருந்து பெரிய ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போக 2,3 மணித்தியாலங்கள் எடுக்கும். அதற்குள் எத்தனையோ நோயாளிகள் வழியிலேயே மரணித்த அவலங்களும் உண்டு. அரசின் வீதிப் புனரமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் புதுப்பொலிவு பெற்ற வீதிகளில் இதுவும் ஒன்று. அரசுக்கு நன்றி சொல்லிக்கொண்டு இப்போது அம்புலன்ஸ் 120km/h என்ற கதியில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

நானும் 2 தாதி உத்தியோகத்தர்கள், 2 சிற்றுழியர்கள் என்று எல்லோருமாகச் சேர்ந்தே அந்தப்பெண்ணின் உயிரைத் தற்காலிகமாகப் பிடித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். பெரியாஸ்பத்திரிக் குக் கொண்டுபோய் அந்தப்பெண்ணை உயிரகாக்கும் கருவியில் (Ventilator) போடும் வரை இந்த செயற்கை சுவாச, இதய இயக்கத்தை (cardio-respiratory resuscitation) செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆம்புலன்ஸ் முன்னோக்கி ஓட என் நினைவுகள் அம்மாவை எண்ணி பின்னோக்கி ஓடித்தொடங்கின....

நான் ஊரிலிருந்து வரும்போது கூட நன்றாகத் தான் இருந்தா. அப்பப்ப சிறு சிறு வருத்தங்கள்... காய்ச்சல் தலைவலி வயிற்றுவலி என்று சொல்லுவா. அவ்வளவுதான். அவையெல்லாம் ஓரிரு நாட்களில் மாறிவிடும். மற்றப்படி 80 வயதைத் தாண்டியும் திடகாத்திரமாகத்தான் இருந்தா.

மீண்டும் மீண்டும் வீட்டிலிருந்து அலைபேசி அழைப்பு வந்து கொண்டே இருந்தது. தாதிதான் இதுவரை அவற்றுக்கெல்லாம் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தாள்.

பொருத்த வேண்டிய கருவிகளெல்லாம் பொருத்தப்பட்டு இப்போது நோயாளியின் சுவாசம் இதயத்துடிப்பு என்பன ஓரளவு சீராகி இடைக்கிடை வெளியழுத்த இதயத்துடிப்பு சீராக்கல் (external cardiac massage) மாத்திரம் நான் செய்து கொண்டிருக்க தாதியொருவர் செயற்கை சுவாசத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்க இன்னொரு தாதி மருந்துகள் பாய்ந்து கொண்டிருக்கும் சேலைனைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டிருக்க சிற்றுழியர்கள் ஓட்சிஜன் சிலிண்டர்களில் நிலைமையைப் பார்த்து அவற்றை மாற்றி சரிசெய்து கொண்டிருக்க, இப்ப நெருக்கடி நிலை கொஞ்சம் குறைந்ததால் இம்முறை ஒரு சிற்றுழியர் செல்லிடத்தொலைபேசியை என் காதருகில் வைத்துப் பிடித்தார். தங்கைதான் கதைத்தாள்

“அண்ணை! உனக்குக் கதைக்கக்கூட நேரமில்லாத கடமை என்ன?”

“உனக்கொண்டும் விளங்காது. நான் இங்கை வாழவேண்டிய ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறேன்”

“இங்கை ஒரு உயிர் உன்னைப் பாக்கோணுமெண்டு அப்பவோ இப்பவோ எண்டு இழுத்துக்கொண்டிருக்கிறது உனக்குப் பெரிசாப்படேல்லை என்ன?”

அவளோடு கதைத்துப் பலனில்லை என்று எனக்கு விளங்கிற்று.

“சரி, இந்த நோயாளியை பெரியாஸ்பத்திரியில் சேர்த்ததுதான் தாமதம் உடனை ஊருக்குப் வெளிக்கிடுறேன்” என்றேன்

“என்னென்டாலும் செய். பெத்தவங்களைப் பாக்கிற சீத்துவம் இதுதான். நன்றி கெட்ட சென்மங்கள். வந்து அம்மான்றை சவத்தில்தான் முழிப்பாய்” சாபமிட்டாள் தங்கை. அத்துடன் அலைபேசி அறுந்து போனது.

எனக்கு அப்ப 6 வயதுதான் இருக்கும். அன்றிரவு எனக்குக் கடும் காய்ச்சல். காய்ச்சல் கூடி வலிப்பும் வந்துவிட்டது. நடுச்சாமம் ஐயாவும் வயல் புலத்தில். அந்த அழகான குக்கிராமத்தில் அந்த நாட்களில் மின்சார வசதி கூட இல்லை. வீட்டிலே ஒரு மின்கூழ் கூடக்கிடையாது. அவ்வேளை அம்மா தவித்த தவிப்பு இன்றும் என் மனக்கண்ணிலே நிழலாடுகிறது. தீச்சூழொன்றை எடுத்துக்கொண்டு என்னைத் தோளிலே சுமந்து கொண்டு 2 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலுள்ள டொக்ரரின் வீட்டுக்கு ஓடின ஓட்டம்...!

அக்கிராமத்தில் உள்ள பாடசாலையில் சாதாரண தரம் வரைதான் வகுப்புக்களிருந்தன. காலப்போக்கில் ஐயாவும் காலமாகிப்போக தனது சக்திக்கும் மீறிய விதத்தில் பட்டணம் அனுப்பி உயர்தரம் படிக்க வைத்து பல்கலைக்கழகம் அனுப்பி சொத்து சுகம் விற்று வைத்தியனாக்க அந்தத் தாய் காலம் முழுக்க ஓடிய ஓட்டம்...!!

அந்த அன்னையைத்தான் கடைசி நேரத்தில் பார்க்கக் கொடுத்து வைக்காதவனாய் போய்விடுனோ?...என் மடியில் தலை வைத்து உயிர்விடும் அவவின் ஆசையை நிறைவேற்ற முடியாதவனாய் ஆகி விடுவேனோ? போன்ற ஏக்கம் மனதைப் பிசைந்தாலும் வைத்தியனாய் ஆக்கவேண்டுமென்ற அம்மாவின் இலட்சியம் இந்தப் பெண்ணைக் காப்பாற்றுவதன் மூலம் அர்த்தமுள்ளதாகும் என்றால் அவ மகிழ்வா.

இறந்தாலும் அவவின் ஆத்மா வாழ்த்தும் என்று என் மனதுக்குள்ளேயே சமாதானம் சொல்லிக்கொண்டு செல்போன் மூலம் பிரதேச சுகாதாரத் திணைக்களத்துக்கு தகவல் கூறி பதில் வைத்தியரை எனது வைத்தியசாலைக்கு அனுப்பி வைக்கும் படி சொல்லவும் பெரியாஸ்பத்திரி முன்றலில் அம்புலன்ஸ் போய் நிற்கவும் சரியாக இருந்தது.

பட படவென்று எல்லாம் நடந்தன. நோயாளி உயிர் காக்கும் மெசினில் (Ventilator) பொருத்தப் பட்டார். அப்பாடா என்று பெருமூச்சு விட்டேன். இனி எல்லாம் அவன் செயல். அந்தப் பெண் பிழைப்பதும் பிழைக்காததும் இனி ஆண்டவன் விருப்பம். மெசினிலேயே கிடந்து 2, 3 நாளோ ஒரு கிழமையோ

சென்று விஷமெல்லாம் முறிந்து உடலியக்கங்கள் எல்லாம் சீராகி புது ஜென்மம் எடுக்கலாம். அல்லது அப்படியே கோமா நிலையிலிருந்து மீளாமல் மரணிக்கலாம். அது அவளது பூர்வஜென்ம பலன் என்று எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

ஆனால் மெசினில் போடும் வரை அவளது மூளைச்சாவைத் தவிர்க்க முடிந்தளவில் என் கடமையைச் செவ்வனே செய்தேன் என்றளவில் எனக்கு பெரும் நிம்மதி.

அந்த மனநிறைவோடு, ஆனால் பெற்றவள் நிலையென்னவாக இருக்கும் என்ற தவிப்போடு ஊருக்குப் பயணித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். பிறகு எந்தத் தொலைபேசி அழைப்பும் வீட்டிலிருந்து வரவில்லை. நடக்கக் கூடாதது நடந்துவிட்டதோ? என்மனம் அலைபாய்ந்தது. எனது கார் 100 கி.மீ வேகத்தில் போய்க்கொண்டிருக்க எனது மனோவேகம் 500 ஐத் தாண்டிவிட வீட்டின் முன்னால் காரை நிறுத்திவிட்டு வீட்டுக்குள் ஓடினேன்.

அங்கே.....எல்லாம் முடிந்து விட்டிருந்தது. என்னைப் பெற்றவள் என்னைக்காணாமலேயே கண்ணை மூடிவிட்டிருந்தாள். தங்கையும் இனசனங்களும் என்னைப் பார்த்த பார்வை.....அப்பாடா ஏதோ ஒரு புழுவைப் பார்ப்பது போல.

நான் அம்மாவைப் பார்த்தேன். புன்னகை தவழும் முகத்தோடு நித்திய உறக்கத்தில் இருந்தார். என்னால் அழக்கூட முடியவில்லை. அங்கே ஒரு உயிரைக் காப்பாற்றினேன்....இங்கே என்னுயிரை இழந்து நிற்கிறேன். 'இதுதான் விதியா?' தாயைப் பார்த்து மானசீகமாகக் கேட்டேன்.

'மகனே! இப்பதான் நீ என் பிள்ளை. மற்றவர்கள் எதைச் சொன்னாலும் கவலைப்படாதே. உன் சுயநலத்தைவிட்டு அந்த உயிரைக் காப்பாற்றினாயே...அதுக்கு என்னுயிர்தான் விலையென்றால் நான் மகிழ்வேன். என் ஆத்மா சாந்தியடையும். எதையும் பார்க்காமல் நீ உன் கடமையைச் செய்தாயே...நீ ஒரு கர்மவீரன் மகனே!!' என்று தாய் சொல்வதாக உணர்ந்தேன்.

'பெற்றெடுத்த உள்ளம் என்றும் தெய்வம் தெய்வம் - அது பேசுகின்ற வார்த்தை என்றும் மெளனம் மெளனம் ரத்தத்துடன் கலந்ததந்தப் பாசம் பாசம் - அது நான் கடந்தும் பிள்ளையுடன் பேசும் பேசும்'

கவிஞருடைய வரிகள் என் இதய வலிக்கு மருந்திட்டன!! அன்னையின் அந்திமக்கிரியைகளெல்லாம் முடிந்து ஒரு கிழமைக்குப் பிறகு இதயம் நிறைந்த சோகத்தோடு கடமைக்குத் திரும்பினேன். முதல் வேலையாக எனது வேலைத்தலத்துக்கும் போகாமல் நேரே பெரியாஸ்பத்திரிக்குத்தான் போனேன்.

அந்தப்பெண் உயிர் பிழைத்து புதுப்பிறவியெடுத்து நேற்றுத்தான் ரிக்கற் வெட்டிப் போனதாக அறிந்தேன். என்னை நன்றியோடு கேட்டதாகவும் சொன்னார்கள். நானடைந்த ஆனந்தத்துக்கு அளவேயில்லை.

அம்மாவின் இழப்பு என்னைப் பொறுத்தவரை ஈடுசெய்ய முடியாதது என்றாலும் வாழவேண்டிய பெண்ணைக் காப்பாற்ற முடிந்ததில் இழப்பின் தாக்கம் ஓரளவு குறைந்ததை உணர்ந்தபடி எனது வைத்தியசாலைக்கு வந்து மீண்டும் கடமையைப் பொறுப்பேற்று வேலை செய்து கொண்டிருந்த போதுதான் இன்று அந்தத் தாயும் பெண்ணும் நன்றி கூற வந்திருந்தார்கள்.

மருத்துவக் கடமையின் மகத்துவம் புரிந்தது....!!

அது மட்டுந்தானா?

மாதர்குல மாணிக்கத்தினதும்தான்....!!

○○○

நூல் : தமிழ் வளர்த்த நான்கு தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள்

ஆசிரியர் : சி. குமாரசுவாமி

வெளியீடு : வர்ணா வெளியீடு

விலை : ரூபா 200/=

இலங்கையின் புகழ்பெற்ற நான்கு தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் பற்றிய வரலாறுகள் இந்நூலின் உள்ளடக்கமாகவுள்ளன. சுவாமி விபுலானந்தர், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, பேராசிரியர் கா. கைலாசபதி ஆகியோரது வாழ்க்கைக் குறிப்புகள், அவர்களது பணிகள், அவர்கள் எழுதிய நூல்கள், பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள் என்ற கட்டுரை, முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க ஆரம்பகால வரலாறு ஆகியவை இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்நூல் ஆசிரியர் இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைத் தந்துள்ளார். அவரது பணி பாராட்டுக்குரியது.

தமிழ் வளர்த்த நான்கு தமிழ் பேராசிரியர்கள்
Four Tamil Professors who uplifted the Tamil Language

1. சுவாமி விபுலானந்தர்
2. பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்
3. பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி
4. பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

நூலாசிரியரும் பதிப்பாளரும்
சி. குமாரசுவாமி

தீர்மானங்கள் செய்திகள்

கே.ஜி.மகாதேவா

அ.த.மு.க.வின் சுதந்திரமான பணப்பட்டுவாடா! ஜனநாயகம் வலைபேசப்படுகிறது!

பல நெருக்கடிகளையும், ஏமாற்றத்தையும், கூட்டணிக் குழப்பங்களையும் இழுப்பறி நிலையையும் சமாளித்து “பணநாயக” வாகனத்தில் ஊர் கூடி, வீதிகள் தோறும் ஊர்வலம் வந்த “ஜனநாயக”த் தேர் இம்மாதம் 16ஆம் திகதி நடைபெறவிருக்கும் திருவிழாவில் “ஜோதி” காணவிருக்கிறது! கடந்த 2011ஆம் ஆண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 14ஆவது தமிழக சட்டசபையின் பதவிக்காலம் இவ்வாண்டு, இம்மாதம் 22-ல் முடிவடைவதைத் தொடர்ந்து 15ஆவது சட்டசபைக்கான தேர்தல் மனுக்கள் கடந்தமாதம் 22-ல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, இம்மாதம் 16ஆம் திகதி வாக்குப்பதிவு நடைபெற்று 19ல் வாக்குகள் எண்ணப்பட்டு அன்றையதினமே முடிவுகள் அறிவிக்கப்படும். பெரும்பான்மை பலத்துடன் அரசியல் கட்சி கூட்டணி வெற்றிபெறப்போகிறது அல்லது குதிரை, யானைபேரம் எதிர்பார்க்கும் தொங்கு சட்டசபையா இல்லை, நிலையான சட்டமன்றமா என்பது இம்மாதம் 19ஆம் திகதி வெளிச்சத்துக்கு வந்துவிடும்!

தேர்தல் களத்தில் ஆறு அணிகள் போட்டி

இதுவரை காலமும் இடம்பெற்ற சட்ட சபைத் தேர்தல்களில் காணப்படாத சில மாற்றங்கள் இம்முறை பெரிய அளவில் ஏற்பட்டிருப்பது ஒரு திருப்பத்தை உண்டாக்கியிருப்பதுடன் வாக்காளர் மத்தியில் குழப்பத்தையும் உருவாக்கியிருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக நிலவிய அ.தி.மு.க - தி.மு.க. போட்டி மறைந்து, அ.தி.மு.க, தி.மு.க, கம்யூனிஸ்டுகள், உதிரிக்கட்சிகளுடன் சுயேச்சைகள், புதியகட்சிகள் வேகம் எடுத்துள்ளன. பெரிய வாக்குவங்கிகளான அ.தி.மு.க., தி.மு.க.வுக்கு எதிராக தே.மு.தி.க. மக்கள் நலக்கூட்டணி மூன்றாவது அணியாகக் களம் இறங்கியிருப்பது, தமிழக சட்டமன்ற

வரலாற்றிலேயே முன்னெப்போதும் ஏற்படாத பெரிய மாற்றமாகும். இவை தவிர, பாட்டாளி மக்கள் கட்சி, பாரதீய ஜனதா கட்சி மற்றும் நாம் தமிழர் ஆகிய கட்சிகளும் தனித்தனியாகக் களம் இறங்கியுள்ளன. இவ்வகையில், சட்டமன்றத் தேர்தலில் பல முனைப்போட்டி நடைபெறுகிறது!

ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் பல அரசியல் கட்சிகளிடையே இப்படியாகப் போட்டி நடைபெறுவது ஜனநாயகத்தின் பெருமையை உயர்த்தும் என்று எண்ணினாலும், இன்றைய இந்தியத் தேர்தல் ஆணையத்தின் கையாலாகத்தனமும், தேர்தல் காலத்தில் விதிமுறைகள் அப்பட்டமாக மீறப்படுவதும் சாதாரண மக்களுக்கு பச்சையாகவே தெரிகிறது. கடந்த சில ஆண்டுகளாகத் தேர்தல் ஆணையம் ஒரு வேடிக்கை பார்க்கிற பார்வையாளராகவே நீடிப்பதை ஜீரணிக்கமுடியவில்லை.

2014ல் நடைபெற்ற பாராளுமன்றத் தேர்தலில், தமிழ் நாட்டில் பொறுப்பாக இருந்த தேர்தல் ஆணையர், ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவாகச் செயல்படுகின்றார் எனும் குற்றச்சாட்டு மிகக் கடுமையாக, பரவலாக இருந்தது. ஆனாலும் தன்னுடைய நம்பகத் தன்மையை நிரூபிப்பதற்கு அன்றைய தேர்தல் ஆணையம் எந்த முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை. ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள்ளேயே செயல்பட்டு, தேர்தல் ஆணையம் தன்னுடைய கடமையை முடித்துக் கொண்டது. ஆளும் கட்சியினர், காவல்துறை வாகனங்களிலேயே பணம் எடுத்துச் செல்வதாகக் கடுமையான குற்றச்சாட்டுகள் எழுந்தன. இதற்காக கண்துடைப்பாக, சிறு வியாபாரிகளையும் மற்றும் சொந்தத் திருமணத்துக்குப் பட்டுப்புடவைகள், நகைகள் வாங்கப் போவோரையும் “சோதனை” எனும் பெயரில் துன்புறுத்தியதோடு தேர்தல் ஆணையம் தன்னுடைய “கடமையை” முடித்துக் கொண்டது.

சுதந்திரமாக பணப்பட்டுவாடா: அனுமதித்த தேர்தல் ஆணையம்!

இதைவிடக் கொடுமையானது, வாக்குப் பதிவுக்கு முதல்நாள் எந்தக் காரணமும் இல்லாமல் தமிழகம் முழுக்க 144ஆவது தடைஉத்தரவைப் பிறப்பித்து ஜனநடமாட்டத்தை மட்டும் கட்டுப்படுத்தி, அதிகாரிகள் மற்றும் அரசவாகனங்கள் நடமாடவும், சுதந்திரமாகப் பணப்பட்டுவாடா செய்யவும் அரசு செயல்பட்ட முறையை எப்படி மறக்கமுடியும்? இதைவிடக் கேவலம் 2014 தேர்தலில் “தமிழகத்தில் பணப்பட்டுவாடாவை தவிர்க்க முடியவில்லை” என்று தேர்தல் ஆணையம் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கொடுத்ததுதான்! இது, ஜனநாயகத்துக்கு விலைபேசப்பட்ட கொடுமை இல்லையா? இதுதானே தமிழக சட்டமன்றத் தேர்தலிலும் ஆங்காங்கே நடைபெறுவதாக அரசியல் கட்சிகள் ஆதாரங்களுடன் புகார் தெரிவிக்கின்றன!

ஆளும் கட்சிக்கு ஆதரவாக செயல்படும் உயர் அதிகாரிகள்

ஆளும் அ.தி.மு.க. அரசுக்கு ஆதரவாகவும், ஏஜண்டாகவும் இயங்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மற்றும் காவல்துறை உயர் அதிகாரிகளின் பெயர்களை பொதுமக்கள் பத்திரிகைகள் மூலமாக அம்பலப்படுத்திவரும் நிலையில், இந்த உயர் அதிகாரிகள் தங்கள் பொறுப்பில் இருக்கும் வரை பணப்பட்டுவாடாவையோ தேர்தல் விதிமுறை மீறல்களையோ எப்படித் தடுத்து நிறுத்த முடியும் என்று வினா எழுப்புகின்றனர். இதில் ஆச்சரியப்படவேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், உயர் அதிகாரிகளின் நெருக்கடிகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள் குறித்து அரசியல் கட்சிகள் நேரடியாகப் புகார் கையளித்தும், இந்த அதிகாரிகள் தேர்தல் ஆணையத்தினால் கண்டு கொள்ளப்படாததுதான்! முதல்வர் ஜெயலலிதாவின் சிறுதாஷூர் பங்களாவில் காணப்படும் “கன்டெய்னர்”களில் கோடிக்கணக்கில் பணம் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், கொண்டுசெல்லப்படுவதாகவும் ஊடகங்களும் அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் விரிவாகத் தகவல்கள் வெளியிட்டபோதிலும், இப்புகாருக்கு முகாந்திரம் இருக்கிறதா என்று கூட குறைந்தபட்ச விசாரணை நடத்தப்படவில்லை. இந்த இலட்சணத்தில், தேர்தல் ஆணையத்தின் ஒருதலைப்பட்ச நடவடிக்கைகளை எந்தத் தராசில் வைத்து நிறுத்துப் பார்ப்பது? இந்த நடவடிக்கைகளை நாம் மிகவும் இலகுவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். எப்படி?

தேர்தல் ஆணையத்தின் அதிகாரங்கள் மற்றும் விதிமுறைகள் எல்லாமே அரசு அதிகாரிகள் வழியாகத்தான் செயல்படுத்தமுடியும். ஆனால், அரசு அதிகாரிகளோ, ஆளும் கட்சியின் இயந்திரங்களாக - ஆளும் கட்சித் தொண்டர்களைவிட கொடுமையான விசுவாசிகளாகச் செயல்படும்போது, இவர்கள் எப்படித்தேர்தல் ஆணைய உத்தரவுகளுக்கு அடிபணியமுடியும்?

வாக்குப் பணம் உச்சக்கட்டத்தில்!

தேர்தலுக்கான (இம்மாதம் பதினாறாம்) திகதி நெருங்கநெருங்க, சூரியவெப்பநிலை 107 டிகிரியையும் தாண்டுகிறது. அரசியல் பிரசாரச் சூடு! மிகவும் விறுவிறுப்படைந்துள்ள தமிழகச் சட்டமன்றத் தேர்தல் எல்லாக் குழப்பங்களையும் தாண்டி, இறுதிக் கட்டத்தை நெருங்கியிருக்கிறது. சட்டசபையின் மொத்த 234 தொகுதிகளையும் எந்தவகையிலும் வென்றே தீர்வேண்டும் எனும் ஒரே இலக்கில், அ.தி.மு.க. சின்னமான இரட்டை இலையில் மட்டும் 234 வேட்பாளர்களையும் ஜெயலலிதா களமிறக்கியிருக்கிறார். இறுதிப்பட்டியல் தயாரிப்புக்கு ஜெயலலிதா நேரடியாகச் செயல்பட்டு, பலவேட்பாளர்களை தொகுதிமாற்றியும், தெரிவான சிலருக்கு இடம் மறுத்தும் இறுதி வடிவம் கொடுத்திருந்தாலும், வேட்பு மனு தாக்கல் செய்யும் கடந்தமாதம் 29ஆம் திகதி வேட்பாளர்களின் “தலைஎழுத்து” பிழையாக சந்தர்ப்பம் உண்டென்பதால், வேட்பாளர்கள் பலரும் சந்தேகக் கலக கத்திலேயே உள்ளனர். வாக்குக்கு பணம் கொடுப்பது மிகப் பெரிய குற்றம் என்றாலும், தேர்தல் அதிகாரிகள் கண்ணைமறைத்துவிட்டு, வீதிவீதியாக பாடசாலை வாகனங்கள், “அம்புலன்ஸ்” மற்றும் அமரர் ஊர்திகள் மூலமாகவும் ஒற்றையடிப்பாதை வழியாக இருசக்கர “அம்புலன்ஸ்” அரசு வாகனங்கள் மூலமாகவும் அ.தி.மு.க. அரசு ஜோராகப் பணப்பட்டுவாடா நடத்துகிறதென்றும் தேர்தல் ஆணைய அதிகாரிகளுக்கு தமிழக அரசியல் கட்சிகள் தினந்தோறும் புகார் மனுக்கள் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. கடந்த மாதத்தில் மட்டும் கணக்கில்லாமல் 70 கோடி ரூபா பறிமுதல் செய்யப்பட்டுள்ளது. பணத்தை மட்டுமே நம்பி, அ.தி.மு.க. தேர்தல் களத்தில் நிற்கிறது என்கிறார்கள் வைகோவும், ராமதாசும். இந்தச் சூழலில், இந்திய நிர்வாகவங்கி கவர்னர் ரகுராம் ராஜன், சட்டமன்றத் தேர்தல்கள் நடைபெறும் தமிழ்நாடு, கேரளம், அசாம், மேற்குவங்காளம் மற்றும் புதுச்சேரி ஆகிய ஐந்து மாநிலங்களில் சட்டமன்றத் தேர்தலையொட்டி

நல்லதாம் கெட்டதாம்

நான் என்பது எனது
நல்லது மாத்திரமல்ல
நீ என்பது
உனது நல்லது மட்டுமல்ல
எனக்கு என்னைக்கான
முடியாது!
உனக்கு உன்னைக் காண
முடியாது.

நீறு புத்த நெருப்பு
கூருபுத்து ஐந்து வருடமாக
தொடர்ந்து எரிந்தது
ஐம்பது வருடங்களாக
மெதுமெதுவாய் அணைந்தது
அதுவும்
நீறுபுத்த நெருப்பாய்
செயலற்று
கின்னும்
அவ்வாறே.

மூலம்: கலாநிதி கே. ஐயதிலக
தமிழில்:
கலாபூஷணம் எம்.எம். மன்ஸூர்

அறுபதாயிரம் கோடி ரூபா பணப்புழக்கம் உள்ளது என்று அதிர்ச்சித் தகவலை வெளியிட்டுள்ளார். இத்தொகை, தமிழ் நாட்டில் பலமடங்கு எண்ணிக்கையை எட்டும் என்று நிசர்வ் வங்கி கவர்ணர் ரகுராம் ராஜன் அச்சப்படுகின்றார்! தமிழகத்தில் தேர்தல் ஆணையத்தின் பணி திருப்திகரமாக இல்லை என்பதும் பணப்பட்டுவாடாவைத் தடுக்கமுடியவில்லை என்பதும், அ.தி.மு.க தவிர்ந்த ஒட்டுமொத்த அரசியல் கட்சிகளின் குற்றச் சாட்டு மத்தியில், இந்த ஆணையம் எப்படிச் சுதந்திரமாகச் செயல்படப்போகிறது? விலை போகும் ஜனநாயகம், எப்படி காப்பாற்றப்படப்போகிறது?

பணநாயக “ஜாம்பவான்” அ.தி.மு.க, நாளைநமதே என்கிறது. தி.மு.க, நம்பிக்கையே வாழ்க்கை என்கிறது! சீமானின் நாம் தமிழர் கட்சி, தே.மு.தி.க. மக்கள் நலக் கூட்டணி, “இன்றுபோய் நாளை வாறீர்” பாட்டாளி மக்கள் கட்சி மணல்கோபுரம், பாரதீய ஜனதா கட்சி, சிறுபிள்ளை விவசாயம். இத்தகை கட்சியினரும் முதல்வர்கள், கனவில் மிதப்பவர்கள். கனவு, ஒருவருக்கு மட்டுமே மெய்ப்படும்! அந்தக் “கனியை” பறிக்கப்போவது “சூரியனா” இல்லை “இரட்டை இளம் தளிரா”? இம்மாதம் 19ஆம் திகதி நண்பகல் தெரிந்துவிடும்! ○○○

கண்ணீர் அஞ்சலி

பிரபல எழுத்தாளரும் ஊடகவியலாளருமான கே. விஜயன் 07-04-2016 அமரரானார். வீரகேசரி, ஈழநாடு, தினபதி, சிந்தாமணி, தினகரன், மித்திரன் ஆகிய பத்திரிகைகளில் தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்திவந்த இவர், தமிழகச் சிற்றிதழ்களான கணையாழி, தீபம், தாமரை, செம்மலர் ஆகியவற்றிலும், ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளான வசந்தம், சிரித்திரன், மல்லிகை, ஞானம் ஆகியவற்றிலும் பல படைப்புக்களையும், பத்திகளை எழுதிவந்தவர்.

விடிவுகால நட்சத்திரம், மனநதியின் சிறு அலைகள் ஆகிய நாவல்களையும் அன்னையின் நிழல் சிறுகதைத் தொகுதியையும் தந்தவர்.

சீமான் சஞ்சாரி, ஆந்தையார், கே.வி. ஆகிய புனைபெயர்களில் ஏராளமான பத்திகளை எழுதியவர்.

படித்ததும் கேட்டதும் என்ற பத்தியை தொடராக ஞானத்தில் எழுதிவந்தவர்.

அவர் அமராவதற்கு ஒரு கிழமைக்கு முன்னர் பவளவிழாக் காணும் ஞானம் ஆசிரியரை வாழ்த்தி ஒரு கட்டுரையை எழுதியனுப்பியிருந்தார். அதுவே அவர் எழுதிய கடைசிக் கட்டுரையாகும்.

அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்தித்து ஞானம் கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்துகிறது.

சமூக வலைத்தளங்களும் அதிகரித்து வருகின்ற குற்றங்களும் (CRIME AND SOCIAL MEDIA)

அறிமுகம்

உள்ளங்கைக்குள்ளே உலகத்தைக் கொண்டு வருமளவிற்கு இன்றைய விஞ்ஞானம் வளர்ந்துவிட்டது. நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருகின்ற நவீன தொழில்நுட்பக் கண்டுபிடிப்புக்களால் மனிதனது வாழ்வியல் அம்சங்களும் முன்னேற்றமடைவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. பதினேழாம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட அறிவியல் சிந்தனை வளர்ச்சியே இத்தகைய மாற்றங்களுக்கு அடிப்படைக் காரணம் எனலாம்.

பதினேழாம், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் ஏற்பட்ட அறிவியல் புரட்சியின் தாக்கமானது இருபதாம் நூற்றாண்டிலேயே அதிகரித்துக் காணப்பட்டது எனலாம். அவ்வாறு சொல்வதற்கான காரணம் யாதெனில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் அளவுக்கதிகமான விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்கள் இடம்பெற்றதோடு நவீன தொடர்பாடல் சாதனங்களின் வருகையும் அறிமுகமாகியது. ஏனைய நூற்றாண்டுகளோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது இருபதாம் நூற்றாண்டினையே அறிவியல் நூற்றாண்டாகக் கொள்ள முடிகிறது. இருபத்தோராம் நூற்றாண்டானது அதைவிடப் பன்மடங்கு வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

குரங்கிலிருந்து பரிணாம வளர்ச்சி பெற்ற மனிதன் தனது நாளாந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக நாடோடி வாழ்க்கையை நாடினான். காய், கனி, தானியங்கள், கிழங்கு வகைகள் என்பவற்றோடு விலங்குகளை வேட்டையாடி அவற்றின் இறைச்சியையும் தனது உணவாக உட்கொண்டான். அதிலிருந்து வளர்ச்சி பெற்றவனாக விவசாயம், மீன்பிடி, இரும்புக் கைத்தொழில், வளைதல் முதலான கைத்தொழில்கள் மூலமாகத் தன்னை நிலைநிறுத்திப் படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்று இன்றைய நவீன உலகை அடைந்துள்ளான். இவற்றுக்கெல்லாம் மூல காரணமாக அமைந்தது மனிதனது சிந்தனை வளர்ச்சியே.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற நாம் இதற்கு முன்னர் வாழ்ந்த மனிதர்களை விட ஒரு படியோ அல்லது சில படிக்களோ மேலே வந்துவிட்டோம் என்றுதான் கூறத் தோன்றுகிறது. எமக்கு முன்னர் வாழ்ந்து முடித்த மனிதர்களை விட, நாம் அறிவியல் ரீதியாக வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறோம். நவீன தொழில்நுட்பங்களால் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறோம். புதிய தொடர்பாடல், போக்குவரத்து சாதனங்களால் வளர்ச்சியடைந்திருக்கிறோம். இந்த மூன்று முக்கியமான விடயங்களாலேயே இருபத்தோராம் நூற்றாண்டு மனிதன் முன்னர் வாழ்ந்த (பதினேழாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பிருந்த) மனிதர்களை விடவும் வேறுபட்டு நிற்கிறான். அக்காலத்தில் அறிவியல் சிந்தனைகள் முளைவிட்டிருந்தாலும் அவை தற்காலத்துடன் ஒப்பிடுமளவிற்கு விருத்தி அடைந்திருக்கவில்லை.

சக்திவேல் கமலகாந்தன்
நான்காம் வருடம்,
தமிழ் சிறப்புத்துறை,
கலைப்பீடம். (பேராதனை)

நாம் கண்டுபிடித்த பல கண்டுபிடிப்புக்கள் அநேகமாக நம்மை வளர்ச்சிப் பாதையில் தான் கொண்டு சென்றுள்ளன. அவற்றுள் போக்குவரத்துச் சாதனங்களாகட்டும், தொடர்பாடல் சாதனங்களாகட்டும், நவீன இயந்திரங்களாகட்டும் எல்லாம் எம்மை ஏதோ ஒரு வகையில் வளர்ச்சிப் படிக்கே இட்டுச் சென்றுள்ளன. எனினும் நன்மையைப் போலவே தீமைகளும் இருக்கின்றன. நாம் என்னவெல்லாம் கண்டுபிடித்தோமோ அவை அனைத்தும் பல வகையில் நன்மையைப் புரிந்தாலும் தீமையான - எம்மை அழிவுப் பாதைக்கு இட்டுச் செல்கின்ற பல விடயங்களையும் கொண்டு காணப்படுகின்றன. அந்த வகையில் இக்கட்டுரை நவீன தொடர்பாடல் சாதனங்களான சமூக வலைத்தளங்களால் அதிகரித்து வருகின்ற குற்றங்கள் தொடர்பாக நோக்குவதாக அமைகின்றது.

நவீன உலகில் சமூக வலைத்தளங்கள்

இன்றைய நவீன உலகில் காணப்படுகின்ற தொடர்பாடல் பற்றிக் கூறவேண்டுமாயின் 'அதிநவீனத்துவ தொடர்பாடல்' (modern communication) என்று இரு சொல்லில் கூறிவிடலாம். அந்தளவிற்கு நவீன தொடர்பாடலின் விருத்தி அமைந்து காணப்படுகிறது. அதிலும் சமூக வலைத்தளங்களின் பயன்பாடானது மிக அதிகளவில் காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிகிறது. சமூக வலைத்தளங்கள் (social media) என்பது உலகளாவிய ரீதியில் உறவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான ஊடகங்களாகக் காணப்படுகின்றன. எந்தவொரு மூலையில் இருந்து கொண்டும் எங்கிருப்பவர்களுடனும் நட்பு ரீதியிலான தொடர்புகளைப் பேணுவதற்கு வழிசமைக்கின்றன. நட்பு ரீதியிலான தொடர்புகள் மட்டுமன்றி அரசியல், பொருளாதார, சகோதரத்துவ உறவுகளைப் பேணுவதற்கும் இந்தச் சமூக வலைத்தளங்கள் உதவுகின்றன.

முகநூல் (facebook)
ரிவிட்டர் (twitter)
வாட்ஸ்அப் (whatsapp)
டாங்கோ (tango)
வைபர் (viber)
மைஸ்பேஸ் (myspace)
கூகுள் பிளஸ் (google plus)
லிங் இன் (linkedin)
இன்ஸ்டிராம் (instagram)
பின்ரெரெஸ்ப் (pinterest)
யூ ரியூப் (youtube)

ஸ்கைப் (skype)
ஸ்னாச்சர் (snapchat)

முதலான பல சமூக வலைத்தளங்கள் இன்று பயன்பாட்டில் இருக்கின்றன. இவற்றைவிடவும் இன்னும் பல சமூக வலைத்தளங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய சமூக வலைத்தளங்களை அனைத்து வயதினரும் பயன்படுத்தினாலும் இளைய சமுதாயத்தினரே (teen agers) அதிகளவில் பயன்படுத்துவதாக ஆய்வு முடிவுகள் கூறுகின்றன. அதிநவீன கைத்தொலைபேசிகளின் (smart phones) வருகையினால் கைத்தொலைபேசிகளினூடாகவே சமூக வலைத்தளங்களைப் பயன்படுத்தக்கூடிய வசதி காணப்படுகின்றது. அதன் காரணமாக பெரும்பாலான இளைய சமூகத்தினர் கைத்தொலைபேசிகளினூடாகவே இந்தச் சமூக வலைத்தளங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

சமூக வலைத்தளங்களினால் அதிகரித்து வருகின்ற குற்றங்கள்

சமூக வலைத்தளங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் காரணம் உறவுகளை மேம்படுத்த தான். இந்த உறவுநிலை என்பது மனிதனோடு மனிதன் (human to human) சகோதரத்துவத்துடனான உறவைப் பேணவோ நட்புடனான உறவைப் பேணவோதான் உலகளாவிய ரீதியில் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன் மூலம் மனிதர்களிடையே ஒரு சமூகமான (good relationship) உறவு பேணப்பட வேண்டும் என்பதோடு நல்லதொரு உலக சமூகத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பதே சமூக வலைத்தளங்களை அறிமுகப்படுத்தியதன் பிரதான நோக்கம். அதைச் சமூக வலைத்தளங்களைப் பயன்படுத்துபவர்கள் புரிந்து செயற்படுகிறார்களா என்பது தான் இன்றைய நிலையில் வினாவாக அமைகின்றது. சமூக வலைத்தளங்களைப் பயன்படுத்துகின்ற அனைவரும் அத்தகைய சமூக வலைத்தளங்களை நல்ல விடயத்திற்காகவா பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பது எம்முன்னே எழுகின்ற ஒரு வினாவாகும். அதற்கான விடை எவ்வாறு அமைந்தாலும் அதில் ஒரு பகுதி விடைகள் இந்தச் சமூக வலைத்தளங்கள் தீமையான விடயங்கள் பலவற்றுக்கும் வழியமைத்துக் கொடுக்கின்றன என்பதாக அமையும்.

கடந்த ஐந்து வருட காலத்தில் சமூக வலைத்தளங்களைப் பயன்படுத்துபவர்கள் பற்றி ஆராய்ச்சியாளர்கள் ஆய்வு செய்த போது, வளர்ந்து வரும் இளம் பருவத்தினர்

மற்றும் இளைஞர்களின் சமூக ஊடகங்களின் (social media) பாவனையானது மிகத்துரிதமாக வளர்ந்து வருவதாகக் கூறுகின்றனர். அதனடிப்படையில் நோக்கும் போது 22 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானவர்கள் தமக்குப் பிடித்த ஊடகத்தை நாளொன்றுக்குப் பத்திற்கும் மேற்பட்ட தடவைகள் (log on) பயன்படுத்துவதாக ஆய்வறிக்கை கூறுகின்றது. மேலும், இன்று 25 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானோர் தமக்கே உரிமையான கையடக்கத் தொலைபேசியை வைத்திருப்பதாகவும் அதிலே சமூக வலைத்தளங்களை 25 வீதத்திற்கும் மேற்பட்டோரும் தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்காக 54 சதவீதமானோரும் குறுஞ்செய்திகளை அனுப்புவதற்காக 24 வீதமானோரும் தமது கையடக்கத் தொலைபேசியைப் பயன்படுத்துவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. இதனடிப்படையில் நோக்கும் போது இன்றைய காலத்தில் அதிகளவான இளம்பருவத்தினரின் சமூகத் தொடர்பாடலைத் தூண்டுவதாக அல்லது அதிகரிப்பதாக இணையமும் (internet) கையடக்கத் தொலைபேசிகளும் (cell phones) காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறாக சமூக வலைத்தளங்களின் பயன்பாடானது காணப்படுகின்றது. இத்தகைய பயன்பாடு நல்ல விடயங்கள் பலவற்றுக்கு அடிப்படையாக அமைந்தாலும் தீய பல விடயங்களுக்கும் துணை போகின்றது. தினமும் சமூக வலைத்தளங்களினால் ஏற்படுகின்ற குற்றங்களும் அதிகரித்த வண்ணமே உள்ளன. மேற்குறிப்பிட்ட தரவுகள் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றன. அது இன்றைய நவீன உலகில் ஒரு சாதாரண விடயமாகத் தான் அனைவராலும் நோக்கப்படுகிறது. சமூக வலைத்தளங்களைப் பயன்படுத்தாமல் இருப்பது ஒரு கௌரவக் குறைவான விடயமாகவும் பலரால் நோக்கப்படுகிறது. அதன் காரணமோ என்னவோ தெரியவில்லை சமூக வலைத்தளங்களின் பயன்பாடு அதிகரித்துக் கொண்டே வருகின்றது.

சமூக வலைத்தளங்களின் பயன்பாடு அதிகரிக்க அதிகரிக்க அதன் மூலம் ஏற்படுகின்ற குற்றங்களும் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றன. புள்ளிவிபரத் தரவுகளின்படி கடந்த 2014 ஆம் ஆண்டை விட இந்த வருடம் சமூக வலைத்தளங்களின் மூலம் ஏற்பட்ட குற்றங்கள் அதிகரித்தே காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக எமது நாட்டில் பேஸ்புக்கின் (face book) ஊடாக ஏற்பட்ட குற்றங்கள் 2015 ஆம் ஆண்டில்

இதுவரை (ஓகஸ்ட் மாதம் வரை) 1450 முறைப்பாடுகள் கிடைத்துள்ளதாகப் பொலிஸா ரினால் அறிக்கை வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்த அளவானது சென்ற ஆண்டை விட அதிகமானதாகவே காணப்படுகிறது. மேலும் பேஸ்புக்கின் பயன்பாட்டாலும் ஏனைய சமூக வலைத்தளங்களின் பயன்பாட்டாலும் எமது நாட்டில் பல தற்கொலைச் சம்பவங்களும் கொலைச் சம்பவங்களும் இடம்பெற்றிருப்பதை நாம் அறிந்திருக்கின்றோம்.

பாலியல் துன்புறுத்தல்கள் (sexting)

சமூக வலைத்தளங்களால் அதிகரித்து வருகின்ற குற்றங்கள் தொடர்பாக நோக்குகின்ற போது பாலியல் ரீதியான துன்புறுத்தல்கள் மிக அதிகளவில் இடம்பெறுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஒருவரே ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சமூக வலைத்தளக் கணக்கைப் (account) பயன்படுத்தக்கூடிய நெகிழ்ச்சித் தன்மை காணப்படுவதால் அதன் மூலமான பாலியல் செயற்பாடுகளும் பாலியல் துன்புறுத்தல்களும் (sexting) அதிகரிக்க வழிசெய்கிறது. பாலியல் தொடர்பான புகைப்படங்களைச் சிலர் வெளிப்படையாகவே சமூக வலைத்தளங்களில் பதிவேற்றம் (upload) செய்கின்றனர். மேலும் தகாத புகைப்படங்களையும் (nude photographs) காணொளிகளையும் (videos) பதிவேற்றுகின்றனர். இதன் விளைவாகப் பல்வேறுபட்ட குற்றங்கள் இடம்பெறுவதை நாளாந்தச் செய்திகளின் மூலமாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. எடுத்துக் காட்டாக பெண்கள் ஏமாற்றப்படுவதும் சிறுமியர் முதல் வளர்ந்த பெண்கள் வரை பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திற்கு ஆட்படுவதும் தற்கொலைச் சம்பவங்கள் இடம்பெறுவதும் இன்றைய நாட்களில் அதிகரித்த குற்றங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

சமூக வலைத்தள வியாபாரக் குற்றங்கள் (social media marketing crime)

சமூக வலைத்தளங்களினூடாக இப்போது உலகளவிலான வர்த்தக (world wide business) நடவடிக்கைகள் பல்கிப் பெருகியிருக்கின்றன. face book marketing, twitter marketing முதலான சந்தைப்படுத்தல் நடவடிக்கைகள் உலகம் தழுவியதாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இது பல வகையிலும் நன்மையைத் தருவதாக இருந்தாலும் குற்றச் செயல்களுக்கும் அத்திபாரமிடுவதைக் காணலாம். எடுத்துக் காட்டாக ஒருவர் தனக்குப் பிடிக்காத ஒருவருடைய வியாபார இரகசியங்களை வெளியிடுவதும் அவருடைய

விற்பனைப் பொருட்கள் மீதான தவறான விளம்பரங்களை மேற்கொள்ளவும் இத்தகைய வலைத்தளங்கள் வாய்ப்பாக அமைகின்றன. இதன் மூலமாக பாரியளவிலான குற்றச் செயல்கள், தனிநபர்களுக்கிடையிலான முரண்பாடு, குழு மோதல்கள், வணிக நிறுவனங்களுக்கிடையிலான போட்டிகள் என அவை பெருகிச் செல்கின்றன.

அரசியல் குற்றங்கள் (politics crime)

இன்றைய நாட்களில் அதிகரித்து வருகின்ற குற்றங்களுக்கான மூல காரணங்களுள் ஒன்றாகச் சமூக வலைத்தளங்களும் பிரதான பங்கை வகிக்கின்றன. சமூக வலைத்தளங்களை எவ்வாறு, எந்த வகையில் பயன்படுத்த முடியுமோ அத்தகைய முழு வகையான வழிகளிலும் பயன்படுத்துகின்றனர். அதில் மிக முக்கியமாக அமைவது political marketing ஆகும். இங்கு marketing என்பதன் அர்த்தம் விற்பனையோ விற்பதோ அல்ல. அது ஒரு வகையான பரவலாக்க (puplisy) பிரபலப்படுத்துகின்ற (popularity) முயற்சியாகும். தமக்குப் பிடித்த ஓர் அரசியல் கட்சியையோ அல்லது அரசியல் பிரமுகரையோ சமூக வலைத்தளங்கள் ஊடாக அறிமுகப்படுத்தல் முதலான அனைத்து விடயங்களும் பதிவேற்றம் செய்யப்படும். இதுவும் பல வகையில் குற்றச் செயல்களுக்கு அடிகோலுகின்றது. கட்சிகளுக்கிடையிலான முரண்பாடு, எதிரெதிர் கட்சிகளுக்கிடையிலான விமர்சனம், கட்சிக் குழுக்களுக்கிடையிலான மோதல்கள் என அவை நீண்டு செல்கின்றன.

பலவீனப்படுத்தல் (cyber bullying)

சமூக வலைத்தளங்களினால் ஏற்படுகின்ற மிக முக்கியமான பிரச்சினையாக இன்று காணப்படுவது cyber bullying (பலவீனனைக் கொடுமைப்படுத்தல்) ஆகும். தவறாகப் பயன்படுத்தல் (misuse) என்பது இதன் மூலம் ஏற்படுகின்றது. இன்று துரிதமாக வளர்ந்து வரும் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட இந்தப் பிரச்சினையானது பெரும்பாலும் சமூக வலைத்தளங்களினாலேயே ஏற்படுகின்றன. மிக முக்கியமாக பேஸ்புக்கில் இது துரிதமாக வளர்ந்து வருகின்றது. இப்பிரச்சினையானது தனிப்பட்ட மனிதனை உளவியல் மற்றும் உலகியல் ரீதியாகப் பாதிப்பதாக ஆய்வு முடிவுகள் கூறுகின்றன.

அடுத்து நோக்கும்போது தனிப்பட்ட கோபங்களைக் காரணமாகக் கொண்டு மற்றவருடைய நாமம் கெடும் வகையில் அவர் பற்றிய தனிப்பட்ட தகவல்களை (personal

information) சமூக வலைத்தளங்களில் பதிவேற்றம் செய்யும் நிலையும் இன்று அதிகரித்து வருகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக கடந்த மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மாணவி ஒருவர் தனது personal information தனது நண்பனால் பகிரப்பட்டமையால் தற்கொலை செய்துகொண்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மன அழுத்தம் (depression)

சமூக வலைத்தளங்களினால் ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகளில் ஒன்றாக இந்த மன அழுத்தம் என்பது காணப்படுகின்றது. பெரும்பாலான இளந்தலைமுறையினர் ஒருநாள் சமூக வலைத்தளங்களைப் பார்வையிடாது போனால் கூட மிகவும் கவலை அடைவதுடன் எதையோ இழந்ததைப்போல செயற்படுவதும் அந்த வலைத்தளங்களுக்கு அடிமையானமையை வெளிப்படுத்துகிறது. இது பெரும்பாலும் பேஸ்புக்கினாலேயே (facebook depression) ஏற்படுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

முடிவுரை

இவ்வாறாக மேலும் பல cyber-crime குற்றங்களும் மேற்குறிப்பிட்ட சமூக வலைத்தளங்களால் தினம் தினம் நடந்து கொண்டே இருக்கின்றன. குற்றங்கள் இடம்பெறுவது தவிர்க்க முடியாத ஒன்றுதான். ஆனால் அவற்றைக் குறைக்க முடியும். சமூக வலைத்தளங்களைப் பயன்படுத்துகின்ற அனைவரும் அது பற்றிய பூரண தெளிவுடனும் விழிப்புடனும் இருப்பதன் மூலம் இவ்வாறான குற்றங்கள் வராமல் தடுக்க முடியும். எனவே இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்து நல்ல ஆக்க பூர்வமான முடிவுகளை எடுக்க வேண்டியது இன்றைய கடமையாகும்.

உசாத்துணை செய்தலை

இராசா, கி. (2006) மக்கள் தகவல் தொடர்பியல் அறிமுகம், சென்னை: பாலை பிறிண்டர்ஸ்.

இரத்தினசபாபதி, பி. (2004) மக்கள் தொடர்பும் மாண்புறு கல்வியும், சென்னை: ஜோதி புத்தக நிலையம்.

கிருட்டிணசாமி, வெ. (1992) தகவல் தொடர்பியல், சென்னை: மணிவாசகர் பதிப்பகம்.

Anthony Giddens (2008) sociology, Cambridge: polity press.

www.pediatrics.aappublications.org

www.google.com

www.healthychildren.org

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents

புதிய வரவுகள்

நூலின் பெயர்	ஆசிரியர்	வெளியீடு	விலை
● கணக்கீடு		யூலாசீங்கம் புத்தகசாலை	500.00
● நுண்ணறிவு	தனஞ்சயன்	மகுடம் வெளியீடு	490.00
● மறுமலர்ச்சி	கோப்பாய் சீவம்		3000.00
● ஆறாத காயங்கள்	குந்தவை	தொண்டமானாறு வெளியீடு	200.00
● புவந்தமும் புனிதமும்	உ. நசார்	பானு வெளியீடகம்	350.00
● என்கொல்லைப் புறத்துக் காதலிகள்	ஜே.கே.	வண்ணம் வெளியீடு	1000.00
● கதைகள்	அனோஜன் பாலக்ருஷ்ணன்	புதிய சொல் வெளியீடு	300.00
● பஞ்சம் பிறைக்க வந்த சீமை	மு.சீவலிங்கம்	தமயந்தி வெளியீடு	650.00
● காலத்தின் விளம்பு	பாக்கியநாதன் அகிலன்	பேறு வெளியீடு	700.00
● பட்டி	கே.ஜயதிலக	எஸ்.கொடகே சகோதரர்கள்	300.00
● சிலந்தி பின்னிய பட்டு வலையில் சீக்கிய விளம்பிகள்	ராஜகவி ராகல்	இனிய நந்தவனம் பதிப்பகம்	300.00
● 45 ஏறாடி பிரசுண்டேஷன்	டான்ஃபேலா	மஞ்சள் பப்ளிஷிங் ஹவுஸ்	562.50
● வாயுபுத்திரர் வாக்கு	அய்ஷ்	வெஸ்ட்லேண்ட் லிமிடெட்	1106.25
● ஷோபாசக்தி Box கதைப்புத்தகம்	ஷோபாசக்தி	கருப்பு பிரதிகள்	750.00

யூலாசீங்கம் புத்தகசாலை

புத்த விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதியாளர்கள், நூல் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இலங்கை. தொ.பே: 2422321. தொ.நகல்: 2337313 மின்னஞ்சல்: pbdho@sltnet.lk

கிளைகள்:

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
தொ.பே: 2395665

இல. 309 A-2/3, காலி வீதி, கொழும்பு - 6.
தொ.பே: 4-515775, 2504266

இல. 4 A, ஆஸ்பத்திரி வீதி, பஸ் நிலையம்,
யாழ்ப்பாணம்.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

கண்ணைக் கவர்ந்த கலைவிழா

அண்மையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் வருடாந்தக் கலைவிழா சிறப்பாக நடைபெற்றது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பெருந்தலைவர் பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரனின் தலைமையில் இடம்பெற்ற இவ்விழாவில், பிரதம அதிதியாகப் பேராசிரியர் உபுல் திசாநாயக்காவும், சிறப்பு அதிதியாகப் பேராசிரியர் விஜேவீராவும் கலந்துகொண்டனர். விழாவில் பல பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்கள் உட்படப் பலரும் கலந்து சிறப்பித்தனர். தற்போது இங்கிலாந்தில் வாழும் இலங்கையின் பிரபல கலைஞர் பாலேந்திராவும் பார்வையாளராகக் கலந்துகொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விழாவின் தொடக்கத்தில் தமிழ்ச்சங்கக் கீதத்தை மாணவி இனிமையாகப் பாடினார். விழாவின் முதல் நிகழ்ச்சியான இசை நிகழ்ச்சி மிக அருமையாக இருந்தது. சலிக்காமல் தொடர்ந்து கேட்டுக்கொண்டிருக்கலாம்போல் இருந்தது. மாணவர் செந்தூரனின் கவிதை செவிகளுக்கு இன்பத்தைத் தந்தது. அழகான வசனங்களை முறித்துமுறித்துப் போட்டால் அது கவிதையாகிவிடும் என்று மனமார நம்பும் இன்றைய இளங்கவிஞர்கள் மத்தியில், ஓர் இனிய கவிதையைச் சுவைக்கத் தந்த அந்த மாணவரைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

இந்தக் கலைவிழாவில் ஒரு நல்ல, சுவாரசியமான அம்சத்தினையும் காணமுடிந்தது. என்னுடைய அனுபவத்திலும், ஞாபகத்திலும் இதுவரையில் எந்தவொரு துணைவேந்தரோ, பிரதித் துணைவேந்தரோ பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மேடையில் தமிழில் பேசியது கிடையாது. ஆனால், இவ்வாண்டுக் கலைவிழாவில் பிரதித் துணைவேந்தர் விஜேவீர முழுக்க முழுக்கத் தமிழில் உரையாற்றி, அனைவரையும் மகிழ்வித்தார். தற்போதைய துணைவேந்தரும் தமிழை விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய ஒருவரே.

விழாவில் பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் தலைமையுரை ஆற்றினார். துணைவேந்தர், பிரதித் துணைவேந்தர், தமிழ்ச்சங்கப் பெரும்

பொருளாளர் திரு. தர்மதாசன் மற்றும் தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் ஆகியோர் உரையாற்றினர்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கலை விழாவின் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாக விளங்கியது, இலக்கியவாதிகளைக் கௌரவித்த நிகழ்ச்சியாகும். பேராசிரியர் துரை. மனோகரன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பெருந்தலைவராக இருந்த காலகட்டத்தில் 2006ஆம் ஆண்டில் இருந்து ஆண்டுதோறும் பல்கலைக்கழகக் கலைவிழாவில் ஈழத்து இலக்கியவாதிகளைக் கௌரவிக்கும் நிகழ்ச்சி தொடங்கிவைக்கப்பட்டது. அது தொடர்ந்தும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவது மகிழ்ச்சிக்குரியது. இவ் ஆண்டுக் கலைவிழாவில் ஈழத்து இரு மூத்த எழுத்தாளர்களான கலாபூஷணம் டாக்டர் தி. ஞானசேகரனும், மு. பொன்னம்பலமும் (மு.பொ) கௌரவிக்கப்பட்டனர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தரும், பிரதித் துணைவேந்தரும் அவர்கள் இருவரையும் கௌரவித்தனர். கௌரவிப்பின் போது, அவர்கள் இருவரினதும் இலக்கியத்துறைப் பங்களிப்புகள் நினைவுகூரப்பட்டன. என்னைப் பொறுத்தமட்டில், அன்றைய தினம் இலங்கையில் நடந்திருக்கக்கூடிய அத்தனை நிகழ்வுகளிலும், இந்த நிகழ்வே மிகச் சிறந்ததாகும்.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் கலைவிழாவின் இன்னொரு முக்கிய அம்சமாக அமைந்தது, சங்கத்தின் ஆண்டுமலரான இளங்கதிர் வெளியீடாகும். இளங்கதிரின் 43ஆவது இதழ் அன்று வெளியிடப்பட்டது. பிரைஸில், நிவேதிகா ஆகியோர் இளங்கதிரின் இணை ஆசிரியர்கள் ஆவர். இளங்கதிர் இதழ் பற்றிய விமர்சன உரையைப் பேராசிரியர் துரை.மனோகரன் நிகழ்த்தினார். ஏற்புரையை இணை ஆசிரியர்களில் ஒருவரான பிரைஸில் வழங்கினார்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக இதழ்களில் இளங்கதிருக்கு ஒரு தனியிடம் உண்டு. காலங்காலமாகப் பல்வேறு பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்களின் ஆக்கங்

களைத் தாங்கி வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இம்முறை வெளிவந்த அதன் 43ஆவது இதழும் புதுப்பொலிவுடன் சிறந்த ஆக்கங்களைத் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது. இளங்கதிரில் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்களின் கட்டுரைகள் சிறப்பாக இருப்பது ஆச்சரியப்படத்தக்கது அல்ல. ஆனால், இந்த இதழில் இடம்பெற்றுள்ள மாணவர்களின் கணிசமான கட்டுரைகளும் பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்களின் ஆய்வெல்லைகளைத் தொடும் அளவுக்குச் சிறப்பாக விளங்குகின்றன என்பது பாராட்டுக்கு உரியதாகும். பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் சிலரின் ஆக்க இலக்கிய முயற்சிகளும் பாராட்டும் முறையில் இடம்பெற்றுள்ளன. இதழில் சிற்பில இடங்களில் இடம்பெற்றுள்ள அச்சப்பிழைகளைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

இலக்கியவாதிகள் கௌரவிப்பு, இளங்கதிர் வெளியீடு ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து, மாணவர்களின் பல்வேறு கலைநிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. ஓர் இனிய பொன்மாலைப் பொழுதில் இடம்பெற்ற பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கக் கலைவிழா, பார்வையாளர் மனங்களைக் கவர்ந்ததில் வியப்பேதும் இல்லை.

சிகரம் தொட்ட சிறந்த பாடகி

என்னை மிகவும் கவர்ந்த பாடகி ஒருவருக்கு அண்மையில் இரு விருதுகள் வழங்கப்பட்டமை மிகுந்த மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. அந்தப் பாடகி பி.சீலா. பாடகர்களில் ரி.எம்.சௌந்தரராஜனையும், பாடகிகளில் சீலாவையும் (சீலாவை அடுத்து என்னை மிகவும் கவர்ந்த பாடகி ஜிக்கி) எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும். ஏறத்தாழ எனது ஆறு வயதில் இருந்து இவர்கள் என்னைக் கவர்ந்துவந்திருக்கிறார்கள். தமிழ்த் திரையுலகின் மிகச் சிறந்த பின்னணிப் பாடகியாக நான் பி.சீலாவையே சொல்வேன். பலரின் கருத்தும் அதுவாகத்தான் இருக்கும். இத்தகைய ஒரு சிறந்த பாடகியை அண்மையில் இலங்கையும் கௌரவித்தது. உலகமும் கௌரவித்தது. இலங்கையில் கம்பன் கழகம் அவருக்குக் கம்பன் புகழ் விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது. உலகம் அவருக்கு அதிகமான தனிப்படல்களைப் பாடியமைக்கான கின்னஸ் சாதனை விருது வழங்கிக் கௌரவித்தது. இந்த விருதுகளைப் பெறுவதற்கு முன்னர் சிறந்த பின்னணிப் பாடகிக்கான இந்தியத் தேசிய விருதுகளையும், தமிழ்நாடு, ஆந்திரப் பிரதேசம், கேரளா அரசுகளின் சிறந்த

பின்னணிப் பாடகி விருதுகளையும் அவர் பெற்றிருந்தார். உண்மையில் சீலா ஒரு சாதனை நாயகியேதான்.

தெலுங்கைத் தாய்மொழியாகக் கொண்ட சீலா, ஆந்திராவின் விஜயநகரத்தில் இருந்து தமிழ்நாட்டின் சென்னைக்கு வந்தவர். பாடசாலையில் படிக்கும் காலத்திலேயே பாட்டுப்போட்டிகளில் பங்குபற்றிப் பரிசுகளையும், பாராட்டுக்களையும் பெற்றுவந்தவர்.சென்னை, விஜயவாடா, ஹைதராபாத், பெங்களூர் வானொலி நிலையங்களில் சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளில் பாடிவந்தார். எட்டாம் வகுப்போடு தம் பாடசாலைப் படிப்பை முடித்துக்கொண்ட சீலாவுக்கு, தமிழில் பெற்றதாய் என்றும், தெலுங்கில் கன்னதல்லி என்றும் உருவான திரைப்படத்துக்குப் (1953) பாடும் முதல் சந்தர்ப்பம், அப்படத்தின் இசையமைப்பாளர் பெண்டியாலா நாகேஸ்வரராவினால் கிடைத்தது. தமிழில் ஏ.எம்.ராஜாவுடன் "ஏதுக்கழைத்தாய் ஏதுக்கு?" என்ற பாடலை முதன்முதலில் பாடினார். ராஜா நடிகர் ஏ.நாகேஸ்வரராவுக்காப் பாட, சீலா நடிகை ஜி.வரலட்சுமிக்காகப் பாடினார்.

பின்னணிப் பாடகி என்ற அவதாரம் எடுத்தபின், ஏறத்தாழ மூன்று ஆண்டுகள் ஏ.வி.எம் ஸ்ரூடியோவில் மாதச்சம்பளத்தில் சீலா பின்னணிப் பாடகியாக விளங்கினார். அக்காலகட்டத்தில் செல்லப்பிள்ளை போன்ற சில படங்களில் பாடினார். ஆனால், சீலாவைச் சிறந்த பாடகியாகத் தமிழ்த் திரைப்பட உலகில் அங்கீகாரம் பெறவைத்த படம், ஜெமினி கணேசன், அஞ்சலிதேவி, லலிதா நடடித்த கணவனே கண்கண்ட தெய்வம் (1955). அட்டேபள்ளி ராமாராவும், ஹேமந்த்குமாரும் இசையமைத்த அத்திரைப்படத்தில், சீலா கதாநாயகி அஞ்சலிதேவிக்கும், வில்லி லலிதாவுக்கும் பாடியிருந்தார். பாடல்கள் அத்தனையும் அற்புதம்! சீலாவின் முழுத் திறமையையும் வெளிப்படுத்திய முதல் தமிழ்த் திரைப்படம் அதுவே. அப்போது எனக்குச் சிறுவயது. அத்திரைப்படமும், பாடல்களும் என்னை மிகவும் கவர்ந்துவிட்டன. அத்திரைப்படத்தில் இருந்துதான் சீலா பற்றிய அறிமுகம் எனக்கு ஏற்பட்டது. அன்றில் இருந்து இன்றுவரை என்னை மிகவும் கவர்ந்த பாடகியாகச் சீலாவே இருந்துவருகிறார்.

அதன்பின்னர், ஏ.எம்.ராஜாவுடன் மிஸ்ஸி யம்மாவில் "பிருந்தாவனமும் நந்தகுமாரனும் யாவருக்கும் பொதுச் செல்வமன்றோ?," அமரதீபத்தில் "தேன் உண்ணும் வண்டு

மாமலரைக் கண்டு," மணாளனே மங்கையின் பாக்கியம் படத்தில் கண்டசாலாவோடு பாடிய பாடல்கள், புதையல் படத்தில் சிதம்பரம் ஜெயராமனோடு "விண்ணோடும் முகிலோடும் விளையாடும் வெண்ணிலவே," எங்கள் வீட்டு மகாலட்சுமி படத்தில் சீர்காழி கோவிந்தராஜனுடன் "பட்டணந்தான் போகலாமடி பொம்பளே பணங்காசு தேடலாமடி" (சீர்காழி கோவிந்தராஜனுடன் சசீலா பாடிய முதல் பாடல்), ரி.ஆர்.மகாலிங்கத்துடன் ஆடவந்த தெய்வம் படத்தில் "கோடிகோடி இன்பம் தரவே தேடிவந்த செல்வம்," திருச்சி லோகநாதனுடன் வண்ணக்கிளி படத்தில் "அடிக்கிற கைதான் அணைக்கும்," பி.பி.ஸ்ரீநிவாஸுடன் வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன் படத்தில் "இன்பம் பொங்கும் வெண்ணிலா வீசுதே," பாசமலர் படத்தில் "யார் யார் யார் இவள் யாரோ? ஊர்பேர் தான் தெரியாதோ?," கப்பலோட்டிய தமிழன் படத்தில் "காற்றுவெளியிடைக் கண்ணம்மா! உந்தன் காதலை எண்ணிக் களிக்கின்றேன்," ஏ.எல்.ராகவனுடன் பார்த்தால் பசிதீரும் படத்தில் "அன்று ஊமைப்பெண்ணல்லோ இன்று பேசும் பெண்ணல்லோ" உட்பட பல அருமையான பாடல்களைப் பாடித் தமது இனிய குரலையும், திறமையையும் வெளிப்படுத்தியவர், பி.சசீலா. காலப்போக்கில் பாலசுப்பிரமணியம், ஜேசுதாஸ் போன்ற புதிய பாடகர்களடனும் பாடித் தமது திறமையைப் புலப்படுத்தினார். "அமுதைப் பொழியும் நிலவே நீ அருகில் வராததேனோ?," "தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்" உட்படத் தனியாகவும் பல சிறந்த பாடல்களை அவர் பாடியுள்ளார். அத்தோடு, பல இனிமையான பக்திப் பாடல்களையும் சசீலா பாடியுள்ளார்.

பல பின்னணிப் பாடகர்களோடு பல சிறந்த பாடல்களைச் சசீலா பாடியிருந்தபோதிலும், ரி.எம்.சௌந்தரராஜனுடன்தான் அதிகமான பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். செல்லப்பிள்ளை படத்தில் இருந்து ரி.எம்.எஸ்ஸுடன் ஏராளமான பாடல்களை அவர் பாடியுள்ளார். "மோகனப் புன்னகை ஏனோ?" (பத்தினித் தெய்வம்), "கனவின் மாயா லோகத்திலே" (அன்னையின் ஆணை), "முல்லை மலர்மேலே மொய்க்கும் வண்டு போலே" (உத்தமபுத்திரன்), "ஆண்கள் மனமே அப்படித்தான் அது அடிக்கடி மாறும் இப்படித்தான்" (நான் வளர்த்த தங்கை), "மலர்ந்தும் மலராத பாதிமலர்போல மலரும் விழிவண்ணமே" (பாசமலர்), "அத்திக்காய் காய்காய் ஆலங்காய் வெண்ணிலவே" (பலே பாண்டியா), "முத்துக்களோ கண்கள் தித்திப்பதோ நெஞ்சம்" (நெஞ்சிருக்கும்வரை), "நாணத்தாலே

கால்கள் மெல்லமெல்ல நடக்கும் நாடகம் என்ன?" (சி.ஐ.டி.சங்கர்) - இப்படி எண்ணற்ற சிறந்த பாடல்களைச் சௌந்தரராஜனுடன் இணைந்து சசீலா பாடியுள்ளார். அண்மையில் இலங்கை வந்திருந்தபோது சௌந்தரராஜன் பற்றிச் சசீலா ஒரு பத்திரிகைப் பேட்டியில் குறிப்பிடும்போது, ஆண்குரல்களில் தம்மை மிகவும் கவர்ந்தது சௌந்தரராஜனின் குரலே என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். சௌந்தரராஜனும் முன்னர் ஒரு சஞ்சிகையில் சசீலாவைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, "சசீலாவுடன் நான் முதன்முதலில் செல்லப்பிள்ளையில் பாடினேன். அன்றே அவரது இனிமையான குரல்வளம் கண்டு, நிலையான புகழ் அடைவார் என்று முடிவுகட்டிவிட்டேன்" என்று கூறியிருந்தார். இருவரும் தமிழ்த் திரையுலகுக்குக் கிடைத்த இருபெரும் சொத்துக்கள்.

புகழ் பெற்ற பாடகியான சசீலா, தமிழ் உச்சரிப்புச் சரியில்லை என்று நிராகரிக்கப்பட்ட நிலைமையும் இருந்ததுண்டு. அன்பு(1953) படத்தில் இசையமைப்பாளர் ரி.ஆர்.பாப்பா அவரைப் பாடவைக்க அழைத்து, உச்சரிப்புச் சரியில்லை என்று திருப்பி அனுப்பினார். பின்னர், பாப்பா தாம் இசையமைத்த மல்லிகா(1957) உட்படப் பல படங்களில் சசீலாவுக்கு வாய்ப்பளித்தார். மல்லிகாவில் சசீலா பாடிய பாடல்கள் அற்புதமானவை. எனது சிறுவயதில் அப்படத்தைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆரம்பத்தில் தமிழ் உச்சரிப்புப் பிரச்சினை கொண்டிருந்த சசீலா, காலப்போக்கில் தமது முயற்சியால் தமது குறையை வெற்றிகொண்டார். தமிழ்த் திரையுலகில் பின்னணிப் பாடல்துறையில் தமிழ் உச்சரிப்புக்குப் பெயர்போனவர்கள் சௌந்தரராஜனும், சசீலாவுமே.

இந்தியாவின் பிரபல பாடகி லதா மங்கேஷ்கர் சசீலா பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, "பாவமன்னிப்பு, பாசமலர் படங்களில் சசீலா பாடியிருந்த பாடல்களைக் கேட்டேன். பிரமித்துப் போய்விட்டேன். எவ்வளவு இனிமையான குரல்!" என்று புகழ்ந்துரைத்துள்ளார். இனிமையான குரல்வளம், சிறந்த உச்சரிப்பு, பாத்திரத்துக்கும் காட்சிக்கும் ஏற்ப பாவத்தையும் உணர்வையும் குரலில் வெளிப்படுத்தும் திறமை, கடும் உழைப்பு, அடக்கமான பண்பு - இவை சசீலாவின் வெற்றியின் ரகசியங்கள். சசீலாவின் குரல் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் குரலாக என்றும் விளங்கும்.

○○○

பெய்தேயர்

த.கஜயசீலனி

வாழ்வே சிவ்வையாக வரமும் சிவ்வையாக
கால வெளியில்
வெய்யில் மழை குளிரில்
தொன்கி நிரும் வதைபட்டு துடிதுடித்துப்
பரிதவிக்கும்
பஞ்சப் பசிவயிறு,
பொங்கும் உணர்ச்சி ஏக்கம்,
கொண்ட பிறவிகளை கொஞ்சமேறும்
பாடுததுண்டா?
வெயில்வறுக்கும் மழையோ கரையவைக்கும்
பனிக்குளிரோ

உறையவைக்கும், இவ்வாறு
மற்றி மற்றி குதறிவிடும்
கூழலிலே... அசைக்க முடியாது நடப்பட்டு
ஏதும் விருப்பம்போல் செய்ய முடியாமல்
ஆணி அடிபட்ட சிவ்வையிலே
கையிரண்டால்
கசியும் குருதியினால்...
அசதியும் வலிநோவும்
பயமும் பெருக

குருதிவாடை நுகர்ந்து நூறு
வகைஉயிர்கள் படையெடுக்க
வாழ்வே தண்டனையாய்
எதுசெய்தும் மறற்ற முடியா யதார்த்தத்தில்
வழியேதும் தெரியாமல் வாடும்
வலுவீழ்ந்தோர்,
பிறவிஉணர்,
ஏவரிடமோ தன்கிவரமும் சீவன்கள்,
விதவை அநாதைகள்,
விதியை முயற்சிசெய்து
அழுகுத்து, ஆணி பிடுங்கிச்
சிவ்வை விட்டு
விடுத்து... அவர்உயிர்க்க வைத்து
அடிப்படை
வசதிகள் உரிமைகள் வழுந்கிக்
கரையேற்ற
ஏவரேறும் மீட்பார்கள் எழுவாரோ?
இன்று மீட்பர்
வேடமிட்ட மெய்ப்பர்...
இவர்களை விற்பனை
பண்டங்கள் ஆக்கத்தும்
பணம் பண்ணல் குறியாய்
தாங்குவதாய்த் தாங்கி தமது மொழி மதத்தை
தொற்றவைத்து இலாபம் தேடி நிரும் வேட்டையாடி
நிற்கையிலே... நிரும்பரிவு
காட்ட இங்கு யார் உளரோ?

கதறியமும் இரத்தக் கண்ணீர்க் கதைகளிற்கும்...

கதறியமும்
இரத்தக் கண்ணீர்க்
கதைகளிற்கும்
முடியவில்லையா
காணாமற் போனவரைத்
தேடித் தேடியே
கலங்கித் தவிக்கும்
எம் உறவுகளுக்கும்
விடிவில்லையா
வீதிகளில்
வாடுகாலிகளில்
நின்றமும்
இவர் அழகுநல்கள்

கேட்கையிலே
உருகிக் கரைகிறது
எமதியும்
ஆட்சிகள் மாறிடினும்
அலங்கேகால வாழ்வென்பது
எமக்குத் தலைவிதிதானா
எமக்கான மீட்பர்களே
வாக்குறுதிகள்
தேவையில்லை
வல்லமை மிகு
செயல் சேவண்டும்

இவர் கண்ணீருக்கு
உடன் விடை சேவண்டும்
எத்தனை காலம்தான்
இத்துயர் சுமப்பது - இன்னும்
நும்பிக்கையேயாடு இருக்கும்
அந்த இதயங்களுக்கு
நல்ல பதில் சேவண்டும்
தருவீர்கள்....

புலோவியூர் வேல்நந்தன்

விருதுகள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டனர். ‘பெண்ணெனும் பெரும் சக்தி’ என்ற தலைப்பில் கவிஞர் லர்னா ஹக் தலைமையில் கவியரங்கமும், யாழ்ப்பாணம் ‘அலை’ குழுவினரின் “அழகை விற்கப்படும்” என்ற நாடகமும் அரங்கேறியது. ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி பாவானி முகுந்தன் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்தளித்துடன் நன்றியுரையையும் வழங்கினார்.

அவுர்ப்ப சிஹாப்தீனின் “பட்டாம்பூச்சிக் கனவுகள்”

பிரபல எழுத்தாளர் அவர்.பி சிஹாப்தீன் மொழிபெயர்த்த “பட்டாம்பூச்சிக் கனவுகள்” என்ற சிறுகதைகளின் தொகுப்பு எம்.எம்.ஏ மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. பிரதம அதிதியாகப் பிரதியமைச்சர் சட்டத்தரணி கௌரவ எம்.எஸ்.எஸ். அமீர் அலி கலந்து சிறப்பிக்க, கௌரவ அதிதியாக எம். முஜீபுர் ரஹ்மான் கலந்துகொண்டார். இலக்கியப் புரலவர் ஹாசிம் உமர் முதற்பிரதியைப் பெற்றுச் சிறப்பித்தார்.

நூலை முன்வைத்து கருத்துரைகளை கௌரவ எம். திலகராஜா பா.உ (மல்லியப்புசந்தி திலகர்) எழுத்தாளர் திருமதி லர்னா அப்துல் ஹக் ஆகியோர் கருத்துரைகளை வழங்கினார்கள். நிகழ்வை கவிஞர் நாச்சியாதீவு பர்வீன் தொகுத்து வழங்கினார்.

இணையத்தளம் அங்குரார்ப்பணம்

தமிழ் ஊடகவியலாளர் ஒன்றியத்தின் இணையத்தள அங்குரார்ப்பண நிகழ்வு கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் ஒன்றியத்தின் தலைவர் அ. நிக்ஸன் தலைமையில் (15.03.2016) நடைபெற்றது. பிரதம அதிதியாக தொழிலதிபர் தெ.ஈஸ்வரன் கலந்துகொண்டு இணையத்தளத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். “ஊடகத்துறையில் சமூக ஊடகங்கள்” என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர் உமா வரதராஜன் அவர்களும், “கருத்துருவாக்கத்தில் நவீன ஊடகங்கள்” என்ற தலைப்பில் உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கத் தலைவர் லஸந்த றுகுணுகே அவர்களும் உரையாற்றினார்கள்.

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் (தகவம்) நடத்திய பரிசளிப்பு

தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம் (தகவம்) நடத்திய பரிசளிப்பு, மூத்த எழுத்தாளர் கௌரவம், சிறப்புரை, தகவம் பரிசுத்தொகுதி வெளியீட்டு விழா ஆகியன கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் தகவம் தலைவர் மாத்தளை கார்த்திகேசு தலைமையில் 03.04.2016 ஞாயிற்றுக் கிழமை மாலை 5. மணிக்கு நடைபெற்றது.

தமிழ் வாழ்த்தினை வைத்தியகலாநிதி ஜெயலக்ஷ்மி யுதிஷ்திரன் பாட, வரவேற்புரையை ஆ. விஜயகுமார் நிகழ்த்தினார். சிறப்புரையாக “இலங்கைத் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் அண்மைக் காலங்களில் நிகழ்ந்துவரும் நிலைமாற்றங்கள்” என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் இ.இராஜேஸ் கண்ணன் உரைநிகழ்த்தினார். மூத்த எழுத்தாளர் கௌரவம் பெறும் திக்குவல்லை கமால் பற்றிய கௌரவிப்புரையை சபா.ஜெயராசா நிகழ்த்தினார். தகவம் தொகுதியை ‘இலக்கியப் புரவலர்’ ஹாசிம் உமர் பெற்று சிறப்புச்செய்தார். தகவம் தொகுதி மூன்றின் வெளியீட்டுரையை தெ.மதுசூதனன் நிகழ்த்த, கருத்துரையாக “தகவத்தின் பார்வையில்...” என்ற பொருளில் மு. தயாபரன் உரையாற்றினார். நன்றியுரையை எழுத்தாளர் சுதாராஜ் வழங்கினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நிறுவுனர் தினம்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவுனர் தின நிகழ்வை (16.04.2016) தலைவர் சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி ஜி. இராஜகுலேந்திரா தலைமையில் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் நடத்தியது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கக் காப்பாளர்கள், துணைக்காப்பாளர்கள் மங்கல விளக்கேற்ற திருமதி சுவர்ணலதா பிரதாபன் தமிழ் வாழ்த்துப்பாடி ஆரம்பித்து வைத்தார்.

வரவேற்புரையை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க நிதிச் செயலாளர் செல்வ.திருச்செல்வம் நிகழ்த்தினார். தலைவரின் தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து “பண்பாட்டு மேம்பாடும் மரபுரிமையும்” என்ற தலைப்பில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சமூகவியல் துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி சண்முகராஜா சிறிகாந்தன் சிறப்புரையாற்றினார். நாட்டியக் கலைமணி ஸ்ரீமதி தயானந்தி விமலச்சந்திரனின் “நர்த்தன நிர்ணயா ஆடற்பள்ளி” மாணவிகளின் கலைநிகழ்வு இடம் பெற்றது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கப் பொதுச் செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி நன்றியுரை வழங்கினார்.

ஞானம் பாலச்சந்திரன் எழுதிய 'ஈழமும் தமிழும்' நூல்கள் தொடர்பான கருத்தாடல் நிகழ்வு

ஞானம் பாலச்சந்திரன் எழுதிய (1)யாழ்ப்பாணமன்னர் நிறுவிய தமிழ்ச் சங்கம், (2)சைமன் காசிச் செட்டியின் அகராதி முயற்சிகள், (3)கிரகசார எண்ணல்(கி.பி.1506) (4)தாலவிலாசம், (5) மெல்ஹொமொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாடு(கி. பி. 1759) ஆகிய ஐந்து ஈழமும் தமிழும் தொடர் நூல்களின் கருத்தாடல் நிகழ்வு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க விநோதன் மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் தலைமையில் (16.04.2016) நடைபெற்றது.

இந்நூல்கள் தொடர்பாக பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம், பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா, பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன், பேராசிரியர் கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் ஆகியோர் பங்குபற்றி கருத்துரை வழங்கினார்கள். நூலாசிரியர் ஞானம் பாலச்சந்திரன் இந்த நூல்கள் தொடர்பான விளக்கங்களைக் கொடுத்தார்.

மா.பா.சி கேட்டவை நூல் வெளியீடும் நூலாய்வும்.

புதிய பண்பாட்டுத் தளம் வெளியிட்ட மா.பா.சி கேட்டவை நூல் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா(17.04.2016) தலைமையில் நடைபெற்றது. புதியதளம் ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த நீர்வை பொன்னையன் அவர்களால் நூல் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது. முதற்பிரதியை ஆர். எஸ். நடராசா (ஓய்வு பெற்ற பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை கல்லூரி அதிபர் பெற்றுச் சிறப்புச்செய்தார். இந்நிகழ்வில் நூலறிமுகத்தை சமூகச்செயற்பாட்டாளர் எம். மதன்ராஜ் நிகழ்த்த, நூலாய்வினை ஸ்ரீபாத கல்வியியற் கல்லூரி உப பீடாதிபதி வ. செல்வராசா நிகழ்த்தினார்.

கருத்துரைகளை பதிப்பாசிரியர் கலாநிதி ந. இரவீந்திரன், வீ.தனபாலசிங்கம் ஆகியோர் வழங்கினர். நன்றியுரையினை புதிய பண்பாட்டுத் தள இணைப்பாளர் ஜெ. லெனின் மதிவானம் நிகழ்த்த, ஏற்புரையை நூலாசிரியர் மா.பாலசிங்கம் (மா.பா.சி.) நிகழ்த்தினார். நிகழ்வுகளை இதயராசா, தம்பசிவா, ஆகியோர் சிறப்பாகத் தொகுத்து வழங்கினார்கள்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் தமிழ் நாடகமும் எதிர்காலமும் சிறப்புச் சொற்பொழிவு

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில், இலண்டன் தமிழ் அவைக்காற்றுக் கலைக்கழக நிறுவந்ர க. பாலேந்திரா “தமிழ் நாடகமும் எதிர்காலமும்” என்ற தலைப்பில் சிறப்புச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். இந்நிகழ்வு (18.04.2016), கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன் தலைமையில் சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது.

இலங்கை தமிழ் நாடகமுயற்சிகள் சம்பந்தமாகவும், மொழிபெயர்ப்பு நாடகம் பற்றியும் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் தமிழ் நாடகத்தின் எதிர்காலம் குறித்தும் பேசப்பட்டது.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் க. சுந்தரமூர்த்தி நன்றியுரை நிகழ்த்தினார்.

உலக புத்தகத் தினத்தை முன்னிட்டு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பொத்தகத் திருவிழா

உலக புத்தகத் தினத்தை முன்னிட்டு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் பொத்தகத் திருவிழா ஏப்பிரல் 21.22.(04.2016) ஆகிய திகதிகளில் மிகவிமர்சையாக நடைபெற்றது. பிரபல புத்தக நிலையங்கள் இந்தப் பொத்தகத் திருவிழாவில் பங்குபற்றித் தமது வெளியீடுகளை காட்சிக்கும் விற்பனைக்கும் வைத்திருந்தன.

இளம் சந்ததியினரை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு அவர்களுக்கான போட்டிகளை வைத்து பரிசில்களையும் வழங்கியதுடன் மாலைநேரங்களில் வாசிப்புச் சமந்தமான சொற்பொழிவுகளையும் நடத்தியது.

முதல் நாள் நிகழ்வு 21ஆந் திகதிகாலை 9.30 மணிக்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர் சட்டத்தரணி ஜி.இராஜகுலேந்திரா தலைமையில் ஆரம்பமானது.

சங்கத்தின் ஆயுட்கால உறுப்பினரும், முன்னாள் செயற்குழு உறுப்பினரும், வடமாகாண சபை உறுப்பினருமான கே. வி.கமலேஸ்வரன் அவர்கள் கண்காட்சி நாடாவை வெட்டித் திறந்து வைத்தார்.

மாணவ மாணவிகள் சீருடையில் வந்து, ஏனைவர்களுடன் ஒன்றுசேர்ந்து சகலபொத்தக சாலைகளிலும் கொள்வனவு செய்தகாட்சி சிறப்பானதாக இருந்தது.

பிற்பகல் 3.00 மணிக்கு ஆட்சிக்குழு உறுப்பினரும் பிரபல மூத்தபெண் எழுத்தாளருமான திருமதி பத்மா சோமகாந்தன் தலைமையில் மாணவர்களுக்கான போட்டிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

முதல்நாள் மாலை நிகழ்வில் ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் தெ. மதுசூதனன் தலைமையில் வெற்றிபெற்ற

மாணவச் செல்வங்களுக்கு பரிசும், சான்றிதழும் வழங்கி வைக்கப்பட்டன. துணை வியூர் கேசவனின் ஏன்? எவ்வாறு? எப்படி? என்ற தலைப்பில் சபையோர் குதாகலிக்க சிறப்புரையாற்றினார்.

நிறைவுநாள் நிகழ்வில் காலையிலிருந்து மாலைவரை கண்காட்சியும், விற்பனையும் சிறப்பாக நடந்தேறின.

மாலைநிகழ்வு கொழும்புத்

தமிழ்ச் சங்கத்தலைவர் சட்டத்தரணி ஜி.இராஜகுலேந்திரா தலைமையில் “நூலோடு பழகல்” என்ற தலைப்பில் சைவப்புலவர் சு. செல்லத்துரை அவர்கள் சிறப்புரையாற்றினார்.

இறுதி நிகழ்வாக நூலகத்தில் நெடுநாட்கள் இடையறாது நவீனோர் பதினொருபேரை ‘செவ்வியர்’ என நாமமிட்ட நினைவுச் சின்னமும், பரிசில்களும் வளங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்கள். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கப் பொதுச்செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளைகந்தசாமி அவர்களின் நன்றியுரையுடன் விழா இனிதாக முடிவுற்றது.

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கௌரவம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச்சங்க வருடாந்தக் கலைவிழாவில் 06-04-2016 அன்று எழுத்தாளர் தி. ஞானசேகரன் கௌரவம் பெறுகிறார். பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் உப்புல பி. திஸாநாயக்கா இக் கௌரவத்தையும் விருதுக் கேடயத்தையும் வழங்கினார். இவ்விழாவில் எழுத்தாளர் மு.பொன்னம்பலம் அவர்களும் கௌரவிக்கப்பட்டார். தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன், முன்னாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் துரை மனோகரன், தமிழ்ச்சங்க பெரும்பொருளாளர் திரு. வ. தர்மதாசன் ஆகியோர் முன்னிலையில் இக் கௌரவ நிகழ்வு இடம்பெற்றது.

பவளவிழா

யாழ் இலக்கியவட்டத்தின் சார்பில், பவளவிழா நாயகர்கள் பேராயர் ஜெபநேசன், கவிஞர் சோ.ப, ஞானம் ஆசிரியர் தி.ஞானசேகரன் ஆகியோர் 24-04-2016 அன்று கௌரவிக்கப்பட்டனர். யாழ். இலக்கியவட்டச் செயலாளர் நயினை கிருபானந்தாவின் இலக்கியக் கூடத்தில் இடம்பெற்ற இவ்விழாவிற்கு பேராசிரியர் என். சண்முகலிங்கன் தலைமை வகித்தார். அருட்திரு ரூபன் மரியாம்பிள்ளை அடிகளார், பேராசிரியர் பொ.பாலசுந்தரம் பிள்ளை, பேராசிரியர் எஸ். சிவலிங்கராசா, கோப்பாய்

ஆசிரியர் கலாசாலை விரிவுரையாளர் திரு.திருநாவுக்கரசு ஆகியோர் பவளவிழா நாயகர்களை வாழ்த்திக் கருத்துரை வழங்கினர்.

வாசகர் பேசுந்நார்

190இல.ஞானம் இதழில் வெளிவந்த எஸ்.கருணானந்தராஜா என்பவரின் “கருணைக் கொலை” கட்டுரை நன்றாக இருந்தது. என்றாலும் சிறு திருத்தமொன்றைக் கூற விரும்புகின்றேன். திருக்குர்ஆனில் சூரதுல் தவ்பா 9ஆம் அத்தியாயம் 5ஆம் திருவசனத்தில் கூறப்பட்ட முழுவசனத்தையும் கட்டுரையாளர் குறிப்பிடவில்லை. கட்டுரையாளர் குறிப்பிடும் வசனத்தைப் படிப்பவர்கள் விக்கிரக வழிபாட்டாளரைக் கண்ட இடத்தில் கொல்லுமாறு குர்ஆன் கூறுகிறதே என்ற மயக்கநிலை உண்டாகும். முழுத் திருவசனத்தையும், முன்பின் உள்ள திருவசனங்களை வாசித்துப் பார்க்கவும், நுனிப்புல் மேயவேண்டாம். ஏனெனில் திருக்குர்ஆனில் சூரதுல் காபிறான் என்ற அத்தியாயத்தில் (நபியே இப்படிக் கூறுவாயாக) நிராகரிப்போரே நீங்கள் வணங்குபவற்றை நான் வணங்கமாட்டேன். நான் வணங்குபவற்றை நீங்கள் வணங்கமாட்டீர்கள். உங்களுக்கு உங்கள் மார்க்கம், எனக்கு என்னுடைய மார்க்கம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளதையும் வாசியுங்கள். எனவே பூரணமான தெளிவுடன் எதையும் மனிதன் விளங்க எழுதவோ, பேசுவோவேண்டும். இதை அறியாது எழுதுவதால் இஸ்லாம் பயங்கரமானது, தண்டனை கொடுமானது எனக் கற்பனையில் பிதற்றுகிறவர்களும் இருக்கிறார்கள். நான் விரிவாக எழுதவில்லை “எப்பொருள் யார், யார் பகர்கின்றார்களோ, அப்பொருளின் மெய்ப்பொருள் காண்பது சிறப்பல்லவா!.

மேலும் அந்த இதழின் கடைசிப் பக்கத்தில் சர்வதேச மகளிர் தினத்தில் ஆசிரியரின் பிரதிக்கை நன்று என்றாலும் சகலரும் தத்தமது மதக் கொள்கைகளின்படி கலாசாரங்களைப் பேணிவாழ்வோமென்றால் அங்கே பிரச்சினைகள் ஏதும் இடம்பெறாது. இது என்னுடைய கருத்து.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்களில் பேராசிரியர் துரை மனோகரன் பகரும் “ஆடிய ஆட்டமென்ன” எவரும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய கருத்து. “கலதே! பலதே!!” என சிங்களத்தில் பழமொழியொன்றுள்ளது. (நாம்) செய்வது (எமக்கே) வினை. அதை இப்படியும் கூறலாம். முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும். ஆண்டவனென்ன ஆளுவோருக்கும் இது பொருத்தமானது, நல்லசிந்தனை.

சத்தியஎழுத்தாளர் கலாபூஷணம் நாகூர்கனியின் கதையின் கரு நன்றாக இருந்தது. எனது வாழ்த்துக்கள்.

-பாணந்துறை எம்.பி.எம்.நிஸ்வான்

ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ

ஞானம் ஏப்ரல் 2016 இதழில் துரை.மனோகரன் எழுதிய எழுத்தூண்டும் எண்ணங்கள் படித்தேன். விழா ஒன்றில் கௌரவம் பெறுவதாக சம்மதித்து விட்டு இறுதியில் செல்லாமல் விடுவது தவறுதான். ஆனால் அவர்கள் விழா ஏற்பாட்டாளர்களிடம் முன்கூட்டியே சம்மதம் தெரிவித்தார்களா என்பது தெரியவில்லை.

மேலும் தற்காலத்தில் கலாபூஷணம் விருது பெறுபவர்களின் பெயர்களைப் பார்க்கும்போது இவ்விருது பெறுபவர்களில் பெரும்பாலானோருக்கு அவர்கள் அறுபது வயதைத் தாண்டியவர்கள் என்பதே முக்கிய தகைமையாகப்படுகிறது.

இவ்விருதானது, விண்ணப்பித்துப் பெறும் விருது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

- தேவமுருந்தன், கொழும்பு - 06

ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ ஊ

ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளிகளில் மார்க்ஸிய கருத்துக்களை நிலை நிறுத்தி இலக்கியம் படைத்த படைப்பாளி செ. கணேசலிங்கன் பற்றிய நேர்காணலை ஞானம் 191 ஆவது இதழில் டாக்டர் ஞானசேகரன் அவர்கள் தந்திருந்தார்கள். உண்மையில் எழுத்தாளர் கணேசலிங்கன் பற்றி அறிந்துகொள்ள இந்த நேர்காணல் பெரிதும் உதவுகிறது.

அதேபோன்று பவள விழாக்காணும் டாக்டர் தி. ஞானசேகரன் பற்றி இரண்டு கவிதைகள் மனதைத் தொடும்படியாக இருக்கின்றன. கலாபூஷணம் கவிமாமணி கலாநிதி தமிழ்மணி அகலங்கன் அவர்கள் “அசையாத மன உறுதிகொண்ட மேலோனா”ய் பவளவிழா நாயகனைப் பார்த்திருக்கிறார். பாடும்மீன் சட்டத்தரணி சுழிகந்தராசா “பீடுயரப் பவளவிழா சிறக்கட்டும்” என வாழ்த்தியிருக்கிறார். இந்தநேரத்தில் பவளவிழா நாயகன் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து இலக்கியத்துக்குச் சேவை புரியவேண்டும் என நானும் வாழ்த்துகிறேன்.

தமிழகத்தில் மணிக்கொடி செய்தது போன்ற சேவையை ஈழத்தில் மறுமலர்ச்சி இலக்கியச் சிற்றிதழ் செய்திருக்கிறது. இவ்விதழ்களின் தொகுப்பு ஒன்று வெளிவருவதற்கு கோப்பாய் சிவம்,

செ.சுதர்சன் ஆகிய இருவரும் பெரும்பணி ஒன்றினைச் செய்து ஈழத்து இலக்கியத்துக்குப் பெருமை சேர்த்திருக்கிறார்கள். என்பதால் அவ்விருவரையும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. இவ்விதம் பற்றி ஆசிரியர் தனது ஆசிரியர்பக்கத்தில் குறிப்புகளைத் தந்திருக்கிறார். அதற்கும் மேலாக இவ்விதம்பற்றி பேராசிரியர் துரை மனோகரன் அவர்கள் இன்னும் பல தகவல்களைத் தந்து மறுமலர்ச்சி பற்றிய மறுமலர்ச்சியை வாசகர் உள்ளங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்.

நிற்க, நான் சிங்களத்தில் இருந்து தமிழிற்கு மொழிபெயர்த்த கலாநிதி கே.ஜயதிலகவின் சிறுகதைகள் அடங்கிய “பட்டி” எனும் நூல்பற்றிய அறிமுகத்தையும் பிரசுரித்து ஆசிரியர் என்னைப் பாராட்டியிருப்பது எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. ஆசிரியருக்கு நன்றிகள்.

2015 அமரர் செம்பியன் செல்வன் நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசு பெற்ற “மாற்றங்கள்” என்ற சிறுகதையை டாக்டர் ச. முருகானந்தன் அவர்கள் தந்திருந்தார்கள். இரு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் நட்புள்ளங்களின் வாழ்க்கை, யுத்தத்தின் காரணமாக எத்தகைய பாதிப்புக்கு உள்ளாகின என்பதை எடுத்து விளக்குகிறது இக்கதை.

அதேபோன்று திக்வல்லை கமால் அவர்கள் தந்திருந்த சிங்களச் சிறுகதையில் விமலதாஸ முதாகேயின் “மனிஸ்சு” மனிதர்கள் என்ற சிறுகதையானது தெருவோர வாசிகளான யாசகர்களின் வாழ்க்கையில் அன்றாடம் நடக்கக் கூடிய சில இருண்ட பக்கங்களைப் புரட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். மொத்தத்தில் இவ்விதழில் அடங்கியுள்ள அம்சங்கள் தரமானவை எனப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

- கலாபூஷணம் மாவனல்லை
எம். எம். மன்ஸூர்

மெல்பனில் நினைவரங்கும் இலக்கியச்சந்திப்பும்

அண்மையில் இலங்கையில் அடுத்தடுத்து மறைந்தவர்களான படைப்பாளி செங்கை ஆழியான், நூலியல் பதிவு ஆவணக்காப்பாளர் புன்னியாமீன், ஊடகவியலாளரும் எழுத்தாளருமான கே. விஜயன் ஆகியோரின் வாழ்வையும் பணிகளையும் நினைவுகூரும் நிகழ்ச்சியும் இலக்கியச் சந்திப்பும் அவுஸ்திரேலியாவில் நடைபெறவுள்ளது.

எதிர்வரும் மே மாதம் 14 ஆம் (14-05-2015) திகதி சனிக்கிழமை மாலை 3 மணிக்கு மெல்பனில் VERMONT SOUTH COMMUNITY HOUSE (1, Karobran Drive - Vermont South, Vic - 3133) மண்டபத்தில் நடைபெறவுள்ள இந்நிகழ்ச்சியை அவுஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம் ஒழுங்குசெய்துள்ளது.

இந்நிகழ்ச்சியில் இலங்கையிலிருந்து மெல்பனுக்கு வருகைதரும் மூத்த படைப்பாளிகள் ஞானம் ஆசிரியர் டொக்டர் தி. ஞானசேகரன், யாழ்ப்பாணம் சாந்திகம் அமைப்பின் திட்ட இணைப்பாளர் திரு. இர. சந்திரசேகரன், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் இலக்கியக் குழுச்செயலாளர் திரு. இரகுபதி பாலசூதரன் ஆகியோரும் கலந்துகொண்டு உரையாற்றவுள்ளனர்.

அவுஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தின் நடப்பாண்டு தலைவர் பேராசிரியர் ஆசி. கந்தராஜா தலைமையில் இரண்டு அமர்வுகளில் இந்நிகழ்ச்சி ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளது.

முதல் அமர்வில் இடம்பெறும் நினைவரங்கில் அமரர் செங்கை ஆழியான் நினைவுரையை எழுத்தாளர் ஜே.கே. ஜெயக்குமாரன் நிகழ்த்துவார். புன்னியாமீன் தொடர்பான நினைவுரையை யாழ்ப்பாணம் சாந்திகம் திட்ட இணைப்பாளர் திரு. இர. சந்திரசேகரனும், கே. விஜயன் பற்றிய நினைவுரையை கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தின் இலக்கியக்குழுச் செயலாளர் திரு. இரகுபதி பாலசூதரனும் நிகழ்த்துவர்.

இதனைத்தொடர்ந்து நடைபெறவுள்ள இரண்டாவது அமர்வில் “கடந்த கால்நூற்றாண்டுகளில் - ஈழத் தமிழ் இலக்கியத் தடங்கள் - இனிவரும் மாற்றங்கள்” என்னும் தலைப்பில் மூத்த படைப்பாளியும் ஞானம் இதழின் ஆசிரியருமான டொக்டர் தி. ஞானசேகரன் உரையாற்றுவார். அதனைத் தொடர்ந்து கலந்துரையாடல் இடம்பெறும்.

கலை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அன்புடன் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

நாழமுல் தம்முல்

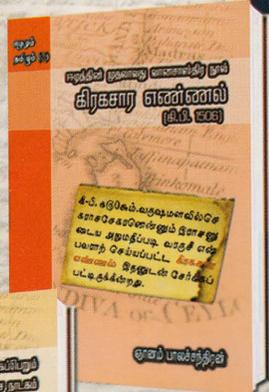
ஞானம் பாலசீசந்திரன்

நூல் எண் : 1

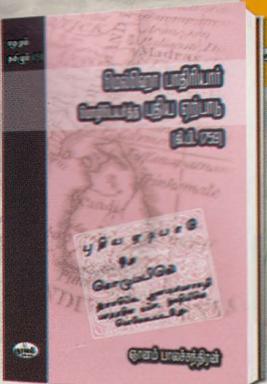
நூல் எண் : 2

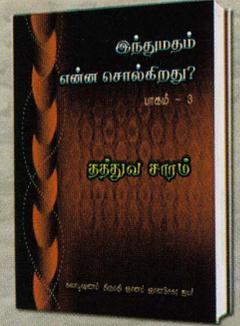
நூல் எண் : 3

நூல் எண் : 4

நூல் எண் : 5

இந்தமாதம்
என்ன சொல்கிறது?
- பாகம் 3
'தத்துவ சாரம்'
தீருமத் ஞானம் ஞானசேகர ஐயர்
விலை: ரூபா. 300/=

ஞானம் பதிப்பகம்

3B 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06
+94 11 253 6013 +94 777 306 506
editor@gnamam.info

GNANAM - Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No. QD/45/News/2016

Luckyland

**BISCUIT
MANUFACTURERS**

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பில்கட்டிலும் தான் !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740
E: luckyland@sltnet.lk

9 772478 034009

9 772478 034009